

Analiza

Przepisał: Ricko

Rok 2016/2017 - Wersja 1.02 - 07.02.2017

Spis treści

1	Ogólna teoria różniczkowania	3
1.1	Pochodna	3
1.2	Interpretacja geometryczna	8
1.3	Twierdzenie o przyrostach	10
1.4	Pochodna kierunkowa	10
1.5	Pochodne cząstkowe	11
1.6	Funkcje klasy C^1	12
1.7	Odwzorowania regularne i dyfeomorfizmy	13
1.8	Twierdzenia o funkcji uwikłanej	17
1.9	Pochodne wyższych rzędów	19
1.10	Pochodne kierunkowe wyższych rzędów	27
1.11	Wzór Taylora	27
1.12	Ekstrema lokalne	32
1.13	Ekstrema związane	36
1.14	Odwzorowanie regularne i dyfeomorfizmy pomiędzy przestrzeniami kartezjańskimi	39
1.15	Twierdzenie o rzędzie	41
2	Teoria powierzchni	43
2.1	Powierzchnia gładka	43
2.2	Powierzchnia styczna	47
2.3	Miara na powierzchni gładkiej	50
2.4	Orientacje i orientowalność powierzchni gładkiej	55
2.5	Wzory Gaussa-Ostrogradzkiego, Greena-Riemanna i klasyczny wzór Stokesa - krótka informacja	67
3	Konwersatorium	68
Zad.1	[Kolokwium I]	68
Zad.2	[Kolokwium I]	68
Zad.3		70
Zad.4	[Kolokwium I]	70
Zad.5	[Kolokwium I]	72
Zad.6		73
Zad.8		74
Zad.9	[Kolokwium I]	75
Zad.15	[Kolokwium I]	77

Zad.19 [Kolokwium I]	78
Zad.20	79
Zad.21	79
Zad.22	80
Zad.25 [Kolokwium II]	80
Zad.28 [Kolokwium II]	81
Zad.36 [Kolokwium II]	82
Zad.38 [Kolokwium II]	83
Zad.43 [Kolokwium II]	84
Zad.46 [Kolokwium II]	87
Zad.52 [Kolokwium II]	88
Zad.56	90
Zad.59	91

Rozdział 1

Ogólna teoria różniczkowania

1.1 Pochodna

Ustalmy przestrzeń unormowaną X, Y nad tym samym ciałem $K \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$ i zbiór otwarty $U \subset X$

Definicja 1.1.1. Funkcję $f: U \rightarrow Y$ nazywamy **różniczkowalną w punkcie** $x_0 \in U$ wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje takie ciągłe odwzorowanie liniowe $\Lambda: X \rightarrow Y$, że

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \Lambda h}{\|h\|} = 0 \quad (1.1)$$

Uwaga 1.1.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ to istnieje dokładnie jeden ciągły operator liniowy $\Lambda: X \rightarrow Y$ spełniający warunek 1.1.

Dowód.

1. Niech $\Lambda_1, \Lambda_2: X \rightarrow Y$ będą ciągłymi odwzorowaniami liniowymi i

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \Lambda_k h}{\|h\|} = 0 \quad \text{dla } k \in \{1, 2\}$$

$$2. \frac{\Lambda_1 h - \Lambda_2 h}{\|h\|} = \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \Lambda_2 h}{\|h\|} - \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \Lambda_1 h}{\|h\|} \xrightarrow{h \rightarrow 0} 0$$

3. $\varepsilon > 0$

$$4. \delta > 0 \quad \forall_{h \in X} \left(0 < \|h\| \leq \delta \Rightarrow \left\| \frac{\Lambda_1 h - \Lambda_2 h}{\|h\|} \right\| \leq \varepsilon \right)$$

$$5. 0 < \left\| \delta \frac{h}{\|h\|} \right\| = \delta$$

$$\frac{\left\| \Lambda_1 \left(\delta \frac{h}{\|h\|} \right) - \Lambda_2 \left(\delta \frac{h}{\|h\|} \right) \right\|}{\delta} \leq \varepsilon$$

$$\frac{\delta}{\|h\|} \frac{\|\Lambda_1 h - \Lambda_2 h\|}{\delta} \leq \varepsilon$$

$$\|\Lambda_1 h - \Lambda_2 h\| \leq \varepsilon \|h\| \quad \text{dla } h \in X \setminus \{0\}$$

$$6. \|\Lambda_1 - \Lambda_2\| \leq \varepsilon (\forall \varepsilon > 0) \implies \Lambda_1 = \Lambda_2$$

□

Definicja 1.1.2. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie x_0 to jedyny ciągły operator liniowy $\Lambda: X \rightarrow Y$ spełniający warunek (1.1) nazywamy **pochodną** funkcji f w punkcie x_0 i oznaczamy symbolem $f'(x_0)$.

Definicja 1.1.3. Funkcję $f: U \rightarrow Y$ nazywamy **różniczkowalną** wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona różniczkowalna w każdym punkcie zbioru U .

Przykład 1.1.1. Każde ciągłe odwzorowanie liniowe $\Lambda: X \rightarrow Y$ jest funkcją różniczkowalną oraz $\Lambda'(x) = \Lambda$ dla każdego $x \in X$

Dowód.

Jeżeli $x \in X$, a $h \in X \setminus \{0\}$ to

$$\frac{\Lambda(x+h) - \Lambda(x) - \Lambda h}{\|h\|} = \frac{\Lambda x + \Lambda h - \Lambda x - \Lambda h}{\|h\|} \xrightarrow{h \rightarrow 0} 0$$

□

Przykład 1.1.2. Jeżeli X_1, X_2, Y są przestrzeniami unormowanymi to każde ciągłe odwzorowanie dwuliniowe $\Lambda: X_1 \times X_2 \rightarrow Y$ jest funkcją różniczkowalną oraz

$$\Lambda'(x_1, x_2)(h_1, h_2) = \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2) \quad \text{dla } (x_1, x_2), (h_1, h_2) \in X_1 \times X_2$$

Dowód.

1. $(x_1, x_2) \in X_1 \times X_2$

2. $A: X_1 \times X_2 \rightarrow Y$

$$A(h_1, h_2) = \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2)$$

3. A jest funkcją ciągłą

$$(h_1, h_2) \in X_1 \times X_2$$

$(h_{1,n}, h_{2,n}) \in X_1 \times X_2$ - ciąg punktów zbieżny do punktu (h_1, h_2) (zbieżność po współrzędnych

$$h_{1,n} \rightarrow h_1, h_{2,n} \rightarrow h_2)$$

$$A(h_{1,n}, h_{2,n}) = \Lambda(x_1, h_{2,n}) + \Lambda(h_{1,n}, x_2) \rightarrow \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2) = A(h_1, h_2)$$

4. Jeżeli $(a_1, a_2), (b_1, b_2) \in X_1 \times X_2$, $\alpha \in K$ to

$$\begin{aligned} A(\alpha(a_1, a_2) + (b_1, b_2)) &= A(\alpha a_1 + b_1, \alpha a_2 + b_2) = \\ &= \Lambda(x_1, \alpha a_2 + b_2) + \Lambda(\alpha a_1 + b_1, x_2) = \\ &= \alpha \Lambda(x_1, a_2) + \Lambda(x_1, b_2) + \alpha \Lambda(a_1, x_2) + \Lambda(b_1, x_2) = \\ &= \alpha(\Lambda(x_1, a_2) + \Lambda(a_1, x_2)) + (\Lambda(x_1, b_2) + \Lambda(b_1, x_2)) = \\ &= \alpha A(a_1, a_2) + A(b_1, b_2) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
5. \quad & \frac{\Lambda((x_1, x_2) + (h_1, h_2)) - \Lambda(x_1, x_2) - A(h_1, h_2)}{\|(h_1, h_2)\|} = \\
& \frac{\Lambda((x_1 + h_1, x_2 + h_2)) - \Lambda(x_1, x_2) - A(h_1, h_2)}{\|(h_1, h_2)\|} = \\
& \frac{\Lambda(x_1, x_2) + \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2) + \Lambda(h_1, h_2) - \Lambda(x_1, x_2) - \Lambda(x_1, h_2) - \Lambda(h_1, x_2)}{\|(h_1, h_2)\|} = \\
& \frac{\Lambda(h_1, h_2)}{\|(h_1, h_2)\|} \text{ dla } (h_1, h_2) \in X_1 \times X_2 \setminus \{(0, 0)\}
\end{aligned}$$

6. Jeżeli $(h_1, h_2) \in X_1 \times X_2 \setminus \{(0, 0)\}$

$$\begin{aligned}
& \left\| \frac{\Lambda(h_1, h_2)}{\|(h_1, h_2)\|} \right\| = \frac{1}{\|(h_1, h_2)\|} \|\Lambda(h_1, h_2)\| \underset{z \text{ K20}}{\leq} \frac{\|\Lambda\| \cdot \|h_1\| \cdot \|h_2\|}{\sqrt{\|h_1\|^2 + \|h_2\|^2}} \leq \frac{\|\Lambda\|}{2} \sqrt{\|h_1\|^2 + \|h_2\|^2} = \\
& = \frac{\|\Lambda\|}{2} \|(h_1, h_2)\| \xrightarrow{(h_1, h_2) \rightarrow 0} 0
\end{aligned}$$

$$\Lambda'(x_1, x_2)(h_1, h_2) = \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2)$$

□

Twierdzenie 1.1.1. *Każda funkcja różniczkowalna w punkcie jest w tym punkcie ciągła.*

Dowód.

1. $f: U \rightarrow Y$ - funkcja różniczkowalna w $x_0 \in U$

2. $u: U \rightarrow Y$ dana wzorem

$$u(x) = \begin{cases} \frac{f(x) - f(x_0) - f'(x_0)(x - x_0)}{\|x - x_0\|} & x \neq x_0 \\ 0 & x = x_0 \end{cases} \quad (1.2)$$

3. Funkcja u jest ciągła w punkcie x_0

4. Jeśli $x \in U$

$$f(x) = \underbrace{f(x_0)}_{\text{stała}} + \underbrace{f'(x_0)(x - x_0)}_{\text{odzw.lin.cg.}} + \underbrace{\|x - x_0\|}_{\text{ciągła}} \cdot \underbrace{u(x)}_{\text{ciągła}}$$

5. Funkcja f jest ciągła w punkcie $x \in U$

□

Twierdzenie 1.1.2. *Jeżeli funkcje $f, g: U \rightarrow Y$ są różniczkowalne w punkcie $x_0 \in U$ oraz $\alpha, \beta \in K$ to funkcja $\alpha f + \beta g$ jest różniczkowalna w punkcie x_0 oraz*

$$(\alpha f + \beta g)'(x_0) = \alpha f'(x_0) + \beta g'(x_0)$$

Twierdzenie 1.1.3. *Załóżmy, że X, Y, Z są przestrzeniami unormowanymi, a $U \subset X$ oraz $W \subset Y$ są zbiorami otwartymi. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ oraz $f(U) \subset W$, a funkcja $g: W \rightarrow Z$ jest różniczkowalna w punkcie $f(x_0)$ to funkcja $g \circ f$ jest różniczkowalna w punkcie x_0 oraz*

$$(g \circ f)'(x_0) = g'(f(x_0)) \circ f'(x_0)$$

Dowód.

1. $y_0 = f(x_0)$
2. Określmy funkcję $u: U \rightarrow Y$ wzorem (1.2) oraz funkcję $w: W \rightarrow Z$ wzorem

$$w(y) = \begin{cases} \frac{g(y) - g(y_0) - g'(y_0)(y - y_0)}{\|y - y_0\|} & y \neq y_0 \\ 0 & y = y_0 \end{cases}$$

3. Funkcja u jest ciągła w punkcie x_0 , a funkcja w jest ciągła w punkcie y_0

4. $g'(y_0) \circ f'(x_0): X \rightarrow Z$ jest ciągłym operatorem liniowym.

$$\begin{aligned} 5. & g(f(x)) - g(f(x_0)) - g'(f(x_0)) \circ f'(x_0)(x - x_0) = \\ & = g'(y_0)(f(x) - f(x_0)) + \|f(x) - f(x_0)\|w(f(x)) - g'(y_0) \circ f'(x_0)(x - x_0) = \\ & = g'(y_0)(f'(x_0)(x - x_0) + \|x - x_0\|u(x)) + \|f(x) - f(x_0)\|w(f(x)) - g'(y_0) \circ f'(x_0)(x - x_0) = \\ & = g'(y_0)f'(x_0)(x - x_0) + \|x - x_0\|g'(y_0)u(x) + \|f(x) - f(x_0)\|w(f(x)) - g'(y_0) \circ f'(x_0)(x - x_0) = \\ & = \|x - x_0\|g'(y_0)u(x) + \|f(x) - f(x_0)\|w(f(x)) \quad \text{dla } x \in U \end{aligned}$$

6. Jeżeli $x \in U \setminus \{x_0\}$

$$\begin{aligned} & \left\| \frac{g(f(x)) - g(f(x_0))}{\|x - x_0\|} - g'(f(x_0)) \circ f'(x_0)(x - x_0) \right\| = \\ & = \left\| g'(y_0)u(x) + \frac{\|f'(x_0)(x - x_0) + \|x - x_0\|u(x)\|w(f(x))\|}{\|x - x_0\|} \right\| \leq \\ & \leq \|g'(y_0)u(x)\| + \frac{(\|f'(x_0)\| \cdot \|x - x_0\| + \|x - x_0\| \cdot \|u(x)\|) \cdot \|w(f(x))\|}{\|x - x_0\|} = \end{aligned}$$

$$\underbrace{\|g'(y_0)u(x)\|}_{\xrightarrow{x \rightarrow x_0} 0} + \underbrace{(\|f'(x_0)\|)}_{\text{stała}} + \underbrace{\|u(x)\|}_{\text{stała}} \underbrace{\|w(f(x))\|}_{\xrightarrow{x \rightarrow x_0} 0} \xrightarrow{x \rightarrow x_0} 0$$

□

Oznaczenie 1.1.1.

$Isom(X, Y) = \{\Lambda: X \rightarrow Y: \Lambda - \text{odwzorowanie ciągłe, liniowe, 1-1, } \Lambda(X) = Y, \Lambda^{-1} - \text{odwzorowanie ciągłe}\}$

Twierdzenie 1.1.4. Załóżmy, że funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różnowartościowa i różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$. Jeżeli $f(U)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni Y , $f'(x_0) \in Isom(X, Y)$, f jest ciągła w x_0 to funkcja f^{-1} jest różniczkowalna w punkcie $f(x_0)$ oraz

$$(f^{-1})'(f(x_0)) = f'(x_0)^{-1}$$

Twierdzenie 1.1.5. Załóżmy, że X, Y_1, \dots, Y_N są przestrzeniami unormowanymi, a $U \subset X$ jest zbiorem otwartym.

- i) Jeżeli $f_1: U \rightarrow Y_1, \dots, f_N: U \rightarrow Y_N$ to funkcja (f_1, \dots, f_N) jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ wtedy i tylko wtedy, gdy każda z funkcji f_1, \dots, f_N jest w tym punkcie różniczkowalna.
- ii) Jeżeli (f_1, \dots, f_N) jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ to $(f_1, \dots, f_N)'(x_0)h = (f_1'(x_0)h, \dots, f_N'(x_0)h)$ dla $h \in X$.

Dowód.

I) 1. $f = (f_1, \dots, f_N)$

2. Dla $k \in \{1, \dots, N\}$ niech $\pi_k: \prod_{j=1}^N Y_j \rightarrow Y_k$ oznacza rzutowanie. $\pi_k(y_1, \dots, y_N) = y_k$ dla

$$(y_1, \dots, y_N) \in \prod_{j=1}^N Y_j$$

3. $f_k = \pi_k \circ f$ dla $k \in \{1, \dots, N\}$

4. Jeżeli f jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ to dla każdego $k \in \{1, \dots, N\}$ funkcja f_k jest różniczkowalna w punkcie x_0 oraz

$$f_k'(x_0) = \pi_k \circ f'(x_0)$$

a zatem

$$(f_1, \dots, f_N)'(x_0)h = (f_1'(x_0)h, \dots, f_N'(x_0)h) \text{ dla } h \in X$$

II) 1. Załóżmy, że f_1, \dots, f_N są różniczkowalne w punkcie $x_0 \in U$

2. $\Lambda: X \rightarrow \prod_{j=1}^N Y_j$

$$\Lambda(h) = (f_1'(x_0)h, \dots, f_N'(x_0)h)$$

3. Λ jest liniowe i ciągłe (odwzorowanie w produkcie jest ciągłe)

4.
$$\frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \Lambda h}{\|h\|} = \frac{f_1(x_0 + h) - f_1(x_0) - f_1'(x_0)h, \dots, f_N(x_0 + h) - f_N(x_0) - f_N'(x_0)h}{\|h\|} =$$

$$= \frac{f_1(x_0 + h) - f_1(x_0) - f_1'(x_0)h}{\|h\|}, \dots, \frac{f_N(x_0 + h) - f_N(x_0) - f_N'(x_0)h}{\|h\|} \longrightarrow (0, 0, \dots)$$

□

Wniosek 1.1.1. Załóżmy, że X, Y_1, Y_2, Z są przestrzeniami unormowanymi, a $U \subset X$ jest zbiorem otwartym. Jeżeli funkcje $f_1: U \rightarrow Y_1, f_2: U \rightarrow Y_2$ są różniczkowalne w punkcie $x_0 \in U$, a $\Lambda: Y_1 \times Y_2 \rightarrow Z$ jest ciągłym odwzorowaniem dwuliniowym to funkcja $\Lambda \circ (f_1, f_2)$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ oraz

$$(\Lambda \circ (f_1, f_2))'(x_0) = \Lambda(\bullet, f_2(x_0)) \circ f_1'(x_0) + \Lambda(f_1(x_0), \bullet) \circ f_2'(x_0)$$

Równoważna równość

$$(\Lambda \circ (f_1, f_2))'(x_0) = \Lambda(f_1'(x_0)h, f_2(x_0)) + \Lambda(f_1(x_0), f_2'(x_0)h)$$

Dowód.

Według przykładu 2 oraz twierdzenia 5 i 3 funkcja $\Lambda \circ (f_1, f_2)$ jest różniczkowalna w punkcie x_0 i dla każdego $h \in X$ mamy

$$(\Lambda \circ (f_1, f_2))'(x_0)h = \Lambda'(f_1(x_0), f_2(x_0)) \underbrace{(f_1, f_2)'h}_{(f_1'(x_0)h, f_2'(x_0)h)} = \Lambda(f_1(x_0), f_2'(x_0)h) + \Lambda(f_1'(x_0)h, f_2(x_0)) \quad \square$$

Wniosek 1.1.2. *Jeżeli funkcje $f: U \rightarrow Y$ oraz $\varphi: U \rightarrow K$ są różniczkowalne w punkcie $x_0 \in U$ to ich iloczyn φf jest funkcją różniczkowalną w punkcie x_0 oraz*

$$(\varphi \cdot f)'(x_0) = (\varphi'(x_0)h) \cdot f(x_0) + \varphi(x_0)f'(x_0)h \text{ dla } h \in X$$

Dowód.

1. Określmy $\Lambda: K \times Y \rightarrow Y$ wzorem $\Lambda(\alpha, y) = \alpha y$
2. Λ jest ciągła i dwuliniowa oraz $\varphi \cdot f = \Lambda(\varphi, f)$
3. Na mocy wniosku 1 funkcja $\varphi \cdot f$ jest różniczkowalna w x_0

$$(\varphi \cdot f)'(x_0)h = \Lambda(\varphi'(x_0)h, f(x_0)) + \Lambda(\varphi(x_0), f'(x_0)h) = (\varphi'(x_0)h)f(x_0) + \varphi(x_0)f'(x_0)h \text{ dla } h \in X.$$

□

1.2 Interpretacja geometryczna

Definicja 1.2.1. *Załóżmy, że X jest przestrzenią unormowaną, a $A \subset X$. Jeżeli $x_0 \in clA$ to punkt $x \in X$ nazywamy **wektorem stycznym** do zbioru A w punkcie x_0 wtedy i tylko wtedy, gdy $x = 0$ lub $x \neq 0$ i istnieje taki ciąg $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ punktów należących do zbioru $A \setminus \{x_0\}$ i zbieżnych do x_0 , że*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n - x_0}{\|a_n - x_0\|} = \frac{x}{\|x\|}$$

Jeżeli zbiór T określony wzorem

$$T = \{x \in X : x \text{ jest wektorem stycznym do zbioru } A \text{ w punkcie } x_0\}$$

jest podprzestrzenią liniową przestrzeni X to zbiór

$$T + x_0 = \{x + x_0 : x \in T\}$$

nazywamy płaszczyzną styczną do zbioru A w punkcie x_0 .

Twierdzenie 1.2.1. *Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to*

- i) *punkt $(x, y) \in X \times Y$ jest wektorem stycznym do wykresu f wtedy i tylko wtedy, gdy $y = f'(x_0)x$*
- ii) *$\{(x, y) \in X \times Y : y = f(x_0) + f'(x_0)(x - x_0)\}$ jest płaszczyzną styczną do wykresu funkcji f w punkcie $(x_0, f(x_0))$.*

Dowód.

I) (\implies)1. Z założenia wektor $(x, y) \in X \times Y$ jest styczny do wykresu funkcji f .

1° $(x, y) = (0, 0)$

$$y = 0 = f'(x_0)0 = f'(x_0)x$$

2° $(x, y) \neq (0, 0)$

2. Istnieje taki ciąg $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ punktów zbioru U , że $(x_n, f(x_n)) \neq (x_0, f(x_0))$ dla $n \in \mathbb{N}$,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0 \text{ oraz}$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(x_n, f(x_n)) - (x_0, f(x_0))}{\|(x_n, f(x_n)) - (x_0, f(x_0))\|} = \frac{(x, y)}{\|(x, y)\|}$$

3. W produkcie ma miejsce zbieżność po współrzędnych zatem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{x_n - x_0}{\|(x_n - x_0, f(x_n) - f(x_0))\|} = \frac{x}{\|(x, y)\|}$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(x_n) - f(x_0)}{\|(x_n - x_0, f(x_n) - f(x_0))\|} = \frac{y}{\|(x, y)\|}$$

4. Określmy funkcję $u: U \rightarrow Y$ daną wzorem (1.2).5. Jeżeli $x \in U$ to

$$f(x) - f(x_0) = f'(x_0)(x - x_0) + \|x - x_0\|u(x)$$

6. Jeżeli $n \in \mathbb{N}$ to

$$\begin{aligned} \frac{y}{\|(x, y)\|} &\leftarrow \frac{f(x_n) - f(x_0)}{\|(x_n - x_0, f(x_n) - f(x_0))\|} = \frac{f'(x_0)(x_n - x_0) + \|x_n - x_0\|u(x_n)}{\|(x_n - x_0, f(x_n) - f(x_0))\|} = \\ &= f'(x_0) \underbrace{\frac{x_n - x_0}{\|(x_n - x_0, f(x_n) - f(x_0))\|}}_{\xrightarrow{n \rightarrow \infty} \frac{x}{\|(x, y)\|}} + \underbrace{\frac{\|x_n - x_0\|}{\|(x_n - x_0, f(x_n) - f(x_0))\|}}_{\xrightarrow{n \rightarrow \infty} \frac{\|x - x_0\|}{\|(x, y)\|}} \underbrace{u(x_n)}_{\xrightarrow{n \rightarrow \infty} u} \rightarrow f'(x_0) \frac{x}{\|(x, y)\|} \end{aligned}$$

7. Mamy zatem $\frac{y}{\|(x, y)\|} = f'(x_0) \frac{x}{\|(x, y)\|}$ 8. $y = f'(x_0)x$ II) (\impliedby)1. Z założenia $y = f'(x_0)x$ dla $x \in X$ 1° $x = 0, y = 0 \Rightarrow (x, y) = (0, 0)$ zatem (x, y) jest wektorem stycznym (do wykresu funkcji f w punkcie $(x_0, f(x_0))$)2° $x \neq 0$ 2. $(\alpha_n)_{n \in \mathbb{N}}$ - zbieżny do 0 ciąg dodatnich liczb rzeczywistych $x_0 + \alpha_n x \in U$ dla $n \in \mathbb{N}$ (możemy taki wybrać na mocy otwartości zbioru U)3. $((x_0 + \alpha_n x, f(x_0 + \alpha_n x)))_{n \in \mathbb{N}}$ jest ciągiem punktów z wykresu funkcji f , różnych od punktu $(x_0, f(x_0))$ i zbieżnym do punktu $(x_0, f(x_0))$

4. Jeżeli $n \in \mathbb{N}$

$$\begin{aligned} & \frac{(x_0 + \alpha_n x, f(x_0 + \alpha_n x)) - (x_0, f(x_0))}{\|(x_0 + \alpha_n x, f(x_0 + \alpha_n x)) - (x_0, f(x_0))\|} = \\ &= \frac{(\alpha_n x, f(x_0 + \alpha_n x) - f(x_0))}{\|(\alpha_n x, f(x_0 + \alpha_n x) - f(x_0))\|} = \\ &= \frac{(\alpha_n x, f'(x_0)(\alpha_n x) + \|\alpha_n x\|u(x_0 + \alpha_n x))}{\|(\alpha_n x, f'(x_0)(\alpha_n x) + \|\alpha_n x\|u(x_0 + \alpha_n x))\|} = \\ &= \frac{(x, f'(x_0)x + \|x\|u(x_0 + \alpha_n x))}{\|(x, f'(x_0)x + \|x\|u(x_0 + \alpha_n x))\|} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \frac{(x, f'(x_0)x)}{\|(x, f'(x_0)x)\|} = \frac{(x, y)}{\|(x, y)\|} \end{aligned}$$

5. (x, y) jest wektorem stycznym do wykresu funkcji f w punkcie $(x_0, f(x_0))$

Teza części *ii*) wynika z części *i*) □

1.3 Twierdzenie o przyrostach

Twierdzenie 1.3.1 (K11). *Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest ciągła w punktach $x_1, x_2 \in U$ i różniczkowalna w każdym punkcie postaci $\lambda x_1 + (1 - \lambda)x_2$, $\lambda \in (0, 1)$, to istnieje takie $\xi \in (0, 1)$, że*

$$\|f(x_1) - f(x_2)\| \leq \|f'(\xi x_1 + (1 - \xi)x_2)\| \cdot \|x_1 - x_2\|$$

Twierdzenie 1.3.2 (K12). *Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła w punktach $x_1, x_2 \in U$ i różniczkowalna w każdym punkcie postaci $\lambda x_1 + (1 - \lambda)x_2$, $\lambda \in (0, 1)$, to istnieje takie $\xi \in (0, 1)$, że*

$$f(x_1) - f(x_2) = f'(\xi x_1 + (1 - \xi)x_2)(x_1 - x_2)$$

Twierdzenie 1.3.3 (K13). *Załóżmy, że zbiór U jest spójny. Jeżeli $f: U \rightarrow Y$ i $f'(x) = 0$ dla każdego $x \in U$, to f jest funkcją stałą.*

1.4 Pochodna kierunkowa

Ustalmy przestrzeni X, Y nad tym samym ciałem $K \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$ i zbiór otwarty $U \subset X$.

Definicja 1.4.1. *Mówimy, że funkcja $f: U \rightarrow Y$ ma w punkcie $x_0 \in U$ pochodną kierunkową w kierunku wektora $a \in X$ wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje granica*

$$\lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0)}{\alpha};$$

Granice tę (jeżeli istnieje) oznaczamy symbolem $\nabla_a f(x_0)$ i nazywamy **pochodną kierunkową** funkcji f w punkcie x_0 w kierunku wektora a

Twierdzenie 1.4.1 (K1). *Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ to ma ona w tym punkcie pochodną kierunkową w kierunku każdego wektora $a \in X$ oraz $\nabla_a f(x_0) = f'(x_0)a$*

1.5 Pochodne cząstkowe

Ustalmy liczbę naturalną $n \in \mathbb{N}$, przestrzenie unormowane X_1, \dots, X_N, Y nad tym samym ciałem

$K \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$ oraz zbiór otwarty $U \subset \prod_{j=1}^N X_j$

Definicja 1.5.1. Mówimy, że funkcja $f: U \rightarrow Y$ ma w punkcie $(x_1, \dots, x_N) \in U$ pochodną cząstkową względem przestrzeni X_j (lub i względem j -tej zmiennej) gdzie $j \in \{1, \dots, N\}$ wtedy i tylko wtedy, gdy funkcja $f(x_1, \dots, x_{j-1}, \bullet, x_{j+1}, \dots, x_N)$ jest różniczkowalna w punkcie x_j

Jeżeli $j \in \{1, \dots, N\}$ i funkcja $f: U \rightarrow Y$ ma w punkcie (x_1, \dots, x_N) pochodną cząstkową względem przestrzeni X_j to $f(x_1, \dots, x_{j-1}, \bullet, x_{j+1}, \dots, x_N)'(x_j)$ nazywamy **pochodną cząstkową** funkcji f względem przestrzeni X_j (lub i względem j -tej zmiennej) i oznaczamy symbolem $f'_{X_j}(x_1, \dots, x_N)$

$$f'_{X_j}(x_1, \dots, x_N) = f(x_1, \dots, x_{j-1}, \bullet, x_{j+1}, \dots, x_N)'(x_j)$$

Definicja 1.5.2. Jeżeli $j \in \{1, \dots, N\}$ to funkcja $\Pi_j: \prod_{k=1}^N X_k \rightarrow X_j$ daną wzorem $\pi_j(x_1, \dots, x_N) =$

x_j nazywamy **rzutowaniem** na przestrzeń X_j , a funkcję $\Lambda_j: X_j \rightarrow \prod_{k=1}^N X_k$ daną wzorem $\Lambda_j(u) =$
 $(0, \dots, 0, \underbrace{u}_j, 0, \dots, 0)$ nazywamy **zanurzeniem** przestrzeni X_j w produkt $\prod_{k=1}^N X_k$

Twierdzenie 1.5.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie $(x_1, \dots, x_N) \in U$, to ma ona w tym punkcie pochodne cząstkowe względem każdej przestrzeni X_1, \dots, X_N oraz

1. $f'_{X_j}(x_1, \dots, x_N) = f'(x_1, \dots, x_N) \circ \Lambda_j$

2. $f'(x_1, \dots, x_N) = \sum_{k=1}^N f'_{X_k}(x_1, \dots, x_N) \circ \pi_k$

Dowód.

1. Jeżeli $j \in \{1, \dots, N\}$ to dla "małych" $h \in X_j \setminus \{0\}$ mamy

$$\begin{aligned} & \frac{f(x_1, \dots, x_{j-1}, x_j + h, x_{j+1}, \dots, x_N) - f(x_1, \dots, x_{j-1}, x_j, x_{j+1}, \dots, x_N) - f'(x_1, \dots, x_N) \Lambda_j h}{\|h\|} = \\ & = \frac{f((x_1, \dots, x_N) + (0, \dots, 0, h, 0, \dots, 0)) - f(x_1, \dots, x_N) - f'(x_1, \dots, x_N)(0, \dots, 0, h, 0, \dots, 0)}{\|(0, \dots, 0, h, 0, \dots, 0)\|} \xrightarrow{h \rightarrow 0} \end{aligned}$$

0 a zatem funkcja f ma w punkcie (x_1, \dots, x_N) pochodną cząstkową względem przestrzeni X_j i zachodzi 1.

2. Jeżeli $(h_1, \dots, h_N) \in \prod_{j=1}^N X_j$ to

$$\begin{aligned} f'(x_1, \dots, x_N)(h_1, \dots, h_N) &= f'(x_1, \dots, x_N) \left(\sum_{k=1}^N \Lambda_k h_k \right) = \sum_{k=1}^N f'(x_1, \dots, x_N) \Lambda_k h_k = \\ &= \sum_{k=1}^N f'_{X_k}(x_1, \dots, x_N) \pi_k(h_1, \dots, h_N) \end{aligned}$$

□

1.6 Funkcje klasy C^1

Definicja 1.6.1. Funkcję $f: U \rightarrow Y$ nazywamy funkcją klasy C^1 wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona funkcją różniczkowalną i funkcja $f': U \rightarrow L(X, Y)$ jest ciągła.

Twierdzenie 1.6.1 (K16). Złożenie funkcji klasy C^1 jest funkcją klasy C^1

Dowód. (Szkic)

Założmy, że X, Y, Z są przestrzeniami unormowanymi $U \subset X$ i $W \subset Y$ są zbiorami otwartymi, a $f: U \rightarrow Y$ oraz $g: W \rightarrow Z$ są funkcjami klasy C^1 i $f(U) \subset W$. Odwzorowanie $\Lambda: L(X, Y) \times L(Y, Z) \rightarrow L(X, Z)$ dane wzorem

$$\Lambda(A, B) = B \circ A$$

jest dwuliniowe i ciągłe oraz

$$(g \circ f)' = \Lambda(f', g' \circ f)$$

□

Twierdzenie 1.6.2 (K17). Założmy, że X_1, \dots, X_N, Y są przestrzeniami unormowanymi, a $U \subset \bigtimes_{j=1}^N X_j$ jest zbiorem otwartym. Funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest klasy C^1 wtedy i tylko wtedy, gdy w każdym punkcie zbioru U ma ona pochodne cząstkowe względem każdej przestrzeni X_1, \dots, X_N i każda z funkcji $f'_{X_1}, \dots, f'_{X_N}$ jest ciągła.

Twierdzenie 1.6.3 (K18). Założmy, że $U \subset \mathbb{R}^N$ jest zbiorem otwartym, $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$, a $f_1, \dots, f_M: U \rightarrow \mathbb{R}$ są takimi funkcjami, że $f(x) = (f_1(x), \dots, f_M(x))$ dla $x \in U$.

i) Jeżeli funkcja f jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to

$$f'(x_0)(h_1, \dots, h_N) = \left(\begin{bmatrix} f_{1,1}(x_0) & \dots & f_{1,N}(x_0) \\ \vdots & & \vdots \\ f_{M,1}(x_0) & \dots & f_{M,N}(x_0) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} h_1 \\ \vdots \\ h_N \end{bmatrix} \right)^T$$

dla $(h_1, \dots, h_N) \in \mathbb{R}^N$

ii) Jeżeli istnieje takie otoczenie $U_0 \subset U$ punktu $x_0 \in U$, że każda z funkcji f_1, \dots, f_M ma w każdym punkcie tego otoczenia wszystkie pochodne cząstkowe i te wszystkie pochodne cząstkowe jako funkcje rzeczywiste określone na zbiorze U_0 są ciągłe w punkcie x_0 , to funkcja f jest różniczkowalna w punkcie x_0 .

iii) Funkcja f jest klasy C^1 wtedy i tylko wtedy, gdy każda z funkcji f_1, \dots, f_M ma w każdym punkcie zbioru U wszystkie pochodne cząstkowe i te wszystkie pochodne cząstkowe $f_{m,n}: U \rightarrow \mathbb{R}$ dla $m \in \{1, \dots, M\}$, $n \in \{1, \dots, N\}$ są funkcjami ciągłymi.

1.7 Odwzorowania regularne i dyfeomorfizmy

Ustalmy przestrzeń unormowaną X, Y nad tym samym ciałem $K \in \{\mathbb{R}, \mathbb{C}\}$ oraz zbiór otwarty $U \subset X$

Twierdzenie 1.7.1. *Jeżeli X oraz Y są przestrzeniami Banacha, a funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest klasy C^1 , $x_0 \in U$ i $f'(x_0) \in \text{Isom}(X, Y)$ to istnieje takie otoczenie $U_0 \subset U$ punktu x_0 , że $f(U_0)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni Y , $f|_{U_0}$ jest różnowartościowe i $f^{-1}|_{U_0}$ jest klasy C^1 .*

Lemat 1.7.1. *Jeżeli X, Y są przestrzeniami Banacha to $\text{Isom}(X, Y)$ jest podzbiorem otwartym $L(X, Y)$, a jeżeli $\text{Isom}(X, Y) \neq \emptyset$ to funkcja $\Lambda \mapsto \Lambda^{-1}$, $\Lambda \in \text{Isom}(X, Y)$ jest ciągła.*

Dowód.

1. $\Lambda_0 \in \text{Isom}(X, Y)$
2. Możemy założyć, że $\Lambda_0 \neq 0$
3. $r := \frac{1}{2} \|\Lambda_0^{-1}\|^{-1}$
4. Niech $\Lambda \in K(\Lambda_0, r)$ - kula w $L(X, Y)$
5. Pokażemy (i to zakończy dowód), że Λ jest izomorfizmem oraz $\|\Lambda^{-1} - \Lambda_0^{-1}\| < 2\|\Lambda_0^{-1}\|^2 \cdot \|\Lambda - \Lambda_0\|$
6. $\Lambda_1 := \Lambda_0^{-1} \circ (\Lambda_0 - \Lambda) \in L(X, X)$
7. $\|\Lambda_1\| = \|\Lambda_0^{-1} \circ (\Lambda_0 - \Lambda)\| \leq \|\Lambda_0^{-1}\| \cdot \underbrace{\|\Lambda_0 - \Lambda\|}_{< r} < \|\Lambda_0^{-1}\| \cdot r = \frac{1}{2}$
8. Jeżeli $n \in \mathbb{N}$, to $\|\Lambda_1^n\| \leq \|\Lambda_1\|^n$, a zatem szereg $\sum_{n=1}^{\infty} \Lambda_1^n$ jest bezwzględnie zbieżny (oczywiście $\Lambda_1^n = \underbrace{\Lambda_1 \circ \dots \circ \Lambda_1}_{n \text{ razy}}$), a wobec zupełności przestrzeni $L(X, Y)$ jest zbieżny.
9. $\Lambda_2 := \sum_{n=0}^{\infty} \Lambda_1^n \in L(X, X)$ (gdzie $\Lambda_1^0 = \text{id}_X$).
10. $((\text{id}_X - \Lambda_1) \circ \Lambda_2)x = \Lambda_2x - \Lambda_1\Lambda_2x = \Lambda_2x - \Lambda_1 \left(\sum_{n=0}^{\infty} \Lambda_1^n x \right) = \sum_{n=0}^{\infty} \Lambda_1^n x - \sum_{n=0}^{\infty} \underbrace{\Lambda_1(\Lambda_1^n x)}_{\Lambda_1^{n+1}x} = \sum_{n=0}^{\infty} \Lambda_1^n x - \sum_{n=1}^{\infty} \Lambda_1^n x = x$
oraz $\Lambda_2 \circ (\text{id}_X - \Lambda_1)(x) = \Lambda_2x - \Lambda_2(\Lambda_1x) = \sum_{n=0}^{\infty} \Lambda_1^n x - \sum_{n=0}^{\infty} \underbrace{\Lambda_1^n \Lambda_1 x}_{\Lambda_1^{n+1}x} = x$.
11. $\text{id}_X - \Lambda_1: X \xrightarrow[\text{1-1}]{\text{na}} X$ oraz $(\text{id}_X - \Lambda_1)^{-1} = \Lambda_2$
12. $\text{id}_X - \Lambda_1 \in \text{Isom}(X, X)$
13. $\text{id}_X - \Lambda_1 = \underbrace{\text{id}_X - \Lambda_0^{-1} \circ (\Lambda_0 - \Lambda)}_{\text{id}_X - \Lambda_0^{-1} \circ \Lambda} = \Lambda_0^{-1} \circ \Lambda$
14. $\Lambda = \Lambda_0 \circ (\text{id}_X - \Lambda_1)$ oraz $\Lambda^{-1} = (\text{id}_X - \Lambda_1)^{-1} \circ \Lambda_0^{-1} = \Lambda_2 \circ \Lambda_0^{-1}$

15. $\Lambda \in Isom(X, Y)$ (jako złożenie izomorfizmów) oraz

$$\begin{aligned} \|\Lambda^{-1} - \Lambda_0^{-1}\| &= \|\Lambda_2 \circ \Lambda_0^{-1} - \Lambda_0^{-1}\| = \|(\Lambda_2 - id_X) \circ \Lambda_0^{-1}\| \leq \|\Lambda_2 - id_X\| \cdot \|\Lambda_0^{-1}\| \leq \left\| \sum_{n=1}^{\infty} \Lambda_1^n \right\| \cdot \|\Lambda_0^{-1}\| \leq \\ &\sum_{n=1}^{\infty} \underbrace{\|\Lambda_1^n\|}_{\leq \|\Lambda_1\|^n} \cdot \|\Lambda_0^{-1}\| \leq \|\Lambda_0^{-1}\| \cdot \sum_{n=1}^{\infty} \|\Lambda_1\|^n = \|\Lambda_0^{-1}\| \cdot \frac{\|\Lambda_1\|}{1 - \|\Lambda_1\|} = \|\Lambda_0^{-1}\| \cdot \frac{\|\Lambda_0^{-1} \circ (\Lambda_0 - \Lambda)\|}{1 - \|\Lambda_1\|} < \\ &< \|\Lambda_0^{-1}\| \cdot \frac{\|\Lambda_0^{-1}\| \cdot \|\Lambda_0 - \Lambda\|}{1 - \frac{1}{2}} = 2\|\Lambda_0^{-1}\|^2 \cdot \|\Lambda_0 - \Lambda\| \end{aligned}$$

□

Dowód. [Tw.]

1. $g := f'(x_0)^{-1} \circ f: U \rightarrow X$ jest funkcją klasy C^1 (jako złożenie funkcji klasy C^1) oraz $g'(x) = f'(x_0)^{-1} \circ f'(x)$ dla $x \in U$

2. $g'(x_0) = id_X$

3. $h: U \rightarrow X$

$$h(x) = x - g(x)$$

4. h jest funkcją klasy C^1

$$h'(x_0) = id_X - id_X = 0 \text{ (gdź } (id_X)'(x) = id_X)$$

5. Istnieje $r \in (0, \infty)$: $\forall_{x \in K(x_0, 2r)} \left(\|h'(x)\| \leq \frac{1}{2} \right)$
 $\forall_{x \in K(x_0, r)} (g'(x) \in Isom(X, X))$

6. $\forall_{z \in K(g(x_0), \frac{r}{2})} \exists!_{x \in K(x_0, r)} (z = g(x))$

1° $z \in K(g(x_0), \frac{r}{2})$

2° Jeżeli $x \in X$ i $\|x - x_0\| \leq r$ (wypukłe) to $\|z + h(x) - x_0\| = \|z - g(x_0) + g(x_0) + x - g(x) - x_0\| = \|z - g(x_0) + h(x) - h(x_0)\| \leq \|z - \underbrace{g(x_0)}_{\leq \frac{r}{2}}\| + \|h(x) - h(x_0)\| \underset{z \text{ K13}}{<} \frac{r}{2} + \frac{1}{2} \underbrace{\|x - x_0\|}_{\leq r} \leq r$

3° Wzór $T(x) = z + h(x)$ określa funkcję $T: \{x \in X: \|x - x_0\| \leq r\} \rightarrow K(x_0, r)$

4° Jeżeli $x_1, x_2 \in X$ i $\|x_1 - x_0\| \leq r$, $\|x_2 - x_0\| \leq r$ to $\|T(x_1) - T(x_2)\| = \|h(x_1) - h(x_2)\| \underset{z \text{ K11}}{\leq} \underbrace{\leq}_{z \text{ K11}} \frac{1}{2} \|x_1 - x_2\|$

5° Istnieje dokładnie jeden taki punkt $x \in X$, $\|x - x_0\| \leq r$, że $T(x) = x$ czyli $z + \underbrace{h(x)}_{x-g(x)} = x$

6° $z = g(x)$ oraz $x = T(x) \in K(x_0, r)$

7. $U_0 = \underbrace{K(x_0, r) \cap g^{-1} \left(K \left(g(x_0), \frac{r}{2} \right) \right)}_{\text{otwarte otoczenie punktu } x_0}$

8. $g(U_0) = K(g(x_0), \frac{r}{2})$
 $U_0 \subset K(x_0, r) \subset U$

9. $f = f'(x_0) \circ g$
10. $f(U_0) = f'(x_0)(g(U_0)) = f'(x_0)(K(g(x_0), \frac{r}{2}))$ - zbiór otwarty w przestrzeni Y (na mocy twierdzenia Banacha o odwzorowaniu otwartym)
11. $f|_{U_0} = f'(x_0) \circ g|_{U_0}$
12. $g|_{U_0}$ jest różnowartościowa
 $x_1, x_2 \in U_0$
 Załóżmy, że $g(x_1) = g(x_2)$
 $g(x_1) \in K(g(x_0), \frac{r}{2})$
 $x_1, x_2 \in K(x_0, r)$ (na mocy punktu 6)
 $x_1 = x_2$
13. $f|_{U_0}$ jest funkcją różnowartościową jako złożenie funkcji różnowartościowych.
14. $f'|_{U_0}(x) = f'(x_0) \circ g'|_{U_0}(x) \in Isom(X, Y)$ dla $x \in U_0$ (złożenie izomorfizmów).
15. $f|_{U_0}^{-1} = g|_{U_0}^{-1} \circ f'(x_0)^{-1}$
16. Jeżeli $x_1, x_2 \in K(x_0, r)$, to $\|g(x_1) - g(x_2)\| = \|(x_1 - h(x_1)) - (x_2 - h(x_2))\| = \|(x_1 - x_2) - (h(x_1) - h(x_2))\| \geq \|x_1 - x_2\| - \|h(x_1) - h(x_2)\| \geq \|x_1 - x_2\| - \frac{1}{2}\|x_1 - x_2\| = \frac{1}{2}\|x_1 - x_2\|$
17. Jeżeli $z_1, z_2 \in g(U_0)$, to zmieniając $x_1 = g|_{U_0}^{-1}(z_1), x_2 = g|_{U_0}^{-1}(z_2)$ mamy

$$\|z_1 - z_2\| = \|g(x_1) - g(x_2)\| \geq \frac{1}{2}\|x_1 - x_2\| = \frac{1}{2}\|g|_{U_0}^{-1}(z_1) - g|_{U_0}^{-1}(z_2)\|$$

czyli spełniony mamy warunek Lipschitza (no i oczywiście ciągłość) ze stałą 2 dla funkcji $g|_{U_0}^{-1}$

18. Funkcja $f|_{U_0}^{-1}$ jest ciągła.
19. Na mocy twierdzenia 1.4 funkcja $f|_{U_0}^{-1}$ jest różniczkowalna oraz

$$\left(f|_{U_0}^{-1}\right)' \left(f|_{U_0}^{-1}(x)\right) = f'|_{U_0}(x)^{-1} \text{ dla } x \in U_0$$

czyli

$$f|_{U_0}^{-1}(y) = \left(f'|_{U_0} \left(f|_{U_0}^{-1}(y)\right)\right)^{-1} \text{ dla } y \in f(U_0)$$

20. $\left(f|_{U_0}^{-1}\right)'$ jest funkcją ciągłą (na mocy lematu 1).

Definicja 1.7.1. Funkcję $f: U \rightarrow Y$ nazywamy **odwzorowaniem regularnym** wtedy i tylko wtedy, gdy jest ono klasy C^1 oraz

$$\forall_{x \in U} (f'(x) \in Isom(X, Y))$$

Funkcję f nazywamy **difeomorfizmem** wtedy i tylko wtedy, gdy f jest funkcją różnowartościową, $f(U)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni Y , funkcje f oraz f^{-1} są klasy C^1 .

□

Twierdzenie 1.7.2. Załóżmy, że X, Y są przestrzeniami Banacha, $f: U \rightarrow Y$.

- i) Jeżeli f jest dyfeomorfizmem to f oraz f^{-1} są odwzorowaniami regularnymi.
- ii) Jeżeli f jest odwzorowaniem regularnym, to dla każdego $x_0 \in U$ istnieje takie jego otoczenie $U_0 \subset U$, że $f|_{U_0}$ jest dyfeomorfizmem.
- iii) Jeżeli f jest odwzorowaniem regularnym, to dla każdego zbioru otwartego $V \subset U$ zbiór $f(V)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni Y .
- iv) Jeżeli f jest różnowartościowym odwzorowaniem regularnym to jest dyfeomorfizmem.

Dowód.

- i) 1. $g = f^{-1}$
 - 2. $g \circ f = id_U, f \circ g = id_{f(U)}$
 - 3. $g'f(x) \circ f'(x) = id_X$ dla $x \in X$
 $f'(g(y)) \circ g'(y) = id_Y$ dla $y \in f(U)$
 - 4. $f'(x): X \xrightarrow[1-1]{na} Y$ dla $x \in U$
 $g'(x): Y \xrightarrow[1-1]{na} X$ dla $y \in f(U)$
 - 5. $f'(x) \in Isom(X, Y)$, a $g'(y) \in Isom(Y, X)$ na mocy twierdzenia Banacha o operatorze odwrotnym.
- ii) Wystarczy zastosować twierdzenie 1.
- iii) 1. $V \subset U$ - zbiór otwarty.
 - 2. $y_0 \in f(V)$
 - 3. $y_0 = f(x_0)$ dla $x_0 \in V$
 - 4. Na mocy twierdzenia 1 istnieje takie otoczenie $U_0 \subset V$ punktu x_0 , że $f(U_0)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni Y .
 - 5. $y_0 = f(\underbrace{x_0}_{\in U_0}) \in f(U_0)$ - zbiór otwarty zawarty w $f(V)$
 - 6. $f(V)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni Y .
- iv) 1. Według tezy iii) zbiór $f(U)$ jest zbiorem otwartym w przestrzeni Y
 - 2. Funkcja $f^{-1}: f(U) \rightarrow X$ jest ciągła.
 - 1° $V \subset U$ - zbiór otwarty.
 - 2° $(f^{-1})^{-1}(V) = \{y \in f(U): f^{-1}(y) \in V\} = f(U \cap V)$ - zbiór otwarty na mocy iii)

Ostatnią równość pokazuje się przez zawieranie w obie strony.

 $(\subseteq) y = f(x), x \in U$, a zatem $x = f^{-1}(y) \in V$
 $(\supseteq) y = f(x), x \in U \cap V$

3. Z twierdzenia 1.4 funkcja f^{-1} jest różniczkowalna oraz

$$(f^{-1})'(f(x)) = f'(x)^{-1} \text{ dla } x \in U$$

tj.

$$(f^{-1})'(y) = f'(f^{-1}(y))^{-1} \text{ dla } y \in f(U)$$

a zatem (porównaj też lemat 1) funkcja $(f^{-1})'$ jest ciągła.

4. f^{-1} jest klasy C^1 .

5. f jest dyfeomorfizmem.

□

1.8 Twierdzenia o funkcji uwikłanej

Ustalmy przestrzeń Banacha X, Y, Z i zbiór otwarty $D \subset X \times Y$

Twierdzenie 1.8.1. *Załóżmy, że $f: D \rightarrow Z$ jest funkcją klasy C^1 oraz $(x_0, y_0) \in D$.*

Jeżeli $f'_Y(x_0, y_0): Y \xrightarrow[1-1]{na} Z$, to istnieją zbiory otwarte $U_0 \subset X$, $W_0 \subset Y$ oraz taka funkcja $\varphi: U_0 \rightarrow Y$ klasy C^1 , że $x_0 \in U_0$, $y_0 \in W_0$, $\varphi(U_0) \subset W_0$ oraz

$$\forall_{(x,y) \in U_0 \times W_0} f(x, y) = 0 \Leftrightarrow y = \varphi(x)$$

Dowód.

1. $F: D \rightarrow X$, $G: D \rightarrow Z$, $H: D \rightarrow X \times Z$

$$F(x, y) = x, \quad G(x, y) = f(x, y), \quad H(x, y) = \underbrace{F(x, y)}_x, \underbrace{G(x, y)}_{f(x, y)}$$

2. $F'_X(x, y) = id_X$

$$F'_Y(x, y) = 0$$

$$G'_X(x, y) = f'_X(x, y)$$

$$G'_Y(x, y) = f'_Y(x, y)$$

$$H'_X(x, y) = (id_X, f'_X(x, y))$$

$$H'_Y(x, y) = (0, f'_Y(x, y)) \text{ dla } (x, y) \in D.$$

3. $H'(x_0, y_0)(x, y) = H'_X(x_0, y_0) \circ \pi_1(x, y) + H'_Y(x_0, y_0) \circ \pi_2(x, y) = H'_X(x_0, y_0)x + H'_Y(x_0, y_0)y = (x, f'_X(x_0, y_0)x) + (0, f'_Y(x_0, y_0)y) = (x, f'_X(x_0, y_0)x + f'_Y(x_0, y_0)y)$ dla $(x, y) \in X \times Y$

$H: X \times Y \rightarrow X \times Z$, H jest klasy C^1 (bo składowe są C^1 na mocy K17). Czy $H'(x_0, y_0): X \times Y \xrightarrow[1-1]{na} X \times Z$ - czyli czy $H'(x_0, y_0)$ jest izomorfizmem?

Najpierw pokażemy różnowartościowość i, że jest 'na': $(x, z) \in (X \times Z)$

$$(x, z) = H'(x_0, y_0)(u, w) = H'_X(x_0, y_0)u + H'_Y(x_0, y_0)w = (u, f'_X(x_0, y_0)u + f'_Y(x_0, y_0)w)$$

Wystarczy przyjąć $u = x$ i $w = f'_Y(x_0, y_0)^{-1}(z - f'_X(x_0, y_0)x)$.

4. Ponieważ H' jest klasy C^1 to według twierdzenia 1 z poprzedniego paragrafu istnieje takie otoczenie $D_0 \subset X \times Y$ punktu (x_0, y_0) , że $H|_{D_0}$ jest dyfeomorfizmem.

5. Istnieją takie zbiory otwarte $U_0 \subset X$, $W_0 \subset Y$, że $(x_0, y_0) \in U_0 \times W_0 \subset D_0$.

6. $H(U_0 \times W_0)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni $X \times Z$.

7. Jeżeli $(u, w) \in U_0 \times W_0$, a $(x, z) \in H(U_0 \times W_0)$ to

$$\begin{aligned} H|_{U_0 \times W_0}^{-1}(x, z) = (u, w) &\Leftrightarrow (x, z) = H(u, w) \\ &\Leftrightarrow (x, z) = (u, f(u, w)) \\ &\Leftrightarrow u = x \wedge z = f(x, w) \end{aligned}$$

8. Istnieje taka funkcja $\phi: H(U_0 \times W_0) \rightarrow W_0$, że

$$H|_{U_0 \times W_0}^{-1}(x, z) = (x, \phi(x, z)) \text{ dla } (x, z) \in H(U_0 \times W_0)$$

9. Ponieważ H jest dyfeomorfizmem to funkcja $H|_{U_0 \times W_0}^{-1}$ jest klasy C^1 , więc ϕ jest klasy C^1 (jako składowa).

10. $U_1 = \{x \in U_0: (x, 0) \in H(U_0 \times W_0)\}$ jest zbiorem otwartym.

11. $(x_0, 0) = (x_0, f(x_0, y_0)) = H(x_0, y_0) \in H(U_0 \times W_0)$

12. $x_0 \in U_1$

13. $\varphi: U_1 \rightarrow Y$

$$\varphi(x) = \phi(x, 0)$$

14. φ jest klasy C^1 oraz $\varphi(U_1) \subset W_0$

15. Jeśli $(x, y) \in U_1 \times W_0$ to

$$\begin{aligned} f(x, y) = 0 &\Leftrightarrow H(x, y) = (x, 0) \\ &\Leftrightarrow (x, y) = H|_{U_0 \times W_0}^{-1}(x, 0) \\ &\Leftrightarrow (x, y) = (x, \phi(x, 0)) \\ &\Leftrightarrow y = \phi(x, 0) \\ &\Leftrightarrow y = \varphi(x) \end{aligned}$$

□

Twierdzenie 1.8.2. Załóżmy, że $f: D \rightarrow Z$ jest funkcją klasy C^1 oraz

$$\forall_{(x,y) \in D} (f'_Y(x, y): Y \xrightarrow[1-1]{na} Z)$$

Jeżeli $U \subset X$ jest zbiorem otwartym, a $\varphi: U \rightarrow Y$ jest taką funkcją ciągłą, że

$$\forall_{x \in U} ((x, \varphi(x)) \in D \wedge f(x, \varphi(x)) = 0)$$

to φ jest klasy C^1 oraz $\varphi'(x) = -f'_Y(x, \varphi(x))^{-1} \circ f'_X(x, \varphi(x))$ dla $x \in U$.

Dowód.

1. $x_0 \in U$
2. Stosując twierdzenie 1 do punktu (x_0, y_0) otrzymujemy z otwartości zbioru $U_0 \subset X, W_0 \subset Y$ i taką funkcję $\psi: U_0 \rightarrow Y$ klasy C^1 , że $x_0 \in U_0, \varphi(x_0) \in W_0, \psi(U_0) \subset W_0$

$$\forall_{(x,y) \in U_0 \times W_0} (f(x, y) = 0 \Leftrightarrow y = \psi(x))$$

3. Jeśli $x \in U_0 \cap \underbrace{\varphi^{-1}(W_0)}_{\subset U}$ to $(x, \varphi(x)) \in U_0 \times W_0$ oraz $f(x, \varphi(x)) = 0$ i zatem $\varphi(x) = \psi(x)$
4. $\varphi|_{U_0 \cap \varphi^{-1}(W_0)} = \psi|_{U_0 \cap \varphi^{-1}(W_0)}$
5. $\varphi|_{U_0 \cap \varphi^{-1}(W_0)}$ jest klasy C^1 , $x_0 \in U_0 \cap \varphi^{-1}(W_0)$ i na mocy ciągłości funkcji φ zbiór $\varphi^{-1}(W_0)$ jest otwarty, a zatem $U_0 \cap \varphi^{-1}(W_0)$ jest otwarty i jest otoczeniem punktu x_0 .
6. φ jest klasy C^1 .
7. Jeżeli $x \in U$, to

$$\begin{aligned} 0 &= (f \circ (id_U, \varphi))'x = \\ &= f'(id_U(x), \varphi(x)) \circ (id_X, \varphi'(x)) = \\ &= f'(x, \varphi(x)) \circ (id_X, \varphi'(x)) = \\ &= (f'_X(x, \varphi(x)) \circ \pi_1 + f'_Y(x, \varphi(x)) \circ \pi_2) \circ (id_X, \varphi'(x)) = \\ &= f'_X(x, \varphi(x)) + f'_Y(x, \varphi(x)) \circ \varphi'(x) \end{aligned}$$

Stąd

$$f'_Y(x, \varphi(x)) \circ \varphi'(x) = -f'_X(x, \varphi(x))$$

i wobec tego

$$\varphi'(x) = -f'_Y(x, \varphi(x))^{-1} \circ f'_X(x, \varphi(x))$$

□

1.9 Pochodne wyższych rzędów

Ustalmy przestrzeń unormowaną X, Y i zbiór otwarty $U \subset X$

Oznaczenie 1.9.1.

$$L^m(X, Y) = \{ \Lambda: X^m \rightarrow Y: \Lambda \text{ jest } m\text{-liniowe i ciągłe} \} \text{ dla } m \in \mathbb{N}$$

Lemat 1.9.1. Jeżeli $m \in \mathbb{N}$, a funkcja $f: U \rightarrow L^m(X, Y)$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ to odwzorowanie $\Lambda: X^{m+1} \rightarrow Y$ dane wzorem

$$\Lambda(h_1, \dots, h_{m+1}) = f'(x_0)(h_{m+1})(h_1, \dots, h_m) \text{ dla } h_1, \dots, h_{m+1} \in X$$

jest $m + 1$ -liniowe i ciągłe.

Dowód.

1. Jeżeli $h_1, \dots, h_m \in X$, to $\Lambda(h_1, \dots, h_m, \bullet)$ jest odwzorowaniem liniowym.
2. Jeżeli $h \in X$ to $f'(x_0)h$ jest odwzorowaniem m -liniowym, a zatem Λ jest funkcją liniową względem każdej z m pierwszych zmiennych.
3. Λ jest $(m + 1)$ liniowa.
4. Jeżeli $h_1, \dots, h_m \in X$ to

$$\begin{aligned} \|\Lambda(h_1, \dots, h_m)\| &= \|\underbrace{f'(x_0)(h_{m+1})(h_1, \dots, h_m)}_{\in L^m(X, Y)}\| \leq \\ &\leq \underbrace{\|f'(x_0)(h_{m+1})\|}_{\in L(X, L^m(X, Y))} \cdot \prod_{j=1}^m \|h_j\| \leq \\ &\leq \|f'(x_0)\| \cdot \|h_{m+1}\| \cdot \prod_{j=1}^m \|h_j\| = \\ &= \|f'(x_0)\| \cdot \prod_{j=1}^{m+1} \|h_j\| \end{aligned}$$

co dowodzi ciągłości. □

Definicja 1.9.1. Załóżmy, że $f: U \rightarrow Y$

- i) Jeżeli f jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to $f^{(1)}x_0 = f'(x_0)$.
- ii) Jeżeli $m \in \mathbb{N}$, to funkcja f jest $(m + 1)$ -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ wtedy i tylko wtedy, gdy funkcja f jest m -krotnie różniczkowalna w pewnym otoczeniu $U_0 \subset U$ punktu x_0 i funkcja $f^{(m)}|_{U_0}$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U_0$. Jeżeli funkcja f jest $(m + 1)$ -krotnie różniczkowalna w punkcie x_0 to

$$f^{(m+1)}(x_0)(h_1, \dots, h_{m+1}) = f^{(m)}|_{U_0}(x_0)(h_{m+1})(h_1, \dots, h_m)$$

dla $h_1, \dots, h_{m+1} \in X$, gdzie $U_0 \subset U$ jest takim otoczeniem punktu x_0 , że funkcja $f^{(m)}|_{U_0}$ jest różniczkowalna w punkcie x_0 .

Wniosek 1.9.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest m -krotnie różniczkowalna w punkcie x_0 , to $f^{(m)}(x_0) \in L^m(X, Y)$.

Dowód.

Stosujemy lemat do funkcji $f^{(m)}|_{U_0}: X \rightarrow L^m(X, Y)$, $f^{(m)}|_{U_0}'(x_0)(h_{m+1})(h_1, \dots, h_m)$.

Zatem $f^{(m+1)}(x_0) \in L^{(m+1)}(X, Y)$. □

Uwaga 1.9.1. Jeżeli $-\infty \leq a < b \leq \infty$, $f: (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ i $m \in \mathbb{N}$ to funkcja f jest m -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in (a, b)$ w sensie definicji 1 wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona m -krotnie różniczkowalna w "starym" sensie. Jeżeli funkcja f jest m -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in (a, b)$ to

$$\underbrace{f^{(m)}(x_0)(h_1, \dots, h_m)}_{z \text{ def.1}} = \underbrace{f^{(m)}(x_0)}_{\text{"stary" sens}} h_1 \cdots h_m \text{ dla } h_1, \dots, h_m \in \mathbb{R}$$

Dowód.

Na ćwiczeniach □

Twierdzenie 1.9.1. Załóżmy, że funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest m -krotnie różniczkowalna w każdym punkcie zbioru otwartego $V \subset U$ i niech $F(x) = f^{(m)}(x)$ dla $x \in V$. Jeżeli $n \in \mathbb{N}$ to funkcja F jest n -krotnie różniczkowalna w punkcie x_0 wtedy i tylko wtedy, gdy funkcja f jest $(m+n)$ -krotnie różniczkowalna w punkcie x_0 . Jeżeli F jest n -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in V$ to

$$f^{(m+n)}(x_0)(h_1, \dots, h_{m+n}) = F^{(n)}(x_0)(h_{m+1}, \dots, h_{m+n})(h_1, \dots, h_m)$$

Dowód.

Dla $m = 1$ widać od razu, dla większych dowód pomijamy. □

Twierdzenie 1.9.2. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest m -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to

$$f^{(m)}(x_0)(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m)}) = f^{(m)}(x_0)(h_1, \dots, h_m)$$

dla wszystkich wektorów i dla każdej permutacji σ zbioru $\{1, \dots, m\}$.

Dowód.

Dowód będzie indukcyjny względem m

I) $m = 2$

1. Załóżmy, że $f: U \rightarrow Y$ jest dwukrotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ i niech $h_1, h_2 \in X$. Mamy wykazać, że

$$f^{(2)}(x_0)(h_1, h_2) = f^{(2)}(x_0)(h_2, h_1)$$

Możemy założyć, że $h_1 \neq 0 \neq h_2$

2. $r_0 \in (0, \infty)$: f jest różniczkowalna w każdym punkcie $K(x_0, r_0)$ i $f'|_K(x_0, r_0)$ jest funkcją różniczkowalną w punkcie x_0 .
3. $\delta = \frac{r_0}{\|h_1\| + \|h_2\|}$
4. $\varphi: (0, \delta) \rightarrow Y$

$$\varphi(t) = f(x_0 + t(h_1 + h_2)) - f(x_0 + th_1) - f(x_0 + th_2) + f(x_0)$$

Zauważmy, że $x_0 + t(h_1 + h_2) \in K(x_0, r_0)$, gdyż

$$\|t(h_1 + h_2)\| \leq t \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|) < \frac{r_0}{\|h_1\| + \|h_2\|} \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|) = r_0$$

5. Pokażemy, że (i to zakończy dowód twierdzenia dla $m = 2$)

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{\varphi(t)}{t^2} = f^{(2)}(x_0)(h_1, h_2)$$

6. $u: K(0, r_0) \rightarrow L(X, Y)$

$$u(h) = f'(\underbrace{x_0 + h}_{\in K(x_0, r_0)}) - f'(x_0) - f^{(2)}(\bullet, h)$$

7. $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{u(h)}{\|h\|} = 0$

8. Ustalmy $\varepsilon > 0$.

9.

$$r \in (0, r_0): \forall_{h \in X} \left(0 \leq \|h\| \leq r \implies \left\| \frac{u(h)}{\|h\|} \right\| \leq \frac{\varepsilon}{2\|h_1\| \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|)} \right)$$

10.

$$\forall_{h \in X} \left(\|h\| < r \implies \|u(h)\| \leq \frac{\varepsilon \|h\|}{2\|h_1\| \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|)} \right)$$

$$t \in \left(0, \frac{r}{\|h_1\| + \|h_2\|} \right)$$

11. $W := K\left(0, \frac{r}{t}\right) \cap K\left(-h_2, \frac{r}{t}\right)$

12. $0 \in W, h_1 \in W$

13. $g: W \rightarrow Y$ dane wzorem

$$g(x) = \underbrace{f(x_0 + t(x + h_2))}_{\in K(x_0, r)} - f(x_0 + tx) - t^2 f^{(2)}(x, h_2)$$

14.

$$\begin{aligned} g(h_1) - g(0) &= f(x_0 + t(h_1 + h_2)) - f(x_0 + th_1) - t^2 f^{(2)}(x_0)(h_1, h_2) - (f(x_0 + th_2) - f(x_0)) = \\ &= \varphi(t) - t^2 f^{(2)}(x_0)(h_1, h_2) \end{aligned}$$

15.

$$\|\varphi(t) - t^2 f^{(2)}(x_0)(h_1, h_2)\| = \|g(h_1) - g(0)\| \leq \|g'(\xi h_1)\| \cdot \|h_1\| \text{ dla pewnego } \xi \in (0, 1)$$

16. Jeżeli $x \in W$ to wiedząc, że $f'(x_0 + h) = u(h) + f'(x_0) + f^{(2)}(\bullet, h)$ mamy

$$\begin{aligned} g'(x) &= f'(x_0 + t(x + h_2)) \circ (t \cdot id_X) - f'(x_0 + tx) \circ (t \cdot id_X) - t^2 f^{(2)}(\bullet, h_2) = \\ &= t f'(x_0 + t(x + h_2)) - t f'(x_0 + tx) - t^2 f^{(2)}(\bullet, h_2) = \\ &= t(u(t(x + h_2)) + f'(x_0) + f^{(2)}(\bullet, t(x + h_2))) - t(u(tx) + f'(x_0) + f^{(2)}(\bullet, tx)) - t^2 f^{(2)}(\bullet, h_2) = \\ &= t(u(t(x + h_2)) - u(tx)) \end{aligned}$$

17.

$$\begin{aligned} \|\varphi(t) - t^2 f^{(2)}(x_0)(h_1, h_2)\| &\leq \|t(u(t(\xi h_2 + h_2)) - u(t\xi h_1))\| \cdot \|h_1\| \leq \\ &\leq t(\|u(t(\xi h_1 + h_2))\| + \|u(t\xi h_1)\|) \cdot \|h_1\| \leq \\ &\stackrel{(*)}{\leq} t \left(\frac{\varepsilon \|t(\xi h_1 + h_2)\|}{2\|h_1\| \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|)} + \frac{\varepsilon \|t\xi h_1\|}{2\|h_1\| \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|)} \right) \cdot \|h_1\| = \\ &= \varepsilon t^2 \left(\frac{\|(\xi h_1 + h_2)\|}{2\|h_1\| \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|)} + \frac{\|\xi h_1\|}{2\|h_1\| \cdot (\|h_1\| + \|h_2\|)} \right) < \varepsilon t^2 \end{aligned}$$

Przy (*) skorzystaniu z punktu 9

II) 1. Ustalmy $m \in \mathbb{N}$, $m \geq 2$. Załóżmy (założenie indukcyjne), że zdanie wypisane w wypowiedzi twierdzenia 2 jest prawdą.

2. Niech $f: U \rightarrow Y$ będzie funkcją $(m+1)$ -krotnie różniczkowalną w punkcie $x_0 \in U$ i niech $h_1, \dots, h_{m+1} \in X$, a σ będzie permutacją zbioru $\{1, \dots, n\}$. Rozważymy dwa przypadki

1° $\sigma(m+1) = m+1$

3. Niech $U_0 \subset U$ będzie takim otoczeniem punktu x_0 , że f jest m -krotnie różniczkowalna w każdym punkcie zbioru U_0 .

4.

$$\begin{aligned} f^{(m+1)}(x_0)(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m)}) &= f^m \Big|_{U_0}' (x_0)(h_{\sigma(m+1)})(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m)}) = \\ &= f^m \Big|_{U_0}' (x_0)(h_{m+1})(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m)}) \end{aligned}$$

5. $\mathcal{L}, \mathcal{L}_\sigma: L^m(X, Y) \rightarrow Y$

$$\mathcal{L}(\Lambda) = \Lambda(h_1, \dots, h_m) \quad \mathcal{L}_\sigma(\Lambda) = \Lambda(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m)})$$

6. Odwzorowanie \mathcal{L} i \mathcal{L}_σ są liniowe i ciągłe

$$\|\mathcal{L}(\Lambda)\| = \|\Lambda(h_1, \dots, h_m)\| \leq \|\Lambda\| \cdot \prod_{j=1}^m \|h_j\|$$

7.

$$\begin{aligned} f^{(m+1)}(x_0)(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m+1)}) &= \mathcal{L}_\sigma \left(f^{(m)} \Big|_{U_0}' (x_0)(h_{m+1}) \right) = \\ &= \left(\mathcal{L}_\sigma \circ f^{(m)} \Big|_{U_0}' \right) (x_0)(h_{m+1}) = \text{z zał.ind.} \\ &= \left(\mathcal{L} \circ f^{(m)} \Big|_{U_0}' \right) (x_0)(h_{m+1}) = \\ &= \mathcal{L} \left(f^{(m)} \Big|_{U_0}' (x_0)(h_{m+1}) \right) = \\ &= f^{(m+1)}(x_0)(h_1, \dots, h_{m+1}) \end{aligned}$$

2° $\sigma(m+1) \neq m+1$

Niech τ będzie taką permutacją zbioru $\{1, \dots, m+1\}$, że $\tau(\sigma(m+1)) = \sigma(m+1)$ oraz $\tau(\sigma(m)) = m+1$ (są to dwie różne liczby).

$F(x) = f^{(m-1)}(x)$ dla x z pewnego otoczenia x_0 . Jeżeli $h_1, \dots, h_m \in X$ to

$$\begin{aligned} f^{(m+1)}(x_0)(h_{\sigma(1)}, \dots, h_{\sigma(m+1)}) &= f^{(m+1)}(x_0)(h_{\tau(\sigma(1))}, \dots, h_{\tau(\sigma(m+1))}) = \\ &= F^{(2)}(x_0)(h_{\tau(\sigma(m))}, h_{\tau(\sigma(m+1))})(h_{\tau(\sigma(1))}, \dots, h_{\tau(\sigma(m-1))}) = \\ &= F^{(2)}(x_0)(h_{\tau(\sigma(m+1))}, \dots, h_{\tau(\sigma(m))})(h_{\tau(\sigma(1))}, \dots, h_{\tau(\sigma(m-1))}) = \\ &= f^{(m+1)}(x_0)(h_{\tau(\sigma(1))}, \dots, h_{\tau(\sigma(m-1))}, h_{\tau(\sigma(m+1))}, \dots, h_{\tau(\sigma(m))}) = \\ &= f^{(m+1)}(x_0)(h_1, \dots, h_{m+1}) \end{aligned}$$

□

Definicja 1.9.2. Funkcję $f: U \rightarrow Y$ nazywamy

- **m -krotnie różniczkowalną** wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona m -krotnie różniczkowalna w każdym punkcie zbioru U .

- **klasy** C^m wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona m -krotnie różniczkowalna i funkcja $f^{(m)}: U \rightarrow L^m(X, Y)$ jest ciągła.
- **klasy** C^∞ wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona m -krotnie różniczkowalna dla każdego $m \in \mathbb{N}$.
- **klasy** C^0 wtedy i tylko wtedy, gdy jest ona ciągła.

Wniosek 1.9.2. Każda funkcja m -krotnie różniczkowalna jest klasy C^{m-1} .

Wniosek 1.9.3. Jeżeli funkcje $f, g: U \rightarrow Y$ są dwukrotnie różniczkowalne w punkcie $x_0 \in U$ [klasy C^m ($m \in \mathbb{N}$); klasy C^∞], to dla każdych α, β funkcja $\alpha f + \beta g$ jest dwukrotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ [klasy C^m ; klasy C^∞] oraz

$$(\alpha f + \beta g)^{(m)}(x_0) = \alpha f^{(m)}(x_0) + \beta g^{(m)}(x_0)$$

Wniosek 1.9.4. Załóżmy, że $f: U \rightarrow Y$ jest funkcją m -krotnie różniczkowalną i określmy funkcję $F: U \rightarrow L^m(X, Y)$ wzorem

$$F(x) = f^{(m)}(x)$$

Jeżeli $n \in \mathbb{N}$ to funkcja f jest $(m+n)$ -krotnie różniczkowalna [klasy C^{m+n}] wtedy i tylko wtedy, gdy funkcja F jest n -krotnie różniczkowalna [klasy C^n]. W szczególności f jest funkcją klasy C^∞ wtedy i tylko wtedy, gdy F jest klasy C^∞ .

Wniosek 1.9.5. Załóżmy, że X, Y_1, \dots, Y_N są przestrzeniami unormowanymi, a $U \subset X$ jest zbiorem otwartym. Jeżeli $f_1: U \rightarrow Y_1, \dots, f_N: U \rightarrow Y_N$, a $f: U \rightarrow \prod_{j=1}^N Y_j$ oraz

$$f(x) = (f_1(x), \dots, f_N(x)) \text{ dla } x \in U$$

to

- funkcja f jest m -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ [klasy C^m dla $m \in \mathbb{N}$; klasy C^∞] wtedy i tylko wtedy, gdy każda z funkcji f_1, \dots, f_N jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ [klasy C^m ; klasy C^∞]
- jeżeli funkcja f jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to

$$f^{(m)}(x_0)(h_1, \dots, h_m) = (f_1^{(m)}(x_0)(h_1, \dots, h_m), \dots, f_N^{(m)}(x_0)(h_1, \dots, h_m)) \text{ dla } h_1, \dots, h_m \in X$$

Wniosek 1.9.6. Załóżmy, że X, Y, Z są przestrzeniami unormowanymi, $U \subset X$ oraz $W \subset Y$ są zbiorami otwartymi. Jeżeli funkcje $f: U \rightarrow Y, g: W \rightarrow Z$ są funkcjami m -krotnie różniczkowalnymi [klasy C^m dla $m \in \mathbb{N}$; klasy C^∞] oraz $f(U) \subset W$, to funkcja $g \circ f$ jest m -krotnie różniczkowalna [klasy C^m ; klasy C^∞].

Lemat 1.9.2. Każde ciągle odwzorowanie dwuliniowe jest klasy C^∞ .

Dowód.

- Niech X_1, X_2, Y będą przestrzeniami unormowanymi, a $\Lambda: X_1 \times X_2 \rightarrow Y$ będzie ciągłym odwzorowaniem dwuliniowym.

2. Λ jest funkcją różniczkowalną oraz

$$\Lambda'(x_1, x_2)(h_1, h_2) = \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2) \text{ dla } x_1, h_1 \in X_1, x_2, h_2 \in X_2$$

3. Λ' jest odwzorowaniem liniowym.

Jeżeli $(x_1, x_2), (z_1, z_2) \in X_1 \times X_2$, a α jest skalarą to dla każdego $(h_1, h_2) \in X_1 \times X_2$

$$\begin{aligned} \Lambda'(\alpha(x_1, x_2) + (z_1, z_2))(h_1, h_2) &= \Lambda'(\alpha x_1 + z_1, \alpha x_2 + z_2)(h_1, h_2) = \\ &= \Lambda(\alpha x_1 + z_1, h_2) + \Lambda(h_1, \alpha x_2 + z_2) = \\ &= \alpha \Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(z_1, h_2) + \alpha \Lambda(h_1, x_2) + \Lambda(h_1, z_2) = \\ &= \alpha(\Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2)) + (\Lambda(z_1, h_2) + \Lambda(h_1, z_2)) = \\ &= \alpha \Lambda'(x_1, x_2)(h_1, h_2) + \Lambda'(z_1, z_2)(h_1, h_2) = \\ &= (\alpha \Lambda'(x_1, x_2) + \Lambda'(z_1, z_2))(h_1, h_2) \end{aligned}$$

4. $\Lambda': X_1 \times X_2 \rightarrow L(X_1 \times X_2, Y)$ jest funkcją liniową.

Jeżeli $(x_1, x_2) \in X_1 \times X_2$ to

$$\begin{aligned} \|\Lambda'(x_1, x_2)\| &= \sup\{\|\Lambda'(x_1, x_2)(h_1, h_2)\| : \|(h_1, h_2)\| \leq 1\} = \\ &= \sup\left\{ \underbrace{\|\Lambda(x_1, h_2) + \Lambda(h_1, x_2)\|}_{\leq \|\Lambda(x_1, h_2)\| + \|\Lambda(h_1, x_2)\| \leq \|\Lambda\| \cdot \|x_1\| \cdot \|h_2\| + \|\Lambda\| \cdot \|h_1\| \cdot \|x_2\|} : \|(h_1, h_2)\| \leq 1 \right\} \leq \\ &\leq \|\Lambda\|(\|x_1\| + \|x_2\|) \leq \sqrt{2} \|\Lambda\| \sqrt{\|x_1\|^2 + \|x_2\|^2} = \sqrt{2} \|\Lambda\| \cdot \|(x_1, x_2)\| \end{aligned}$$

□

Dowód. [Wniosku]

1. Funkcja $g \circ f$ jest różniczkowalna.

$$(g \circ f)'(x) = g'(f(x)) \cdot f'(x) \text{ dla } x \in U$$

2. $\Lambda: L(X, Y) \times L(Y, Z) \rightarrow L(X, Z)$ dana wzorem $\Lambda(A, B) = B \circ A$

3. Λ jest dwuliniowa

$$\Lambda(\alpha A_1 + A_2, B) = B \circ (\alpha A_1 + A_2) = \alpha B \circ A_1 + B \circ A_2 = \alpha \Lambda(A_1, B) + \Lambda(A_2, B)$$

$$\Lambda(A, \alpha B_1 + B_2) = (\alpha B_1 + B_2) \circ A = \alpha B_1 \circ A + B_2 \circ A = \alpha \Lambda(A, B_1) + \Lambda(A, B_2)$$

i ciągła

$$\|\Lambda(A, B)\| = \|B \circ A\| \leq \|B\| \cdot \|A\|$$

4. $(g \circ f)'(x) = \Lambda(f'(x), g'(f(x))) = \Lambda \circ (f', g' \circ f)(x)$ dla $x \in U$.

5. $(g \circ f)' = \Lambda \circ (f', g' \circ f)$

□

Twierdzenie 1.9.3. *Jeżeli X, Y są przestrzeniami Banacha i $Isom(X, Y) \neq \emptyset$, to funkcja $\Lambda \mapsto \Lambda^{-1}$, $\Lambda \in Isom(X, Y)$ jest klasy C^∞ .*

Dowód. [Tylko dla klasy C^1]

1. $\alpha: L(X, Y) \times L(Y, X) \rightarrow L(X, X)$ dana wzorem $\alpha(A, B) = B \circ A$
2. $F: L(X, Y) \times L(Y, X) \rightarrow L(X, X)$ dana wzorem $F(A, B) = \alpha(A, B) - id_X$
3. α jest dwuliniowe i ciągłe, a zatem jest klasy C^∞ .
4. $F_{L(X,Y)}(A, B) = F(\bullet, B)'(A) = \alpha(\bullet, B)'(A) = \alpha(\bullet, B)$
 $F_{L(Y,X)}(A, B) = F(A, \bullet)'(B) = \alpha(A, \bullet)'(B) = \alpha(A, \bullet)$ dla $A \in L(X, Y)$ i $B \in L(Y, X)$

5. Jeżeli $\Lambda \in Isom(X, Y)$, to

$$F(\Lambda, \Lambda^{-1}) = \Lambda^{-1} \circ \Lambda - id_X = 0$$

6. $\Phi: Isom(X, Y) \rightarrow L(Y, X)$ dane wzorem $\Phi(\Lambda) = \Lambda^{-1}$

7. $\forall_{\Lambda \in Isom(X, Y)} (F(\Lambda, \Phi(\Lambda)) = 0)$

8. Jeżeli $(A, B) \in Isom(X, Y)$, to

$$F'_{L(Y, X)}(A, B): (Y, X) \xrightarrow[\text{na}]{1-1} L(X, X)$$

- a) $C \in L(X, X)$

$$C = F_{L(Y, X)}(A, B)(B_0) = \alpha(A, \bullet)(B_0) = \alpha(A, B_0) = B_0 \circ A$$

$$\text{Zatem } B_0 = C \circ A^{-1}.$$

- b)

$$\underbrace{F_{L(Y, X)}(A, B)(C_1)}_{=\alpha(A, C_1)=C_1 \circ A} = \underbrace{F_{L(Y, X)}(A, B)(C_2)}_{=\alpha(A, C_2)=C_2 \circ A}$$

$$\text{Zatem } C_1 = C_2, \text{ bo } A \text{ jest izomorfizmem.}$$

9. Stosując twierdzenie 1.8.2 do funkcji $f \Big|_{Isom(X, Y) \times L(Y, X)}$ i Φ stwierdzamy, że Φ jest klasy C^1 oraz

$$\Phi'(\Lambda) = -F_{L(Y, X)}(\Lambda, \Phi(\Lambda))^{-1} \circ F'_{L(X, Y)}(\Lambda, \Phi(\Lambda)) = -\alpha(\Lambda, \bullet)^{-1} \circ \alpha(\bullet, \Phi(\Lambda)) \text{ dla } \Lambda \in Isom(X, Y)$$

Dowód dla C^∞ pomijamy. □

Wniosek 1.9.7. Załóżmy, że X, Y, Z są przestrzeniami Banacha, a $D \subset X \times Y$ jest zbiorem otwartym. Jeżeli $f: D \rightarrow Z$ jest funkcją klasy C^m ($m = \mathbb{N} \cup \{\infty\}$) oraz

$$\forall_{(x, y) \in D} (f'_Y(x, y): Y \xrightarrow[\text{na}]{1-1} Z)$$

a $U \subset X$ jest zbiorem otwartym, $\varphi: U \rightarrow Y$ jest funkcją ciągłą oraz

$$\forall_{x \in U} ((x, \varphi(x)) \in D \wedge f(x, \varphi(x)) = 0)$$

to φ jest funkcją klasy C^m oraz

$$\varphi'(x) = -f'_Y(x, \varphi(x))^{-1} \circ f'_X(x, \varphi(x)) \quad (*)$$

Dowód.

1. Według twierdzenia 1.8.2 funkcja φ jest klasy C^1 oraz achodzi (*).
2. Stosując twierdzenie 1.9.3 stwierdzamy, że φ jest klasy C^m .

□

Wniosek 1.9.8. *Jeżeli $f: U \rightarrow Y$ jest dyfeomorfizmem, a $m \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$ to f jest klasy C^m wtedy i tylko wtedy, gdy f^{-1} jest klasy C^m*

Dowód.

1. Załóżmy, że f jest klasy C^{m+1} oraz (założenie indukcyjne), że f^{-1} jest klasy C^m .
- 2.

$$(f^{-1})'(y) = f'(f^{-1}(y))^{-1} \text{ dla } y \in f(U)$$

3. Stosując twierdzenie 1.9.3 stwierdzamy, że $(f^{-1})'$ jest funkcją klasy C^m , a zatem f^{-1} jest klasy C^{m+1} .

□

1.10 Pochodne kierunkowe wyższych rzędów

1.11 Wzór Taylora

Ustalmy przestrzenie unormowane X, Y , zbiór otwarty $U \subset X$ i liczbę naturalną $n \geq 2$.

Twierdzenie 1.11.1. *Założmy, że funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest $(n-1)$ -krotnie różniczkowalna.*

Jeżeli $x_0 \in U, h \in X, x_0 + h \in U$, a funkcja f jest n -krotnie różniczkowalna () w każdym punkcie postaci $x_0 + \lambda h$ dla $\lambda \in [0, 1]$ to istnieje takie $\xi \in (0, 1)$, że*

$$f(x_0 + h) = \sum_{j=0}^{n-1} \frac{f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)}{j!} + \frac{f^{(n)}(x_0 + \xi h)(h, \dots, h)}{n!}$$

(*) wystarczy założyć, że funkcja f jest n -krotnie różniczkowalna w każdym punkcie postaci $x_0 + \lambda h$ dla $\lambda \in (0, 1)$ i funkcja $f^{(n-1)}$ jest funkcją ciągłą w punktach $\{x_0, x_0 + h\}$.

Dowód. [Szkic]

Stosujemy wzór Taylora do funkcji $g: (-\delta, 1 + \delta) \rightarrow \mathbb{R}$ określonej wzorem $g(t) = f(x_0 + th)$, gdzie δ jest taką liczbą rzeczywistą i dodatnią, że

$$\forall_{t \in (-\delta, 1 + \delta)} (x_0 + th \in U)$$

oraz

$$g^{(j)}(t) = f^{(j)}(x_0 + th)(h, \dots, h)$$

□

Twierdzenie 1.11.2. Załóżmy, że funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest $(n-1)$ -krotnie różniczkowalna.

Jeżeli $x_0 \in U, h \in X$ i funkcja f jest n -krotnie różniczkowalna w każdym punkcie postaci $x_0 + \lambda h$ dla $\lambda \in [0, 1]$ to istnieje takie $\xi \in (0, 1)$, że

$$\left\| f(x_0 + h) - \left(f(x_0) + \sum_{j=1}^{n-1} \frac{f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)}{j!} \right) \right\| \leq \frac{1}{n!} \|h\|^n \|f^{(n)}(x_0 + \xi h)\|$$

W przypadku $n = 1$ jest to twierdzenie o przyrostach.

Dowód.

1. Możemy założyć, że X i Y są przestrzeniami rzeczywistymi oraz

$$R := f(x_0 + h) - \left(f(x_0) + \sum_{j=1}^{n-1} \frac{f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)}{j!} \right) \neq 0$$

2. Z wniosku z twierdzenia Hahna-Banacha (twierdzenie o wydobywaniu normy) istnieje funkcjonał $y^* \in Y^*$, że $y^*R = \|R\|$ oraz $\|y^*\| = 1$.

3. $g := y^* \circ f$

4. g jest funkcją $(n-1)$ -krotnie różniczkowalną oraz $g^{(j)}(x) = y^* \circ f^{(j)}(x)$ dla $j \in \{1, \dots, n\}$ oraz $x \in U$, a ponadto funkcja g jest n -krotnie różniczkowalna w każdym punkcie postaci $x_0 + \lambda h$ dla $\lambda \in [0, 1]$ oraz $g^{(n)}(x_0 + \lambda h) = y^* \circ f^{(n)}(x_0 + \lambda h)$ dla $\lambda \in [0, 1]$

5. Funkcja g spełnia założenia twierdzenia 1.11.1, zatem na mocy tego twierdzenia istnieje takie $\xi \in (0, 1)$, że

$$g(x_0 + h) = g(x_0) + \sum_{j=1}^{n-1} \frac{g^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)}{j!} + \frac{1}{n!} g^{(n)}(x_0 + \xi h)(h, \dots, h)$$

6.

$$\begin{aligned} \|R\| &= |y^*R| = \left| g(x_0 + h) - \left(g(x_0) + \sum_{j=1}^{n-1} \frac{g^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)}{j!} \right) \right| = \\ &= \left| \frac{1}{n!} g^{(n)}(x_0 + \xi h)(h, \dots, h) \right| = \\ &= \left| \frac{1}{n!} y^* f^{(n)}(x_0 + \xi h)(h, \dots, h) \right| \leq \\ &\leq \frac{1}{n!} \|y^*\| \cdot \|f^{(n)}(x_0 + \xi h)\| \cdot \|h\|^n = \\ &= \frac{1}{n!} \|f^{(n)}(x_0 + \xi h)\| \cdot \|h\|^n \end{aligned}$$

□

Twierdzenie 1.11.3. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest n -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - \left(f(x_0) + \sum_{j=1}^n \frac{1}{j!} f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h) \right)}{\|h\|^n} = 0 \quad (P)$$

Dla $n = 1$ jest to definicja pochodnej.

Lemat 1.11.1. *Jeżeli funkcja $\Lambda: X^n \rightarrow Y$ jest n -addytywna **) i symetryczna ***), to*

$$(1) \Lambda(x+z, \dots, x+z) = \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}) \text{ dla } x, z \in X$$

***) $\Lambda(x, \dots, x_{j-1}, x+z, x_{j+1}, \dots, x_n) = \Lambda(x_1, \dots, x_{j-1}, x, x_{j+1}, \dots, x_n) + \Lambda(x_1, \dots, x_{j-1}, z, x_{j+1}, \dots, x_n)$
dla każdego $j \in \{1, \dots, n\}$ i dla każdych $x_1, \dots, x_{j-1}, x, z, x_{j+1}, \dots, x_n \in X$

****) $\Lambda(x_{\sigma(1)}, \dots, x_{\sigma(n)}) = \Lambda(x_1, \dots, x_n)$ dla każdej permutacji σ zbioru $\{1, \dots, n\}$ i dla każdych $x_1, \dots, x_n \in X$

Oznaczenie 1.11.1. $(h, \dots, h) = h^n$

Dowód. [Indukcyjny]

1. Ustalmy $n \in \mathbb{N}$ i załóżmy (założenie indukcyjne), że (1) zachodzi dla każdej n -addytywnej i symetrycznej funkcji $\Lambda: X^n \rightarrow Y$
2. Załóżmy, że $\Lambda: X^{n+1} \rightarrow Y$ jest funkcją $(n+1)$ -addytywną i symetryczną
3. Jeżeli $x, z \in X$

$$\begin{aligned} \Lambda(\underbrace{x+z, \dots, x+z}_{n+1}) &= \Lambda(\underbrace{x+z, \dots, x+z, x}_n) + \Lambda(\underbrace{x+z, \dots, x+z, z}_n) \stackrel{\text{zał.}}{=} \\ &\stackrel{\text{zał.}}{=} \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}, x) + \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}, z) = \\ &= \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_{j+1}, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}) + \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j+1}) = \\ &= \Lambda(x, \dots, x) + \sum_{j=1}^n \binom{n}{j-1} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j+1}) + \\ &+ \sum_{j=1}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j+1}) + \Lambda(z, \dots, z) = \\ &= \Lambda(x, \dots, x) + \sum_{j=1}^n \left(\binom{n}{j-1} + \binom{n}{j} \right) \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j+1}) + \Lambda(z, \dots, z) = \\ &= \Lambda(x, \dots, x) + \sum_{j=1}^n \binom{n+1}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j+1}) + \Lambda(z, \dots, z) = \\ &= \sum_{j=0}^{n+1} \binom{n+1}{j} \Lambda(\underbrace{x, \dots, x}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j+1}) \end{aligned}$$

□

Lemat 1.11.2. *Jeżeli funkcja $\Lambda: X^n \rightarrow Y$ jest n -liniowa, ciągła i symetryczna to funkcja $p: X \rightarrow Y$ określona wzorem*

$$p(h) = \Lambda(h, \dots, h)$$

jest różniczkowalna oraz

$$p'(h)z = h\Lambda(h, \dots, h, z) \text{ dla } h, z \in X$$

Dowód.

Jeżeli $h, z \in X$ dla $n \geq 2$, to

$$\begin{aligned} p(h+z) - p(h) - h\Lambda(h, \dots, h, z) &= \sum_{j=0}^n \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{h, \dots, h}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}) - \Lambda(h, \dots, h) - h\Lambda(h, \dots, h, z) = \\ &= \sum_{j=0}^{n-1} \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{h, \dots, h}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}) - h\Lambda(h, \dots, h, z) = \\ &= \sum_{j=0}^{n-2} \binom{n}{j} \Lambda(\underbrace{h, \dots, h}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j}) \end{aligned}$$

Zatem

$$\lim_{z \rightarrow 0} \frac{p(h+z) - p(h) - h\Lambda(h, \dots, h, z)}{\|z\|} = \lim_{z \rightarrow 0} \sum_{j=0}^{n-2} \binom{n}{j} \frac{\Lambda(\underbrace{h, \dots, h}_j, \underbrace{z, \dots, z}_{n-j})}{\|z\|} = 0$$

bo

$$\|\Lambda(h, \dots, h, z, \dots, z)\| \leq \|\Lambda\| \cdot \|h\|^j \cdot \|z\|^{n-j}$$

gdzie oczywiście $j \leq n-2$ czyli $n-j \geq 2$. □

Dowód. [Tw. 1.11.3]

Dla $n = 1$ jest to pochodna.

1. Ustalmy liczbę naturalną $n \in \mathbb{N}$ i założmy (założenie indukcyjne), że (P) zachodzi dla każdej n -krotnie różniczkowalnej w punkcie $x_0 \in U$ funkcji $f: U \rightarrow Y$
2. Niech $f: U \rightarrow Y$ będzie funkcją $(n+1)$ -krotnie różniczkowalną w punkcie $x_0 \in U$ oraz $F := f'$. Określmy funkcję $g: U - x_0 \rightarrow Y$ wzorem

$$g(h) = f(x_0 + h) - \left(f(x_0) + \sum_{j=1}^{n+1} \frac{1}{j!} f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h) \right)$$

3. Mamy wykazać, że $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{g^{(n)}}{\|h\|^{n+1}} = 0$

4. Dla każdego $j \in \{1, \dots, n+1\}$ określmy funkcję

$$p_j(h) = f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)$$

5. Według lematu 1.11.2 dla każdego $j \in \{1, \dots, n+1\}$ funkcja p_j jest różniczkowalna oraz

$$p_j(h)z = j f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h, z)$$

- 6.

$$g(h) = f(x_0 + h) - \left(f(x_0) + \sum_{j=1}^{n+1} \frac{1}{j!} p_j(h) \right)$$

7. Funkcja g jest różniczkowalna (w pewnym otoczeniu zera) oraz

$$g'(h) = f'(x_0 + h) - \sum_{j=1}^{n+1} \frac{1}{j!} p_j(h)$$

8. Jeżeli $h, z \in X$ to

$$p'_j(h)z = j f^{(j)}(x_0)(h, \dots, h, z) = j f^{(j)}(x_0)(z, h, \dots, h) = j F^{(j-1)}(x_0)(h, \dots, h)(z)$$

a zatem $p'_j(h) = j F^{(j-1)}(x_0)(h, \dots, h)$ dla $h \in X$ oraz $j \in \{1, \dots, n+1\}$

9.

$$g'(h) = F(x_0 + h) - \sum_{j=1}^{n+1} \frac{1}{j!} j F^{(j-1)}(x_0)(h, \dots, h) = F(x_0 + h) - \sum_{j=0}^n \frac{1}{j!} j F^{(j)}(x_0)(h, \dots, h)$$

dla h z pewnego otoczenia zera.

10. Na mocy założenie indukcyjnego (zastosowanego do funkcji F) mamy

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{g'(h)}{\|h\|^n} = 0$$

11. Według twierdzenia K11

$$\|g(h)\| = \|g(h) - g(0)\| \stackrel{(*)}{\leq} \|g'(\xi h)\| \cdot \|h\| \text{ dla } \xi \in (0, 1)$$

(*) $r \in (0, \infty)$: $K(x_0, r) \subset U_0$, gdzie U_0 jest takim otoczeniem punktu x_0 , że f jest różniczkowalna w każdym punkcie zbioru U_0 . Powyższa nierówność zachodzi dla $h \in K(0, r)$

12.

$$\frac{\|g(h)\|}{\|h\|^{n+1}} \leq \frac{\|g'(\xi h)\| \cdot \|h\|}{\|h\|^{n+1}} = \underbrace{\frac{\|g'(\xi h)\|}{\|\xi h\|^n}}_{\xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0} \cdot \underbrace{\frac{\|\xi h\|^n}{\|h\|^n}}_{\text{ogr.}}$$

□

Wniosek 1.11.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest n -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, $n \geq 2$ oraz

$$\forall_{j \in \{1, \dots, n-1\}} (f^{(j)}(x_0) = 0)$$

to

$$\frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) = \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha^n}$$

Dowód.

1.

$$0 = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h)}{\|h\|^n}$$

2.

$$\begin{aligned}
0 &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0) - \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(\alpha h, \dots, \alpha h)}{\|\alpha h\|^n} = \\
&= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0) - \frac{\alpha^n}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h)}{\alpha^n \|h\|^n} = \\
&= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha^n \|h\|^n} - \frac{1}{n!} \cdot \frac{1}{\|h\|^n} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h)
\end{aligned}$$

3.

$$\frac{1}{n!} \cdot \frac{1}{\|h\|^n} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) = \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha^n \|h\|^n}$$

A zatem

$$\frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) = \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha^n}$$

□

1.12 Ekstrema lokalne

Ustalmy rzeczywistą przestrzeń unormowaną X i zbiór otwarty $U \subset X$

Twierdzenie 1.12.1. *Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ ma w punkcie $x_0 \in U$ ekstremum lokalne i pochodną kierunkową w kierunku wektora $a \in X$, to $\nabla_a f(x_0) = 0$.*

Dowód.

1. $r \in (0, \infty): K(x_0, r) \subset U: \quad \forall_{x \in K(x_0, r)} (f(x) \leq f(x_0)) \vee \forall_{x \in K(x_0, r)} (f(x) \geq f(x_0))$
2. $\delta := \frac{r}{\|a\|}$, oczywiście zakładamy, że $a \neq 0$.
3. $\varphi: (-\delta, \delta) \rightarrow \mathbb{R}$ dana wzorem $\varphi(t) = f(x_0 + ta) \in K(x_0, r)$
 $\|ta\| = |t| \cdot \|a\| \leq \delta \|a\| = r$
4. $\forall_{t \in (-\delta, \delta)} (\varphi(t) \leq \varphi(0)) \vee \forall_{t \in (-\delta, \delta)} (\varphi(t) \geq \varphi(0))$
5. $\varphi'(0) \stackrel{t \rightarrow 0}{\leftarrow} \frac{\varphi(t) - \varphi(0)}{t} \leq \frac{f(x_0 + ta) - f(x_0)}{t} \stackrel{t \rightarrow 0}{\rightarrow} \nabla_a f(x_0)$
6. Funkcja φ jest różniczkowalna w 0 i $\varphi(0) = \nabla_a f(x_0)$
7. $\varphi(0) = 0$ (na mocy punktu 4, funkcja φ ma w 0 ekstremum.)

□

Wniosek 1.12.1. *Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ ma w punkcie $x_0 \in U$ ekstremum lokalne i jest w tym punkcie różniczkowalna, to $f'(x_0) = 0$.*

Twierdzenie 1.12.2. *Załóżmy, że funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest n -krotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, $n \geq 2$ oraz*

$$\forall_{j \in \{1, \dots, n-1\}} (f^{(j)}(x_0) = 0)$$

i) Jeżeli funkcja f ma w punkcie x_0 maksimum lokalne to

$$\forall_{h \in X} (f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) \leq 0)$$

ii) Jeżeli funkcja f ma w punkcie x_0 minimum lokalne to

$$\forall_{h \in X} (f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) \geq 0)$$

iii) Jeżeli

$$\exists_{c \in [0, \infty)} \forall_{h \in X} (f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) \leq -c||h||^n)$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 właściwe maksimum lokalne.

iv) Jeżeli

$$\exists_{c \in [0, \infty)} \forall_{h \in X} (f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) \geq c||h||^n)$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 właściwe minimum lokalne.

Dowód.

i) 1. $r \in (0, \infty): K(x_0, r) \subset U: \forall_{x \in K(x_0, r)} (f(x) \leq f(x_0))$

2. Ustalmy $h \in X$, według wniosku 1.11.1 mamy

$$\frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) = \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha^n} \leq 0$$

ii) Analogicznie

iii) 1. $c \in (0, \infty): \forall_{h \in X} (f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) \leq -c||h||^n)$

2. Na mocy twierdzenia 1.11.3 mamy

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - (f(x_0) + \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h))}{||h||^n} = 0$$

3. $r \in (0, \infty): \forall_{h \in X} \left(0 < ||h|| < r \Rightarrow \left\| \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h)}{||h||^n} \right\| \leq \frac{c}{2n!} \right)$

4. Jeżeli $h \in K(0, r)$, to

$$|f(x_0 + h) - f(x_0) - \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h)| \leq \frac{c}{2n!} ||h||^n$$

skąd

$$f(x_0 + h) - f(x_0) - \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) \leq \frac{c}{2n!} ||h||^n$$

i dalej

$$f(x_0 + h) - f(x_0) \leq \frac{1}{n!} f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) + \frac{c}{2n!} ||h||^n \leq -\frac{1}{n!} c ||h||^n + \frac{c}{2n!} ||h||^n = -\frac{c}{2n!} ||h||^n < 0 \text{ dla } h \neq 0$$

iv) Analogicznie

□

Uwaga 1.12.1. Załóżmy, że $\Lambda: X^n \rightarrow \mathbb{R}$ jest odwzorowaniem n -liniowym (n - liczba nieparzysta) i symetrycznym. Jeżeli Λ jest odwzorowaniem niezerowym, to

$$\exists_{h \in X} (\Lambda(h, \dots, h) < 0) \wedge \exists_{h \in X} (\Lambda(h, \dots, h) > 0)$$

Dowód.

$$\Lambda(-h, \dots, -h) = (-1)^n \Lambda(h, \dots, h) \text{ dla } h \in X$$

a zatem wystarczy pokazać, że

$$\exists_{h \in X} (\Lambda(h, \dots, h) \neq 0)$$

To zaś wynika z następującego lematu. □

Lemat 1.12.1. Załóżmy, że X i Y są rzeczywistymi przestrzeniami liniowymi, a $\Lambda: X^n \rightarrow Y$ jest odwzorowaniem n -liniowym i symetrycznym. Jeżeli

$$(1) \quad \forall_{h \in X} (\Lambda(h, \dots, h) = 0)$$

to $\Lambda = 0$.

Dowód. (indukcyjny)

1. Ustalmy $n \in \mathbb{N}$ i załóżmy (założenie indukcyjne), że każde odwzorowanie n -liniowe i symetryczne $\Lambda: X^n \rightarrow Y$ spełniające warunek (1) jest zerowe.
2. Niech $\Lambda: X^{n+1} \rightarrow Y$ będzie odwzorowaniem $(n+1)$ -liniowym, symetrycznym i spełniającym warunek (1).
3. $h_0 \in X$
4. $\Lambda_0: X^n \rightarrow Y$ dane wzorem $\Lambda_0(h_1, \dots, h_n) = \Lambda(h_1, \dots, h_n, h_0)$
5. Λ_0 jest odwzorowaniem n -liniowym i symetrycznym.
6. Jeżeli $h \in X$, a $t \in \mathbb{R}$, to na mocy lematu 1.11.1

$$0 = \Lambda(th+h_0, \dots, th+h_0) = \sum_{j=0}^{n+1} \binom{n+1}{j} \Lambda(\underbrace{th, \dots, th}_j, \underbrace{h_0, \dots, h_0}_{n+1-j}) = \sum_{j=0}^{n+1} \binom{n+1}{j} \Lambda(\underbrace{h, \dots, h}_j, \underbrace{h_0, \dots, h_0}_{n+1-j}) t^j$$

$$7. \Lambda(\underbrace{h, \dots, h}_j, \underbrace{h_0, \dots, h_0}_{n+1-j}) = 0 \text{ dla } j \in \{1, \dots, n+1\}$$

$$8. \underbrace{\Lambda(h, \dots, h, h_0)}_{\Lambda_0(h, \dots, h)} = 0 \text{ dla } h \in X$$

9. Z założenie indukcyjnego $\Lambda_0 = 0$

$$\forall_{h_1, \dots, h_n} (\underbrace{\Lambda_0(h_1, \dots, h_n)}_{\Lambda(h_1, \dots, h_n, h_0)} = 0)$$

10. $\Lambda = 0$

□

Uwaga 1.12.2. Jeżeli $\Lambda: (\mathbb{R}^N)^n \rightarrow \mathbb{R}$ jest odwzorowaniem n -liniowym, to

$$\exists_{c \in (0, \infty)} \forall_{h \in \mathbb{R}^N} (\Lambda(h, \dots, h) \leq -c \|h\|^n) \Leftrightarrow \forall_{h \in \mathbb{R}^N \setminus \{0\}} (\Lambda(h, \dots, h) < 0)$$

oraz

$$\exists_{c \in (0, \infty)} \forall_{h \in \mathbb{R}^N} (\Lambda(h, \dots, h) \geq c \|h\|^n) \Leftrightarrow \forall_{h \in \mathbb{R}^N \setminus \{0\}} (\Lambda(h, \dots, h) > 0)$$

Dowód.

1. Załóżmy, że $\Lambda(h, \dots, h) > 0$ dla $h \in \mathbb{R}^N \setminus \{0\}$
2. $c := \inf\{\Lambda(h, \dots, h) : h \in \mathbb{R}^N, \|h\| = 1\}$ (kres jest osiągnięty na mocy twierdzenia Weierstrassa)
3. Jeżeli $h \in \mathbb{R}^N \setminus \{0\}$, to

$$\Lambda\left(\frac{h}{\|h\|}, \dots, \frac{h}{\|h\|}\right) \geq c$$

a zatem

$$\frac{1}{\|h\|^n} \Lambda(h, \dots, h) \geq c$$

4. Stąd $\Lambda(h, \dots, h) \geq c \|h\|^n$ dla $h \in \mathbb{R}^N$.

□

Wniosek 1.12.2. Załóżmy, że $U \subset \mathbb{R}^N$ jest zbiorem otwartym, a $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest funkcją dwukrotnie różniczkowalną w punkcie $x_0 \in U$ oraz $f_{|j}(x_0) = 0$ dla $j \in \{1, \dots, N\}$. Niech

$$\Delta_j = \begin{vmatrix} f_{|11}(x_0) & \dots & f_{|1j}(x_0) \\ \vdots & & \vdots \\ f_{|j1}(x_0) & \dots & f_{|jj}(x_0) \end{vmatrix}$$

i) Jeżeli funkcja f ma w punkcie x_0 maksimum lokalne, to

$$\forall_{j \in \{1, \dots, N\}} ((-1)^j \Delta_j \geq 0)$$

ii) Jeżeli funkcja f ma w punkcie x_0 minimum lokalne, to

$$\forall_{j \in \{1, \dots, N\}} (\Delta_j \geq 0)$$

iii) Jeżeli

$$\forall_{j \in \{1, \dots, N\}} ((-1)^j \Delta_j > 0)$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 właściwe maksimum lokalne.

iv) Jeżeli

$$\forall_{j \in \{1, \dots, N\}} (\Delta_j > 0)$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 właściwe minimum lokalne.

Dowód.

Ponieważ

$$f'(x_0)(h_1, \dots, h_N) = \sum_{j=1}^N f_{|j}(x_0)h_j \text{ dla } (h_1, \dots, h_N) \in \mathbb{R}^N$$

oraz

$$f^{(2)}(x_0)(h, h) = \sum_{j=1}^N \sum_{k=1}^N f_{|jk}(x_0)h_jh_k \text{ dla } (h_1, \dots, h_N) \in \mathbb{R}^N$$

a ponadto

$$f_{|jk}(x_0) = f_{|kj}(x_0) \text{ dla } j, k \in \{1, \dots, N\}$$

Wystarczy więc zastosować twierdzenie 1.12.2, uwagę 1.12.2 oraz twierdzenie Sylwestera z algebry. \square

Wniosek 1.12.3. Załóżmy, że $U \subset \mathbb{R}^2$ jest zbiorem otwartym, a $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest funkcją dwukrotnie różniczkowalną w punkcie $x_0 \in U$ oraz $f_{|1}(x_0) = 0, f_{|2}(x_0) = 0$

i) Jeżeli

$$\begin{vmatrix} f_{|11}(x_0) & f_{|12}(x_0) \\ f_{|21}(x_0) & f_{|22}(x_0) \end{vmatrix} > 0$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 właściwe ekstremum lokalne; maksimum lokalne właściwe, gdy $f_{|11}(x_0) < 0$ i minimum lokalne właściwe, gdy $f_{|11}(x_0) > 0$

ii) Jeżeli

$$\begin{vmatrix} f_{|11}(x_0) & f_{|12}(x_0) \\ f_{|21}(x_0) & f_{|22}(x_0) \end{vmatrix} < 0$$

to funkcja f w punkcie x_0 ekstremum lokalnego nie ma.

1.13 Ekstrema związane

Ustalmy przestrzeń Banacha X oraz Y , zbiór otwarty $U \subset X$, takie funkcje $G: U \rightarrow Y$ klasy C^1 oraz punkt $x_0 \in U$ i załóżmy, że $G(x_0) = 0$ i $G'(x_0)(X) = Y$, a ponadto załóżmy istnienie takiej domkniętej przestrzeni liniowej X_2 , że

$$X = X_1 \oplus X_2$$

gdzie

$$X_1 := G'(x_0)^{-1}(\{0\})$$

Przyjmijmy też oznaczenia

$$M = G^{-1}(\{0\})$$

i następującą definicję

Definicja 1.13.1. Mówimy, że funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ ma w punkcie x_0 maksimum lokalne związane (zbiorem M) [minimum lokalne związane (zbiorem M)] wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje takie otoczenie $U_0 \subset U$ punktu x_0 , że $f(x) \leq f(x_0)$ dla każdego $x \in U_0 \cap M$ [$f(x_0) \leq f(x)$ dla każdego $x \in U_0 \cap M$]. Mówimy, że funkcja ma w punkcie x_0 ekstremum lokalne związane (zbiorem M) wtedy i tylko wtedy, gdy ma ona w punkcie x_0 maksimum lokalne związane (zbiorem M) lub minimum lokalne związane (zbiorem M).

Twierdzenie 1.13.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest w punkcie x_0 różniczkowalna i ma w tym punkcie ekstremum lokalne związane to $f'(x_0)|_{X_1} = 0$.

Dowód.

Pomijamy (do przeprowadzenia tego dowodu potrzebowalibyśmy twierdzenia zwanego Pierwszym Twierdzeniem Lusternika.) \square

Definicja 1.13.2. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest w punkcie x_0 różniczkowalna, to funkcjonal $\Lambda: Y \rightarrow \mathbb{R}$ dany wzorem

$$(1) \quad \Lambda = f'(x_0) \circ G'(x_0)|_{X_2}^{-1}$$

nazywamy **funkcjonałem Lagrange'a**.

Uzasadnienie, że $\Lambda \in Y^$*

Pokażemy, że $G'(x_0)|_{X_2} : X_2 \xrightarrow{1-1} Y$

• 'na'

1. $y \in Y$

2. $x \in X \quad y = G'(x_0)x$

3. $x = x_1 + x_2$ gdzie $x_1 \in X_1, x_2 \in X_2$

4. $y = G'(x_0)(x_1 + x_2) = \underbrace{G'(x_0)x_1}_0 + G'(x_0)x_2 = G'(x_0)x_2$

• '1-1'

Zastosujemy warunek równoważny różnowartościowości (zerowanie się odwzorowanie jedynie w zerze).

1. Niech $G'(x_0)x_2 = 0 \quad x_2 \in X_2$

2. $x_2 \in X_1$

3. $x_2 = 0$

Więc na mocy twierdzenia Banacha o operatorze odwrotnym $G'(x_0)|_{X_2}^{-1}$ jest ciągle stąd $\Lambda \in Y^*$.

Twierdzenie 1.13.2. [Drugie Twierdzenie Lusternika]

Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest w punkcie x_0 różniczkowalna i ma w tym punkcie ekstremum lokalne związane, a Λ oznacza funkcjonal Lagrange'a (1), to

$$(2) \quad f'(x_0) = \Lambda \circ G'(x_0)$$

Dowód.

1. $x \in X$
2. $x = x_1 + x_2$ gdzie $x_1 \in X_1$, $x_2 \in X_2$
- 3.

$$\begin{aligned}
 f'(x_0)(x) &= f'(x_0)(x_1 + x_2) = \\
 &= \underbrace{f'(x_0)x_1 + f'(x_0)x_2}_{0 \text{ tw.1}} = \\
 &= \underbrace{f'(x_0) \circ G'(x_0)|_{X_2}^{-1} \circ G'(x_0)|_{X_2}}_{\Lambda} x_2 = \\
 &= \Lambda \circ G'(x_0)|_{X_2} x_2 = \\
 &= \Lambda \circ G'(x_0)x_2 = \\
 &= \Lambda \circ \underbrace{(G'(x_0)x_1 + G'(x_0)x_2)}_0 = \\
 &= \Lambda(G'(x_0)(x_1 + x_2)) = \\
 &= \Lambda \circ G'(x_0)x
 \end{aligned}$$

□

Uwaga 1.13.1. Funkcjonał $\Lambda: Y \rightarrow \mathbb{R}$ spełniający warunek (2) jest wyznaczony jednoznacznie.

Dowód.

1. Niech $\Lambda_1, \Lambda_2: Y \rightarrow \mathbb{R}$ oraz $\Lambda_1 \circ G'(x_0) = f'(x_0) = \Lambda_2 \circ G'(x_0)$.
2. Weźmy dowolne $y \in Y$.
3. $y = G'(x_0)x$ dla $x \in X$
4. $\Lambda_1 y = \Lambda_1(G'(x_0)x) = \Lambda_2(G'(x_0)x) = \Lambda_2 y$

□

Twierdzenie 1.13.3. Załóżmy, że funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ jest dwukrotnie różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ i istnieje funkcjonal $\Lambda \in Y^*$ spełniający warunek (2), a funkcja G jest dwukrotnie różniczkowalna w punkcie x_0

i) Jeżeli

$$\exists_{c \in (0, \infty)} \forall_{x_1 \in X_1} ((f^{(2)}(x_0) - \Lambda \circ G^{(2)}(x_0))(x_1, x_1) \leq -c\|x_1\|^2)$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 maksimum lokalne związane.

ii) Jeżeli

$$\exists_{c \in (0, \infty)} \forall_{x_1 \in X_1} ((f^{(2)}(x_0) - \Lambda \circ G^{(2)}(x_0))(x_1, x_1) \geq c\|x_1\|^2)$$

to funkcja f ma w punkcie x_0 minimum lokalne związane.

Dowód.

Pomijamy

□

1.14 Odwzorowanie regularne i dyfeomorfizmy pomiędzy przestrzeniami kartezjańskimi

Ustalmy liczby naturalne M, N oraz zbiór otwarty $U \subset \mathbb{R}^N$ i załóżmy, że $N \leq M$.

Definicja 1.14.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ ma w punkcie x_0 wszystkie pochodne cząstkowe to liczbę $|f'(x_0)|$ określoną wzorem

$$|f'(x_0)| = \sqrt{\sum_{1 \leq j_1 < \dots < j_N \leq M} (\text{Det}[f_{j_k|l}(x_0)]_{N \times N})^2}$$

nazywamy **modułem pochodnej** odwzorowania f w punkcie x_0 , gdzie $f_1, \dots, f_M: U \rightarrow \mathbb{R}$ są takimi funkcjami, że $f(x) = (f_1(x), \dots, f_M(x))$ dla $x \in U$.

Przykład 1.14.1.

$$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^3$$

$$f(x) = (x, x^2, \sin x)$$

$$|f'(x)| = \sqrt{\sum_{j \in \{(1), (2), (3)\}} [f'_j(x)]^2} = \sqrt{1^2 + (2x)^2 + (\cos x)^2}$$

Przykład 1.14.2.

$$f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$$

$$f(x, y) = (x + y, -x + \sin y, x^2 y)$$

$$|f'(x, y)| = \sqrt{\sum_{(j_1, j_2) \in \{(1,2), (1,3), (2,3)\}} (\text{Det}[f_{j_k|l}(x)]_{[2 \times 2]})^2} = \sqrt{\left| \begin{array}{cc} 1 & 1 \\ -1 & \cos y \end{array} \right|^2 + \left| \begin{array}{cc} 1 & 1 \\ 2xy & x^2 \end{array} \right|^2 + \left| \begin{array}{cc} -1 & \cos y \\ 2xy & x^2 \end{array} \right|^2}$$

Definicja 1.14.2. Odwzorowanie $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ nazywamy **regularnym** wtedy i tylko wtedy, gdy jest ono funkcją klasy C^1 oraz

$$\forall_{x \in U} (|f'(x)| > 0)$$

Odwzorowanie $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ nazywamy **dyfeomorfizmem** wtedy i tylko wtedy, gdy jest ono różnowartościowym odwzorowaniem regularnym i funkcja odwrotna $f^{-1}: f(U) \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest ciągła

Uwaga 1.14.1. Jeżeli $f: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ to f jest odwzorowaniem regularnym [dyfeomorfizmem] w sensie definicji 1.14.2 wtedy i tylko wtedy, gdy jest odwzorowaniem regularnym [dyfeomorfizmem] w sensie definicji 1.7.1

Twierdzenie 1.14.1. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to każde dwa z następujących zdań i) – iii) są równoważne

i) $|f'(x_0)| > 0$

ii) wektory $f_{j_1}(x_0), \dots, f_{j_N}(x_0)$ przestrzeni \mathbb{R}^M są liniowo niezależne.

iii) $f'(x_0): \mathbb{R}^N \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest funkcją różnowartościową.

Dowód.

1.

$$\begin{aligned}
|f'(x_0)| > 0 &\Leftrightarrow \exists_{j_1 < \dots < j_N} \text{Det}[f_{j_k|l}(x_0)]_{N \times N} \neq 0 \\
&\Leftrightarrow rz[f_{j|l}(x_0)]_{M \times N} = N \\
&\Leftrightarrow \text{kolumny } f_{|1}(x_0), \dots, f_{|N}(x_0) \text{ macierzy } [f_{j|l}(x_0)]_{M \times N} \text{ są liniowo zależne}
\end{aligned}$$

2.

$$\begin{aligned}
f'(x_0) \text{ jest funkcją różnowartościową} &\Leftrightarrow \forall_{x \in \mathbb{R}^N} \left(\underbrace{f'(x_0)x = 0}_{\sum_{l=1}^N f_{|l}(x_0)x_l = 0} \Rightarrow x = 0 \right) \\
&\Leftrightarrow \forall_{x_1, \dots, x_N \in \mathbb{R}^N} \left(\sum_{l=1}^N f_{|l}(x_0)x_l = 0 \Rightarrow x_1 = 0, \dots, x_N = 0 \right) \\
&\Leftrightarrow \text{wektory } f_{|1}(x_0), \dots, f_{|N}(x_0) \text{ są liniowo niezależne}
\end{aligned}$$

□

Twierdzenie 1.14.2. *Jeżeli $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest odwzorowaniem regularnym, to dla każdego punktu $x_0 \in U$ istnieje takie jego otoczenie $U_0 \subset U$, że $f|_{U_0}$ jest dyfeomorfizmem.*

Dowód.

1. $x_0 \in U$
2. $1 \leq j_1 < \dots < j_N \leq M \quad \text{Det}[f_{j_k|l}(x_0)]_{N \times N} \neq 0$
3. $W := \{x \in U: \text{Det}[f_{j_k|l}(x)]_{N \times N} \neq 0\}$ jest otoczeniem punktu x_0 .
4. $g := (f_{j_1}, \dots, f_{j_N})$
5. $g|_W$ jest odwzorowaniem regularnym.
6. $U_0 \subset W$: otoczenie punktu x_0 , $g|_{U_0}$ jest dyfeomorfizmem.
7. Pokażemy, że $f|_{U_0}$ jest funkcją różnowartościową i $f|_{U_0}^{-1}$ jest funkcją ciągłą.
8. $h: f(U) \rightarrow \mathbb{R}^N$ dane wzorem $h(y_1, \dots, y_N) = (y_{j_1}, \dots, y_{j_N})$.
9. $g = h \circ f$
10. Ponieważ $g|_{U_0}$ jest funkcją różnowartościową, więc (zauważając, że $g|_{U_0} = h \circ f|_{U_0}$) funkcja $f|_{U_0}$ jest różnowartościowa. Ponadto $f|_{U_0}^{-1} = g|_{U_0}^{-1} \circ h$, a zatem $f|_{U_0}^{-1}$ też jest funkcją ciągłą.

□

Twierdzenie 1.14.3. *Złożenie odwzorowań regularnych [dyfeomorfizmów] jest odwzorowaniem regularnym [dyfeomorfizmem].*

Dowód.

Dla regularnych: wystarczy skorzystać z twierdzenia 1.14.1 (zdania i) i iii) są równoważne), analogicznie dla dyfeomorfizmów.

Szkic: $(g \circ f)(x_0) = g'(f(x_0)) \circ f'(x_0)$ - złożenie funkcji różnowartościowych jest funkcją różnowartościową. \square

Twierdzenie 1.14.4. *Załóżmy, że zbiory $U, W \subset \mathbb{R}^N$ są otwarte. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$ i $f(U) \subset W$, a funkcja $g: W \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest różniczkowalna w punkcie $f(x_0)$, to*

$$|(g \circ f)'(x_0)| = |g'(f(x_0))| \cdot |f'(x_0)|$$

Dowód.

1. $h = g \circ f$
2. $h = (h_1, \dots, h_M)$, gdzie $h_1, \dots, h_M: U \rightarrow \mathbb{R}$.
 $h_j = g_j \circ f$ dla $j \in \{1, \dots, M\}$
3. Jeżeli $1 \leq j_1 < \dots < j_N \leq M$, to $[h_{j_k|l}(x_0)]_{N \times N} = [g_{j_k|n}(x_0)]_{N \times N} \cdot [f_{n|l}(x_0)]_{N \times N}$
Stosujemy tutaj K18 oraz twierdzenie z algebry dotyczące macierzy.
- 4.

$$\begin{aligned} |h'(x_0)| &= \sqrt{\sum_{1 \leq j_1 < \dots < j_N \leq M} (\text{Det}[h_{j_k|l}(x_0)]_{N \times N})^2} = \\ &= \sqrt{\sum_{1 \leq j_1 < \dots < j_N \leq M} (\text{Det}[g_{j_k|n}(x_0)]_{N \times N} \cdot \underbrace{\text{Det}[f_{n|l}(x_0)]_{N \times N}}_{|f'(x_0)|})^2} = \\ &= |f'(x_0)| \cdot \sqrt{\sum_{1 \leq j_1 < \dots < j_N \leq M} (\text{Det}[g_{j_k|n}(x_0)]_{N \times N})^2} = \\ &= |f'(x_0)| \cdot |g'(f(x_0))| \end{aligned}$$

\square

Twierdzenie 1.14.5. *Załóżmy, że funkcja $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest dyfeomorfizmem klasy C^r dla pewnego $r \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$. Jeżeli $P \leq M$ i $W \subset \mathbb{R}^P$ jest zbiorem otwartym, a $g: W \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest odwzorowaniem [regularnym, dyfeomorfizmem] klasy C^r oraz $g(W) \subset f(U)$ to $f^{-1} \circ g$ jest odwzorowaniem [regularnym, dyfeomorfizmem] klasy C^r .*

Dowód.

Pomijamy \square

1.15 Twierdzenie o rzędzie

Twierdzenie 1.15.1. *Załóżmy, że $U \subset \mathbb{R}^N$ jest zbiorem otwartym, a $f: U \rightarrow \mathbb{R}^M$ jest funkcją klasy C^p dla pewnego $p \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$. Jeżeli $*$), to*

$$r_z[f_{m|n}(x)]_{M \times N} = r \text{ dla każdego } x \in U$$

*) $f_1, \dots, f_M: U \rightarrow \mathbb{R}$ oznaczają takie funkcje, że $f(x) = (f_1(x), \dots, f_N(x))$ dla $x \in U$, to dla każdego punktu $x_0 \in U$ istnieją zbiory otwarte $V \subset \mathbb{R}^N$, $W \subset \mathbb{R}^M$ i takie dyfeomorfizmy $v: V \rightarrow \mathbb{R}^N$, $w: W \rightarrow \mathbb{R}^M$ klasy C^p , a $x_0 \in v(V)$, $v(V) \subset U$, $f(v(V)) \subset W$

$$w \circ f \circ v(x) = (x_1, \dots, x_r, \underbrace{0, \dots, 0}_{M-r}) \text{ dla } x \in V$$

Dowód.

Pomijamy

□

Rozdział 2

Teoria powierzchni

2.1 Powierzchnia gładka

Ustalmy liczby naturalne n, N oraz $r \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$ i założmy, że $n \leq N$.

Definicja 2.1.1. Niepusty zbiór $H \subset \mathbb{R}^N$ nazywamy n -wymiarową **powierzchnią gładką** (regularną) [klasy C^r] wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego punktu $y_0 \in H$ istnieją zbiory otwarte $U \subset \mathbb{R}^n$, $W \subset H$ i taki dyfeomorfizm $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$, że $y_0 \in W = \Phi(U)$.

Uwaga 2.1.1. Wymiar powierzchni gładkiej jest wyznaczony jednoznacznie.

Dowód.

Pomijamy □

Uwaga 2.1.2. Niepusty zbiór $H \subset \mathbb{R}^N$ jest N -wymiarową powierzchnią gładką wtedy i tylko wtedy, gdy H jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^N .

Dowód.

(\implies)

1. (Założenie) $H \subset \mathbb{R}^N$ jest N -wymiarową powierzchnią gładką.
2. Niech $y \in H$, a $U_y \subset \mathbb{R}^n$ oraz $W_y \subset H$ będą takimi zbiorami otwartymi, że istnieje dyfeomorfizm $\Phi_y: U_y \rightarrow \mathbb{R}^N$, że $y \in W_y = \Phi_y(U_y)$.
3. Zbiór $\Phi_y(U_y)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^N .
4. $H = \bigcup_{y \in H} W_y = \bigcup_{y \in H} \underbrace{\Phi_y(U_y)}_{\text{otwarty}}$ - otwarty w \mathbb{R}^N .

(\impliedby)

1. (Założenie) $H \subset \mathbb{R}^N$ jest niepustym zbiorem otwartym.
2. $id|_H$ jest dyfeomorfizmem oraz $id_H(H) = H$.

□

Uwaga 2.1.3. Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarową powierzchnią gładką [klasy C^r], a $H_0 \subset H$ jest jej niepustym podzbiorem otwartym to H_0 jest n -wymiarową powierzchnią gładką [klasy C^r].

Dowód.

1. $y_0 \in H_0$
2. $y_0 \in H$
3. $\left. \begin{array}{l} U \subset \mathbb{R}^n, W \subset H - \text{zbiory otwarte} \\ \Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N - \text{dyfeomorfizm [klasy } C^r] \end{array} \right\} y_0 \in W = \Phi(U)$
4. $W_0 := W \cap H_0$ jest podzbiorem otwartym H_0 oraz $y_0 \in W_0$.
5. W_0 jest podzbiorem otwartym przestrzeni W .
6. $U_0 := \Phi^{-1}(W_0)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni U , a zatem także przestrzeni \mathbb{R}^n .
7. $\Phi|_{U_0}$ jest dyfeomorfizmem [klasy C^r], $\Phi|_{U_0}(U_0) = W_0 \ni y_0$.

□

Twierdzenie 2.1.1. *Załóżmy, że $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarową powierzchnią gładką, $U \subset \mathbb{R}^n$ jest zbiorem otwartym, a $f: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest odwzorowaniem regularnym. Jeżeli $f(U) \subset H$, to $f(U)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni H .*

Dowód.

1. $y \in f(U)$
2. $y \in H$
3. Istnieją zbiory otwarte $U_0 \subset \mathbb{R}^n$, $W_0 \subset H$ oraz taki dyfeomorfizm $\Phi: U_0 \rightarrow \mathbb{R}^N$, że $y \in W_0 = \Phi(U_0)$
4. $U_1 := f^{-1}(W_0)$ jest podzbiorem otwartym zbioru U_0 , a zatem także i \mathbb{R}^n .
5. Stosując twierdzenie 1.14.5 do dyfeomorfizmu Φ i odwzorowania regularnego $f|_{U_1}$ mamy, że $\Phi^{-1} \circ f|_{U_1}$ jest odwzorowaniem regularnym, w szczególności $(\Phi^{-1} \circ f|_{U_1})(U_1)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^n .
6. $\Phi: U_0 \xrightarrow[1-1]{na} W_0$ jest homeomorfizmem.
7. $\Phi \left(\Phi^{-1} \circ f|_{U_1} \right) (U_1)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni W_0 , a zatem i powierzchni H . Stąd $f(U_1)$ jest podzbiorem otwartym powierzchni H
8. $y \in f(U_1)$

□

Wniosek 2.1.1. *Załóżmy, że $H \subset \mathbb{R}^N$ oraz $H_0 \subset \mathbb{R}^N$ są n -wymiarowymi powierzchniami gładkimi. Jeżeli $H_0 \subset H$ to H_0 jest podzbiorem otwartym przestrzeni H .*

Dowód.

1. Dla każdego $y \in H_0$ niech $U_y \subset \mathbb{R}^n$, $W_y \subset H_0$ będą takimi zbiorami otwartymi, że dla pewnego dyfeomorfizmu $\Phi_y: U_y \rightarrow \mathbb{R}^N$ mamy $y \in W_y = \Phi_y(U_y)$

2. $\Phi_y(U_y) = W_y \subset H_0 \subset H$ dla $y \in H_0$
3. $\Phi_y(U_y)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni H dla $y \in H_0$
4. $H_0 = \bigcup_{y \in H_0} W_y = \bigcup_{y \in H_0} \Phi_y(U_y)$ - zbiór otwarty przestrzeni H .

□

Definicja 2.1.2. Niech $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarową powierzchnią gładką.

$\mathcal{M}_H = \{\Phi: \Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N \text{ jest dyfeomorfizmem określonym na podzbiorku otwartym } U \text{ oraz } \Phi(U) \subset H\}$

Jeżeli $\Phi \in \mathcal{M}_H$, to dziedzinę funkcji Φ oznaczamy symbolem U_Φ , a zbiór wszystkich jej wartości oznaczamy symbolem W_Φ ; każdy dyfeomorfizm $\Phi \in \mathcal{M}_H$ nazywamy regularnym opisem parametrycznym (**mapą regularną**) zbioru W_Φ , a zbiór $\mathcal{A} \subset \mathcal{M}_H$ nazywamy **regularnym atlasem** wtedy i tylko wtedy, gdy $H = \bigcup_{\Phi \in \mathcal{A}} W_\Phi$

Definicja 2.1.3. Jeżeli $n < N$ to niepusty zbiór $H \subset \mathbb{R}^N$ nazywamy n -wymiarowym **wykresem** klasy C^r wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje ściśle rosnący ciąg (j_1, \dots, j_n) liczb ze zbioru $\{1, \dots, N\}$, zbiór otwarty $U \subset \mathbb{R}^n$ i takie funkcje $\Psi_1, \dots, \Psi_{N-n}: U \rightarrow \mathbb{R}$ klasy C^r , że

$$H = \{(y_1, \dots, y_N) \in \mathbb{R}^N: (y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) \in U \wedge \forall_{\nu \in \{1, \dots, N-n\}} y_{j'_\nu} = \Psi_\nu(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})\}$$

gdzie (j'_1, \dots, j'_{N-n}) jest ściśle rosnącym ciągiem liczb $\{1, \dots, N\} \setminus \{j_1, \dots, j_n\}$.

Twierdzenie 2.1.2. Jeżeli $n < N$ i $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarowym wykresem klasy C^r , to istnieje zbiór otwarty $U \subset \mathbb{R}^n$ i taki dyfeomorfizm $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ klasy C^r , że $\Phi(U) = H$, w szczególności H jest n -wymiarową powierzchnią gładką.

Dowód.

1. Przyjmijmy oznaczenia z definicji 2.1.3 i określmy funkcję $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ przyjmując $\Phi_{j_k}(x_1, \dots, x_n) = x_k$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$, $\Phi_{j'_l}(x_1, \dots, x_n) = \Psi_l(x_1, \dots, x_n)$ dla $l \in \{1, \dots, N-n\}$, $\Phi(x) = (\Phi_1(x), \dots, \Phi_N(x))$
2. Φ jest funkcją klasy C^r , $|\Phi'(x)| \geq \text{Det}[\Phi_{j_k|l}(x)]_{n \times n} = \text{Det}I_{n \times n} = 1$ dla $x \in U$.
3. Φ jest odwzorowaniem regularnym.
4. Φ jest różnowartościowe.
Jeżeli $x, z \in U$ i $\Phi(x) = \Phi(z)$, to $\Phi_1(x) = \Phi_1(z), \dots, \Phi_N(x) = \Phi_N(z)$ w szczególności $\Phi_{j_k}(x) = \Phi_{j_k}(z)$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$ czyli $x_k = z_k$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$ zatem $x = z$.
5. Φ^{-1} jest funkcją ciągłą.
6. $\Phi(U) \subset H$
 1. $x \in U$
 2. $x = (x_1, \dots, x_n)$
 3. $\Phi(x) = (\Phi_1(x), \dots, \Phi_N(x))$

4. $\underbrace{\Phi_{j_1}(x)}_{x_1}, \dots, \underbrace{\Phi_{j_n}(x)}_{x_n} = (x_1, \dots, x_n) = x \in U$
5. Jeżeli $\nu \in \{1, \dots, N - n\}$, to $\Phi_{j'_\nu}(x) = \Psi_\nu(x_1, \dots, x_n) = \Psi_\nu(\Phi_{j_1}(x), \dots, \Phi_{j_n}(x))$.
6. $\Phi(x) \in H$
7. $H \subset \Phi(U)$
 1. $(y_1, \dots, y_N) \in H$
 2. $(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) \in U, \forall j \in \{1, \dots, N - n\} (y_{j'_\nu} = \Psi_\nu(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}))$
 3. $\Phi(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) = (\Phi_1(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}), \dots, \Phi_N(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}))$
 4. $\Phi_{j_k}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) = y_{j_k} \quad k \in \{1, \dots, n\}$
 5. $\Phi'_\nu(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) = \Psi_\nu(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) = y_{j'_\nu}$ dla $\nu \in \{1, \dots, N - n\}$
 6. $(y_1, \dots, y_N) = (\Phi_1(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}), \dots, \Phi_N(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})) = \Phi(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) \in \Phi(U)$
8. Φ^{-1} jest funkcją ciągłą.
 1. $(y_1, \dots, y_N) \in H$
 2. $\Phi^{-1}(y_1, \dots, y_N) = (y_{j_1}, \dots, y_{j_n})$, bo Φ jest różnowartościowe.

□

Wniosek 2.1.2. Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$, $n < N$ i dla każdego $y_0 \in H$ istnieje taki zbiór otwarty $W \subset H$, że $y_0 \in W$ i W jest n -wymiarowym wykresem klasy C^r , to H jest n -wymiarową powierzchnią gładką klasy C^r .

Twierdzenie 2.1.3. Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarową powierzchnią gładką klasy C^r i $n < N$, to dla każdego $y_0 \in H$ istnieje taki zbiór otwarty $W \subset H$, że $y_0 \in W$ i W jest n -wymiarowym wykresem klasy C^r .

Dowód.

1. $y_0 \in H$
2. $\Phi \in \mathcal{M}_H$, $y_0 \in W_\Phi$, Φ klasy C^r
3. $x_0 := \Phi^{-1}(y_0) \in U_\Phi \subset \mathbb{R}^n$
4. $|\Phi'(x_0)| > 0$
5. $1 \leq j_1 < \dots < j_n \leq N$, $\text{Det}[\Phi_{j_k l}(x_0)] \neq 0$ gdzie $\Phi_1, \dots, \Phi_N: U_\Phi \rightarrow \mathbb{R}^N$ są takimi funkcjami, że $\Phi(x) = (\Phi_1(x), \dots, \Phi_N(x))$ dla $x \in U_\Phi$
6. $U_0 = \{x \in U_\Phi: \text{Det}[\Phi_{j_k l}(x)] \neq 0\}$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^n .
7. $(\Phi_{j_1}, \dots, \Phi_{j_n})|_{U_0}: U_0 \rightarrow \mathbb{R}^n$ jest regularne.
8. $U \subset U_0$ - zbiór otwarty, $x_0 \in U$, $(\Phi_{j_1}, \dots, \Phi_{j_n})|_U$ jest dyfeomorfizmem.
9. $\Psi := (\Phi_{j_1}, \dots, \Phi_{j_n})|_U$

10. $\Psi(U)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^n .

11. $\Phi(U) = \{(y_1, \dots, y_N) \in \mathbb{R}^N : (y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) \in \Psi(U) \ \forall j \in \{1, \dots, N-n\} \ (y_{j'_\nu} = \Phi^{-1}(\Psi(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}))), \text{ gdzie } (j'_1, \dots, j'_{N-n}) \text{ jest ściśle rosnącym ciągiem liczb ze zbioru } \{1, \dots, N\} \setminus \{j_1, \dots, j_n\}\}$

” \subseteq ”

1. $y \in \Phi(U)$

2. $y = \Phi(x)$, gdzie $x \in U$

3. $(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) = (\Phi_{j_1}(x), \dots, \Phi_{j_n}(x)) = \Psi(x) \in \Psi(U)$

4. Jeżeli $\nu \in \{1, \dots, N-n\}$, to $y_{j'_\nu} = \Phi_{j'_\nu}(x) = \Phi_{j'_\nu}(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}))$

” \supseteq ”

1. $(y_1, \dots, y_N) \in \mathbb{R}^N$, $(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) \in \Psi(U)$, $\forall j \in \{1, \dots, N-n\} \ y_{j'_\nu} = \Phi_{j'_\nu} = \Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})$

2. $(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}) = \Psi(x)$ dla pewnego $x \in U$.

3. $\Phi(x) = \Phi(\Psi^{-1}(\Psi(x))) = \Phi(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}))$. Jeżeli $k \in \{1, \dots, n\}$, to $\Phi_{j_k}(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})) = y_{j_k}$, gdzie $(\Phi_{j_1}(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})), \dots, \Phi_{j_n}(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n}))) = \Psi(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})) = (y_{j_1}, \dots, y_{j_n})$.
Jeżeli $\nu \in \{1, \dots, N-n\}$, to $\Phi_{j'_\nu}(\Psi^{-1}(y_{j_1}, \dots, y_{j_n})) = y_{j'_\nu}$

12. $\Phi_{j'_\nu} \circ \Psi^{-1}$ jest klasy C^r dla każdego $\{1, \dots, N-n\}$

13. $\Phi(U)$ jest n -wymiarowym wykresem klasy C^r , zbiorem otwartym w przestrzeni H oraz $y_0 = \Phi(x_0) \in \Phi(U)$.

□

Twierdzenie 2.1.4. Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$ jest niepustym zbiorem, a $n < N$, to H jest n -wymiarową powierzchnią gładką klasy C^r wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego $y_0 \in H$ istnieje taki dyfeomorfizm

$\Phi: \prod_{k=1}^N (a_k, b_k) \rightarrow \mathbb{R}^N$, że $a_k < b_k$ dla $k \in \{1, \dots, N\}$, $a_{n+\nu} < 0 < b_{n+\nu}$ dla $\nu \in \{1, \dots, N-n\}$,

$y_0 \in \Phi \left(\prod_{k=1}^N (a_k, b_k) \right)$, $\Phi \left(\prod_{k=1}^N (a_k, b_k) \right) \cap H = \Phi \left(\left\{ x \in \prod_{k=1}^N (a_k, b_k) : \forall_{\nu \in \{1, \dots, N-n\}} (x_{n+\nu} = 0) \right\} \right)$

Dowód.

Pomijamy

□

2.2 Powierzchnia styczna

Ustalmy liczby naturalne n, N i załóżmy, że $n \leq N$.

Definicja 2.2.1. Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarową powierzchnią i $y_0 \in H$, to

$$H_{y_0} = \{y \in \mathbb{R}^N : y \text{ jest wektorem stycznym do zbioru } H \text{ w punkcie } y_0\}.$$

Wektor $y \in \mathbb{R}^N$ nazywamy **wektorem normalnym** (ortogonalnym, prostopadłym) do powierzchni H w punkcie y_0 wtedy i tylko wtedy, gdy $y \perp H_{y_0}$. Zbiór H_{y_0} nazywamy **przestrzenią styczną** do powierzchni H w punkcie y_0 .

Twierdzenie 2.2.1. *Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$ jest n -wymiarową powierzchnią gładką, $\Phi \in \mathcal{M}_H$, a $x_0 \in U_\Phi$, to $H_{\Phi(x_0)} = \Phi'(x_0)(\mathbb{R}^n)$, a wektory $\Phi_{|1}(x_0), \dots, \Phi_{|n}(x_0)$ stanowią bazę przestrzeni stycznej $H_{\Phi(x_0)}$, w szczególności dla każdego $y_0 \in H$ przestrzeń styczna H_{y_0} jest n -wymiarową podprzestrzenią liniową przestrzeni \mathbb{R}^N .*

Dowód.

1. Jeżeli $y \in \mathbb{R}^N$, to

$$y \in H_{\Phi(x_0)} \Leftrightarrow y \text{ jest wektorem stycznym do zbioru } H \text{ w punkcie } \Phi(x_0)$$

$$\Leftrightarrow y \text{ jest wektorem stycznym do zbioru } \underbrace{W_\Phi}_{\Phi(U_\Phi)} \text{ w punkcie } \Phi(x_0)$$

$$\Leftrightarrow y = \Phi'(x_0)x \text{ dla pewnego wektora } x \in \mathbb{R}^n \text{ stycznego do zbioru } U_\Phi \text{ w punkcie } x_0$$

2. Ponieważ U_Φ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^n , więc każdy punkt przestrzeni \mathbb{R}^n jest do niego w punkcie x_0 styczny.

3. $y \in H_{\Phi(x_0)} \Leftrightarrow y = \Phi'(x_0)x$ dla pewnego $x \in \mathbb{R}^n$

4. $\Phi_k(x_0) = \Phi'(x_0)e_k \in \Phi'(x_0)(\mathbb{R}^n) = H_{\Phi(x_0)}$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$.

5. Według twierdzenia 1.14.1 wektory $\Phi_{|1}(x_0), \dots, \Phi_{|n}(x_0)$ są liniowo niezależne.

6. Jeżeli $(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n$, to $\Phi'(x_0)(x_1, \dots, x_n) = \Phi'(x_0) \left(\sum_{k=1}^n x_k e_k \right) = \sum_{k=1}^n x_k \Phi'(x_0)e_k = \sum_{k=1}^n x_k \Phi_{|k}(x_0)$

□

Definicja 2.2.2. *Jeżeli $y^1, \dots, y^{N-1} \in \mathbb{R}^N$, to wektor $y^1 \wedge \dots \wedge y^{N-1}$ przestrzeni \mathbb{R}^N definiujemy następująco*

$$y^1 \wedge \dots \wedge y^{N-1} = \left(\left(\begin{array}{ccc|ccc} y_2^1 & \dots & y_N^1 & & & \\ \vdots & & \vdots & & & \\ y_2^{N-1} & \dots & y_N^{N-1} & & & \end{array} \right), \dots, (-1)^{j+1} \left(\begin{array}{ccc|ccc} y_1^1 & \dots & y_{j-1}^1 & y_{j+1}^1 & \dots & y_N^1 \\ \vdots & & \vdots & & & \vdots \\ y_1^{N-1} & \dots & y_{j-1}^{N-1} & y_{j+1}^{N-1} & \dots & y_N^{N-1} \end{array} \right), \dots, (-1)^{N-1} \left(\begin{array}{ccc|ccc} y_1^1 & \dots & y_{N-1}^1 & & & \\ \vdots & & \vdots & & & \\ y_1^{N-1} & \dots & y_{N-1}^{N-1} & & & \end{array} \right) \right)$$

Uwaga 2.2.1. *Jeżeli $y^1, \dots, y^{N-1} \in \mathbb{R}^N$, to*

$$y \cdot (y^1 \wedge \dots \wedge y^{N-1}) = \text{Det}[y, y^1, \dots, y^{N-1}] \text{ dla } y \in \mathbb{R}^N$$

$$y^k \cdot (y^1 \wedge \dots \wedge y^{N-1}) = 0 \text{ dla } k \in \{1, \dots, N-1\}$$

oraz

$$y^1 \wedge \dots \wedge y^{N-1} = 0 \Leftrightarrow \text{wektory } y^1, \dots, y^{N-1} \text{ są liniowo zależne}$$

Dowód.

Jeżeli $y \in \mathbb{R}^N$, $y = (y_1, \dots, y_N)$, to

$$y \cdot (y^1 \wedge \dots \wedge y^{N-1}) = \sum_{k=1}^N y_k (-1)^{k+1} \left(\begin{array}{ccc|ccc} y_1^1 & \dots & y_{j-1}^1 & y_{j+1}^1 & \dots & y_N^1 \\ \vdots & & \vdots & & & \vdots \\ y_1^{N-1} & \dots & y_{j-1}^{N-1} & y_{j+1}^{N-1} & \dots & y_N^{N-1} \end{array} \right) \stackrel{\text{Laplace}}{=} \left(\begin{array}{ccc|ccc} y_1 & \dots & y_N & & & \\ y_1^1 & \dots & y_N^1 & & & \\ \vdots & & \vdots & & & \vdots \\ y_1^{N-1} & \dots & y_N^{N-1} & & & \end{array} \right) = \text{Det}[y, y^1, \dots, y^{N-1}]$$

□

Twierdzenie 2.2.2. *Jeżeli $H \subset \mathbb{R}^N$ jest $(N-1)$ -wymiarową powierzchnią gładką, $\Phi \in \mathcal{M}_H$, a $x_0 \in U_\Phi$, to*

$$H_{\Phi(x_0)} = \{y \in \mathbb{R}^N : \text{Det}[y, \Phi_1(x_0), \dots, \Phi_{N-1}(x_0)] = 0\}$$

a wektor $y \in \mathbb{R}^N$ jest wektorem normalnym do powierzchni H w punkcie $\Phi(x_0)$ wtedy i tylko wtedy, gdy

$$y = \alpha(\Phi_1(x_0) \wedge \dots \wedge \Phi_{N-1}(x_0))$$

dla pewnego $\alpha \in \mathbb{R}$

Dowód.

1. Według twierdzenia (2.2.1) wektory

$$(*) \quad \Phi_{|1}(x_0), \dots, \Phi_{|N-1}(x_0)$$

tworzą bazę przestrzeni $H_{\Phi(x_0)}$

2. Wektor $y \in \mathbb{R}^N$ należy do przestrzeni $H_{\Phi(x_0)}$ wtedy i tylko wtedy, gdy jest kombinacją liniową wektorów $(*)$, a to oznacza, że

$$\text{Det}[y, \Phi_{|1}(x_0), \dots, \Phi_{|N-1}(x_0)] = 0$$

3. Podprzestrzeń liniowa przestrzeni \mathbb{R}^N złożona z wektorów normalnych do powierzchni H w punkcie $\Phi(x_0)$ jest jednowymiarowa, a wektor

$$(\Phi_{|1}(x_0), \dots, \Phi_{|N-1}(x_0))$$

do niej należy i jest wektorem niezerowym (a ponadto tworzy bazę).

□

Twierdzenie 2.2.3. *Załóżmy, że $W \subset \mathbb{R}^N$ jest zbiorem otwartym, $G: W \rightarrow \mathbb{R}^n$ jest odwzorowaniem C^r (dla pewnego $r \in \mathbb{N} \cup \{\infty\}$) i $n \in \mathbb{N}$. Jeżeli $*$) $\text{rz}[G_{k|l}(y)]_{n \times N} = n$ dla każdego $y \in W$ i $G^{-1}(\{0\}) \neq \emptyset$, to $G^{-1}(\{0\})$ jest $(N-n)$ -wymiarową powierzchnią gładką klasy C^r*

$$G^{-1}(\{0\})y_0 = G'(y_0)^{-1}(\{0\}) \text{ dla każdego } y_0 \in W$$

a wektor $(y_1, \dots, y_N) \in \mathbb{R}^N$ jest wektorem normalnym do powierzchni $G^{-1}(\{0\})$ w punkcie $y_0 \in G^{-1}(\{0\})$ wtedy i tylko wtedy, gdy istnieją $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{R}$, że

$$y_j = \sum_{k=1}^n \alpha_k G_{k|j}(y_0) \text{ dla } j \in \{1, \dots, N\}$$

**) $G_1, \dots, G_n: W \rightarrow \mathbb{R}$ są takimi funkcjami, że $G(y) = (G_1(y), \dots, G_n(y))$ dla $y \in W$*

Dowód.

Pomijamy

□

2.3 Miara na powierzchni gładkiej

Ustalmy powierzchnię gładką $H \subset \mathbb{R}^N$ i niech

$$(1) \quad \mathfrak{M}_H = \{A \subset H : \forall_{\Phi \in \mathcal{M}_H} (\Phi^{-1}(A) \in \mathcal{L}_n)\}$$

Twierdzenie 2.3.1. *Rodzina \mathfrak{M}_H określona wzorem (1) jest σ -ciałem podzbiorów zbioru H , a ponadto*

i) $\mathcal{B}(H) \subset \mathfrak{M}_H$

ii) *Jeżeli $\Phi \in \mathcal{M}_H$, $A \subset W_\Phi$, to $A \in \mathfrak{M}_H \Leftrightarrow \Phi^{-1}(A) \in \mathcal{L}_n$, a jeżeli $f: A \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, to f jest funkcją \mathfrak{M}_H -mierzalną wtedy i tylko wtedy, gdy funkcja $f \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(A)}$ jest mierzalna w sensie Lebesgue'a.*

Dowód.

i) 1. \mathfrak{M}_H jest σ -ciałem podzbiorów zbioru H

2. Jeżeli $V \subset H$ jest podzbiorem otwartym (wystarczy sprawdzić dla otwartych) przestrzeni H , a $\Phi \in \mathcal{M}_H$, to $\Phi^{-1}(V)$ jest podzbiorem otwartym, a zatem zbiorem mierzalnym w sensie Lebesgue'a, oznacza to, że $V \in \mathfrak{M}_H$.

3. $\mathcal{B}(H) \subset \mathfrak{M}_H$

ii) (z lewej na prawą oczywiste)

1. Niech $\Phi \in \mathcal{M}_H$ i $A \subset W_\Phi$, załóżmy, że $\Phi^{-1}(A) \in \mathcal{L}_n$

2. Aby wykazać, że $A \in \mathfrak{M}_H$ pokażemy, że $\Psi \in \mathcal{M}_H$

3. (?) $\Psi^{-1}(A) \in \mathcal{L}_n$

4. $\chi: \Psi^{-1} \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(W_\Psi)} (\because \Phi^{-1}(W_\Psi) \rightarrow \mathbb{R}^n)$

5. Według twierdzenia 1.14.5 χ jest dyfeomorfizmem.

$$6. \quad \Psi^{-1}(A) = \chi(\Phi|_{\Phi^{-1}(W_\Psi)}^{-1}(A)) = \underbrace{\chi(\underbrace{\Phi^{-1}(A)}_{\in \mathcal{L}_n} \cap \underbrace{\Phi^{-1}(W_\Psi)}_{\text{otwarty w } \mathbb{R}^N})}_{\in \mathcal{L}_n}$$

$\in \mathcal{L}_n$ na mocy twierdzenia o całkowaniu przez podstawienie

7. Jeżeli zbiór $B \subset \overline{\mathbb{R}}$ jest borelowski, to

$$f^{-1}(B) \in \mathfrak{M}_H \Leftrightarrow \Phi^{-1}(f^{-1}(B)) \in \mathcal{L}_n \Leftrightarrow \left(f \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(A)}\right)^{-1}(B) \in \mathcal{L}_n$$

8. f jest funkcją \mathfrak{M}_H -mierzalną wtedy i tylko wtedy, gdy mierzalną w sensie Lebesgue'a jest funkcja $f \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(A)}$.

□

Twierdzenie 2.3.2. *Istnieje dokładnie jedna taka miara $\mu: \mathfrak{M}_H \rightarrow [0, \infty]$, że dla każdego $\Phi \in \mathcal{M}_H$ i dla każdego takiego zbioru $A \in \mathfrak{M}_H$, że $A \subset W_\Phi$ spełniony jest warunek*

$$(2) \quad \mu(A) = \int_{\Phi^{-1}(A)} |\Phi'(x)| dx$$

Dowód.

I) 1. $H = \bigcup_{\Phi \in \mathcal{M}_H} W_\Phi$

2. Według twierdzenia Lindelöfa (Dla każdej rodziny \mathfrak{N} podzbiorów otwartych ośrodkowej przestrzeni metrycznej istnieje taka przeliczalna rodzina $\mathfrak{N}_0 \subset \mathfrak{N}$, że $\bigcup \mathfrak{N}_0 = \bigcup \mathfrak{N}$) istnieje taki ciąg $(\Phi_\nu)_{\nu \in \mathbb{N}}$ map regularnych, że $H = \bigcup_{\nu \in \mathbb{N}} W_{\Phi_\nu}$.

3. $B_1 = W_{\Phi_1}$ $B_{\nu+1} = W_{\Phi_{\nu+1}} \setminus \bigcup_{k=1}^{\nu} W_{\Phi_k}$ dla $\nu \in \mathbb{N}$

4. $(B_\nu)_{\nu \in \mathbb{N}}$ jest ciągiem parami rozłącznych podzbiorów borelowskich zbioru H oraz $H = \bigcup_{\nu \in \mathbb{N}} B_\nu$

II) 1. Załóżmy, że $\mu: \mathfrak{M}_H \rightarrow [0, \infty]$ jest miarą spełniającą (2) dla każdego $\Phi \in \mathcal{M}_H$ i dla każdego takiego zbioru $A \in \mathfrak{M}_H$, że $A \subset W_\Phi$

2. Jeżeli $A \in \mathfrak{M}_H$, to

$$\mu(A) = \mu\left(\bigcup_{\nu=1}^{\infty} A \cap B_\nu\right) = \sum_{\nu=1}^{\infty} \underbrace{\mu(A \cap B_\nu)}_{\substack{A \subset W_\Phi \\ C_{B_\nu} \subset W_\Phi}} = \sum_{\nu=1}^{\infty} \int_{\Phi|_{\nu}^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'_\nu(x)| dx$$

3. Dowodzi to, że istnieje co najwyżej jedna "taka" miara.

III) 1. Określmy funkcję $\mu: \mathfrak{M}_H \rightarrow [0, \infty]$ wzorem

$$\mu(A) = \sum_{\nu=1}^{\infty} \int_{\Phi^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'_\nu(x)| dx$$

2. μ jest miarą.

3. Niech $\Phi \in \mathcal{M}_H$, $A \in \mathfrak{M}_H$, $A \subset W_\Phi$

4. Zachodzi (2)

5. $\forall_{\nu \in \mathbb{N}} \left(\int_{\Phi_\nu^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'_\nu(x)| dx = \int_{\Phi^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'(x)| dx \right)$

1. $\nu \in \mathbb{N}$

2. $\chi := \Phi_\nu^{-1} \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(W_{\Phi_\nu})}$ ($\because \Phi^{-1}(W_{\Phi_\nu}) \rightarrow \mathbb{R}^n$)

3. Według twierdzenia 1.14.5 funkcja χ jest dyfeomorfizmem.

4. $\int_{B'_\nu(A \cap B_\nu)} |\Phi'_\nu(x)| dx = \int_{\chi^{-1}(\Phi_\nu^{-1}(A \cap B_\nu))} |\Phi'_\nu(\chi(x))| \cdot |\chi'(x)| dx$

5. $\chi^{-1}(\Phi_\nu^{-1}(A \cap B_\nu)) = \Phi|_{\Phi^{-1}(W_{\Phi_\nu})}^{-1}(A \cap B_\nu) = \Phi^{-1}(A \cap B_\nu) \cap \Phi^{-1}(W_{\Phi_\nu}) = \Phi^{-1}(A \cap B_\nu)$

6. $|\Phi'_\nu(\chi(x))| \cdot |\chi'(x)| \stackrel{(\text{tw.1.14.5})}{=} |(\Phi_\nu \circ \chi)'(x)| \stackrel{(x \in \Phi^{-1}(W_\Phi))}{=} |\Phi'(x)|$

7. $\int_{\Phi_\nu^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'_\nu(x)| dx = \int_{\Phi^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'(x)| dx$

8. $\mu(A) = \sum_{\nu=1}^{\infty} \int_{\Phi_\nu^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'_\nu(x)| dx = \sum_{\nu=1}^{\infty} \int_{\Phi^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'(x)| dx = \int_{\bigcup_{\nu=1}^{\infty} \Phi^{-1}(A \cap B_\nu)} |\Phi'(x)| dx = \int_{\Phi^{-1}(\bigcup_{\nu=1}^{\infty} A \cap B_\nu)} |\Phi'(x)| dx = \int_{\Phi^{-1}(A)} |\Phi'(x)| dx$

□

Definicja 2.3.1. Jedyną miarę $\mu: \mathfrak{M}_H \rightarrow [0, \infty]$ spełniającą dla każdego $\Phi \in \mathcal{M}_H$ i dla każdego zbioru $A \in \mathfrak{M}_H$ warunek (2) oznaczamy μ_H

Uwaga 2.3.1. $\mathfrak{M}_{\mathbb{R}^N} = \mathcal{L}_n$ i $\mu_{\mathbb{R}^N} = l_N$

Dowód.

Wystarczy zauważyć, że $id_{\mathbb{R}^N} \in \mathcal{M}_{\mathbb{R}^N}$

□

Twierdzenie 2.3.3. Jeżeli $H_0 \subset H$ jest n -wymiarową powierzchnią gładką, to $\mathfrak{M}_{H_0} = \mathfrak{M}_H|_{H_0}$ oraz $\mu_{H_0} = \mu_H|_{\mathfrak{M}_{H_0}}$

Dowód.

- I) 1. $A \in \mathfrak{M}_{H_0}, \Phi \in \mathcal{M}_H$
 2. Ponieważ na mocy wniosku 2.1.1 H_0 jest podzbiorem otwartym przestrzeni H , więc $\Phi^{-1}(H_0)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^n .
 3. $\Phi|_{\Phi^{-1}(H_0)} \in \mathcal{M}_{H_0}$
 4. $\Phi|_{\Phi^{-1}(A)}^{-1} \in \mathcal{L}_n$ gdzie $\Phi^{-1}(A) \cap \Phi^{-1}(H_0) = \Phi^{-1}(A)$
 5. $A \in \mathfrak{M}_H$
 6. $\mathfrak{M}_{H_0} \subset \mathfrak{M}_H|_{H_0}$
- II) 1. $\mathcal{M}_{H_0} \subset \mathcal{M}_H$
 2. $\mathfrak{M}_H|_{H_0} \subset \mathfrak{M}_{H_0}$
 3. $\mu_H|_{\mathfrak{M}_{H_0}} = \mu_{H_0}$

□

Twierdzenie 2.3.4. μ_H jest miarą zupełną.

Dowód.

1. $A \in \mathfrak{M}_H, \mu_H(A) = 0, B \subset A$
2. (?) $B \in \mathfrak{M}_H$
3. $\Phi \in \mathcal{M}_H$
4. $\Phi^{-1}(A \cap W_\Phi) \in \mathcal{L}_n$ oraz $0 = \mu_H(A) \leq \mu(A \cap W_\Phi) = \int_{\Phi^{-1}(A \cap W_\Phi)} |\Phi'(x)| dx$
5. $\forall_{x \in U_\Phi} (|\Phi'(x)| > 0)$
6. $l_n(\underbrace{\Phi^{-1}(A \cap W_\Phi)}_{\Phi^{-1}(A)}) = 0$
7. $\Phi^{-1}(B) \subset \Phi^{-1}(A)$

8. $\Phi^{-1}(B) \in \mathcal{L}_n$

9. $B \in \mathfrak{M}_H$

□

Twierdzenie 2.3.5. *Jeżeli $H_0 \subset H$ jest n_0 -wymiarową powierzchnią gładką i $n_0 < n$, to $H_0 \in \mathfrak{M}_H$ i $\mu_H(H_0) = 0$*

Dowód.

1. Dla każdego y_0 istnieje takie jego otoczenie $V_0 \subset H_0$, że $V_0 \in \mathfrak{M}_H$ i $\mu_H(V_0) = 0$

1. $y_0 \in H_0$

2. Na mocy (K49) mamy $\Phi: \prod_{k=1}^n (a_k, b_k) \rightarrow \mathbb{R}^n$ - dyfeomorfizm,

$$a_k < b_k \text{ dla } k \in \{1, \dots, n\},$$

$$a_{n_0+\nu} < 0 < b_{n_0+\nu} \text{ dla } \nu \in \{1, \dots, n - n_0\}, y_0 \in \Phi \left(\prod_{k=1}^n (a_k, b_k) \right) \subset H,$$

$$\Phi \left(\prod_{k=1}^n (a_k, b_k) \right) \cap H_0 = \Phi \left(\left\{ x \in \prod_{k=1}^n (a_k, b_k) : \forall_{\nu \in \{1, \dots, n - n_0\}} (x_{n_0+\nu} = 0) \right\} \right)$$

3. $V_0 := \Phi \left(\prod_{k=1}^n (a_k, b_k) \right) \cap H_0$ jest otoczeniem punktu y_0 w przestrzeni H_0

4. $\Phi \in \mathcal{M}_H$

5. $\Phi^{-1}(V_0) = \left\{ x \in \prod_{k=1}^n (a_k, b_k) : \forall_{\nu \in \{1, \dots, n - n_0\}} (x_{n_0+\nu} = 0) \right\} \in \mathcal{L}_n$ oraz $l_n(\Phi^{-1}(V_0)) = 0$

6. $V_0 \in \mathfrak{M}_H$ i $\mu_H(V_0) = 0$

2. Dla każdego $y \in H_0$ niech $V_y \subset H_0$ będzie takim jego otoczeniem, że $V_y \in \mathfrak{M}_H$ i $\mu_H(V_y) = 0$

3. $H_0 = \bigcup_{y \in H} V_y$

4. Na mocy twierdzenia Lindelöfa istnieje taki ciąg $(y_\nu)_{\nu \in \mathbb{N}}$ punktów przestrzeni H_0 , że $H_0 = \underbrace{\bigcup_{\nu \in \mathbb{N}} U_{y_\nu}}_{\in \mathfrak{M}_H}$

5. $H_0 \in \mathfrak{M}_H$ i $\mu_H(H_0) = 0$

□

Wniosek 2.3.1. *Jeżeli $n < N$, to $H \in \mathcal{L}_N$ i $l_N(H) = 0$*

Dowód. Patrz uwaga 2.3.1

□

Twierdzenie 2.3.6. *Jeżeli $K \subset H$ jest zbiorem zwartym, to $\mu_H(K) < \infty$*

Dowód.

1. Dla każdego $y_0 \in K$ istnieje takie jego otoczenie $V_0 \subset H$, że $\mu_H(V_0) < \infty$

1. $y_0 \in K$

2. $\Phi \in \mathcal{M}_H$, $y_0 \in W_\Phi$
 3. $U_0 \subset U_\Phi$ - otwarty i ograniczony, $clU_0 \subset U_\Phi$, $\Phi^{-1}(y_0) \in U_0$
 4. $V_0 = \Phi(U_0)$ jest otoczeniem punktu y_0
 5. $\mu_H(V_0) = \int_{\Phi^{-1}(V_0)} |\Phi'(x)| dx = \int_{U_0} |\Phi'(x)| dx \leq \int_{clU_0} |\Phi'(x)| dx < \infty$ (bo clU_0 - domknięty i ograniczony czyli zwarty, a $\Phi'(x)$ funkcja ciągła).
2. Dla każdego $y \in K$ niech $V_y \subset H$ będzie takim jego otoczeniem, że $\mu_H(V_y) < \infty$.
 3. $K \subset \bigcup_{y \in K} V_y$
 4. $y_1, \dots, y_k \in K: K \subset \bigcup_{\kappa=1}^k V_{y_\kappa}$
 5. $\mu_H(K) = \mu_H\left(\bigcup_{\kappa=1}^k V_{y_\kappa}\right) \leq \sum_{\kappa=1}^k \mu_H(V_{y_\kappa}) < \infty$

□

Twierdzenie 2.3.7. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{M}_H$, $A \in \mathfrak{M}_H$, $A \subset W_\Phi$, a $f: A \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ jest funkcją \mathfrak{M}_H -mierzalną, to *)

$$\int_A f d\mu_H = \int_{\Phi^{-1}(A)} f(\Phi(x)) |\Phi'(x)| dx$$

*) Poniższą równość należy tak rozumieć: Jeżeli istnieje jedna z całek tam występujących, to istnieje też i druga z nich i zachodzi ta równość

Dowód.

Wystarczy zastosować (ogólne) twierdzenie o całkowaniu przez podstawienie. □

Przykład 2.3.1. Jeżeli $-\infty \leq a < b \leq \infty$, a $\Phi: (a, b) \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest dyfeomorfizmem, to $\Phi((a, b))$ jest jednowymiarową powierzchnią gładką oraz

$$\mu_{\Phi((a,b))}(A) = \int_{\Phi^{-1}(A)} \sqrt{\sum_{j=1}^N \Phi'_j(x)^2} dx \text{ dla } A \in \mathfrak{M}_{\Phi((a,b))}$$

gdzie $\Phi_1, \dots, \Phi_N: (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ są takimi funkcjami, że $\Phi(x) = (\Phi_1(x), \dots, \Phi_N(x))$ dla $x \in (a, b)$ w szczególności jeżeli $a < \alpha < \beta < b$, to

$$\mu_{\Phi((a,b))}([\alpha, \beta]) = \int_\alpha^\beta \sqrt{\sum_{j=1}^N \Phi'_j(x)^2} dx$$

Zbiór $\Phi([\alpha, \beta])$ nazywamy **łukiem gładkim**, a liczbę

$$\int_\alpha^\beta \sqrt{\sum_{j=1}^N \Phi'_j(x)^2} dx$$

nazywamy **długością łuku gładkiego**.

Przykład 2.3.2. Jeżeli $U \subset \mathbb{R}^2$ jest niepustym zbiorem otwartym, a $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ jest dyfeomorfizmem, to $\Phi(U)$ jest dwuwymiarową powierzchnią gładką oraz

$$\begin{aligned} \mu_{\Phi(U)}(A) &= \int_{\Phi^{-1}(A)} \sqrt{\begin{vmatrix} \varphi_{2|1}(x) & \varphi_{2|2}(x) \\ \varphi_{3|1}(x) & \varphi_{3|2}(x) \end{vmatrix}^2 + \begin{vmatrix} \varphi_{1|1}(x) & \varphi_{1|2}(x) \\ \varphi_{3|1}(x) & \varphi_{3|2}(x) \end{vmatrix}^2 + \begin{vmatrix} \varphi_{1|1}(x) & \varphi_{1|2}(x) \\ \varphi_{2|1}(x) & \varphi_{2|2}(x) \end{vmatrix}^2} dx = \\ &= \int_{\Phi^{-1}(A)} |\Phi_{|1}(x) \wedge \Phi_{|2}(x)| dx \end{aligned}$$

w szczególności

$$\mu_{\Phi(U)}(\Phi(U)) = \int_U |\Phi_{|1}(x) \wedge \Phi_{|2}(x)| dx,$$

gdzie $\Phi_1, \Phi_2, \Phi_3: U \rightarrow \mathbb{R}$ są takimi funkcjami, że $\Phi(x) = (\Phi_1(x), \Phi_2(x), \Phi_3(x))$ dla $x \in U$

Liczbę $\int_U |\Phi_{|1}(x) \wedge \Phi_{|2}(x)| dx$ nazywamy **polem powierzchni** $\Phi(U)$

Ogólniej jeżeli $U \subset \mathbb{R}^{N-1}$ jest niepustym zbiorem otwartym, a $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest dyfeomorfizmem, to $\Phi(U)$ jest $(N-1)$ -wymiarowa powierzchnią gładką oraz

$$\mu_{\Phi(U)}(A) = \int_{\Phi^{-1}(A)} |\Phi_{|1}(x) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(x)| dx \text{ dla } A \in \mathfrak{M}_{\Phi(U)}$$

w szczególności

$$\mu_{\Phi(U)}(\Phi(U)) = \int_U |\Phi_{|1}(x) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(x)| dx$$

2.4 Orientacje i orientowalność powierzchni gładkiej

Ustalmy n -wymiarową powierzchnię gładką $H \subset \mathbb{R}^N$

Definicja 2.4.1. Jeżeli X jest n -wymiarową przestrzenią liniową nad ciałem \mathbb{R} , to symbolem B_X oznaczać będziemy zbiór wszystkich n -elementowych ciągów wektorów liniowo niezależnych przestrzeni X . W zbiorze B_X określamy relację R_X wzorem

$$(b_1, \dots, b_n) R_X (a_1, \dots, a_n) \Leftrightarrow \text{Det}[\alpha_{kl}]_{n \times n} > 0$$

gdzie $b_k = \sum_{l=1}^n \alpha_{kl} a_l$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$ (1)

Uwaga 2.4.1. Jeżeli X jest n -wymiarową przestrzenią liniową nad ciałem \mathbb{R} , to R_X jest relacją równoważności oraz $\text{card} B_X / R_X = 2$

Dowód.

Dowód relacji równoważności jest prosty (zwrotność - macierz jednostkowa, symetria - macierz odwrotna, przechodność - iloczyn macierzy), zajmijmy się teraz dowodem faktu $\text{card} B_X / R_X = 2$

1. $(a_1, \dots, a_n) \in B_X$
2. $(b_1, \dots, b_n) \in B_X$
3. Niech $[\alpha_{kl}]_{n \times n}$ będzie macierzą spełniającą warunek (1), wtedy oczywiście $\text{Det}[\alpha_{kl}] \neq 0$
4. Jeżeli $\text{Det}[\alpha_{kl}]_{n \times n} > 0$, to $(b_1, \dots, b_n) R_X (a_1, \dots, a_n)$

5. Jeżeli $\text{Det}[\alpha_{kl}]_{n \times n} < 0$

$$\text{Det} \begin{bmatrix} -\alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ -\alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{bmatrix} = -\text{Det}[\alpha_{kl}]_{n \times n} > 0$$

a ponadto $b_k = (-\alpha_{kl})(-a_1) + \sum_{l=2}^n \alpha_{kl} a_l$ stąd $(b_1, b_2, \dots, b_n) R_X(-a_1, \dots, a_n)$

6. $\text{card} B_X / R_X \leq 2$

7. $\sim ((-a_1, a_2, \dots, a_n) R_X(a_1, \dots, a_n))$ a zatem $\text{card} B_X / R_X \geq 2$

8. $\text{card} B_X / R_X = 2$

□

Definicja 2.4.2.

$$[\mathbb{R}^n]_+ = [(e_1, \dots, e_n)], \quad [\mathbb{R}^n]_- = [(-e_1, \dots, e_n)]$$

gdzie $e_k = (\underbrace{0, \dots, 0}_{k-1}, 1, \underbrace{0, \dots, 0}_{n-k})$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$

Uwaga 2.4.2. Jeżeli $(a_1, \dots, a_n) \in B_{\mathbb{R}^n}$, to

$$(a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^n]_+ \Leftrightarrow \text{Det}[a_1, \dots, a_n] > 0$$

Dowód.

1. $a_k = (a_{k1}, \dots, a_{kn})$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$

2. $a_k = \sum_{l=1}^n a_{kl} e_l$

□

Definicja 2.4.3. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{M}_H$ i $x_0 \in U_\Phi$, to klasę $[H_{\Phi(x_0)}]_+^\Phi$ określoną wzorem

$$[H_{\Phi(x_0)}]_+^\Phi = [(\Phi_{|1}(x_0), \dots, \Phi_{|n}(x_0))]$$

nazywamy **orientacją przestrzeni stycznej** $H_{\Phi(x_0)}$ wyznaczoną przez mapę Φ

Twierdzenie 2.4.1. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{M}_H$ i $x_0 \in U_\Phi$, to

$$[H_{\Phi(x_0)}]_+^\Phi = \{(\Phi'(x_0)a_1, \dots, \Phi'(x_0)a_n) : (a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^n]_+\}$$

Dowód.

I) 1. $(b_1, \dots, b_n) \in [H_{\Phi(x_0)}]_+^\Phi$

2. $(b_1, \dots, b_n) \in H_{\Phi(x_0)}$

3. Na mocy twierdzenia 2.2.1 istnieją takie wektory $a_1, \dots, a_n \in \mathbb{R}^n$: $b_k = \Phi'(x_0)a_k$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$

4. Wektory a_1, \dots, a_n są liniowo niezależne

$$\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{R}: \sum_{k=1}^n \alpha_k a_k = 0$$

$$0 = \Phi'(x_0)0 = \Phi'(x_0) \left(\sum_{k=1}^n \alpha_k a_k \right) = \sum_{k=1}^n \alpha_k \underbrace{\Phi'(x_0)a_k}_{b_k} = \sum_{k=1}^n \alpha_k b_k$$

$a_k = 0$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$ (bo b_1, \dots, b_n są liniowo niezależne)

5. Jeżeli $a_k = (a_{k1}, \dots, a_{kn})$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$, to

$$b_k = \Phi'(x_0) \left(\sum_{l=1}^n a_{kl} e_l \right) = \sum_{l=1}^n a_{kl} \underbrace{\Phi'(x_0)e_l}_{\Phi_{|l}(x_0)} = \sum_{l=1}^n a_{kl} \Phi_{|l}(x_0)$$

dla $k \in \{1, \dots, n\}$, a zatem $\text{Det}[a_{kl}]_{n \times n} > 0$

Stąd (według uwagi 2.4.2) $(a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^N]_+$

II) 1. Niech $(a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^n]_+$, $b_k = \Phi'(x_0)a_k$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$

2. $b_1, \dots, b_n \in H_{\Phi(x_0)}$

3. Wektory b_1, \dots, b_n są liniowo niezależne

$$\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{R}: \sum_{k=1}^n \alpha_k b_k = 0$$

$$0 = \sum_{k=1}^n \alpha_k b_k = \sum_{k=1}^n \alpha_k \Phi'(x_0)a_k = \Phi'(x_0) \left(\sum_{k=1}^n \alpha_k a_k \right)$$

Z twierdzenia 1.14.1 mamy $\sum_{k=1}^n \alpha_k b_k = 0$ (bo $\Phi'(x_0)$ jest 1-1) stąd $\alpha_k = 0$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$

4. Zakładając, że $a_k = (a_{k1}, \dots, a_{kn})$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$ mamy

$$b_k = \Phi'(x_0)a_k = \Phi'(x_0) \left(\sum_{l=1}^n a_{kl} e_l \right) = \sum_{l=1}^n a_{kl} \underbrace{\Phi'(x_0)e_l}_{\Phi_{|l}(x_0)} = \sum_{l=1}^n a_{kl} \Phi_{|l}(x_0)$$

i na mocy uwagi 2.4.2 mamy $\text{Det}[a_{kl}]_{n \times n} > 0$, wnosimy stąd, że

$$(b_1, \dots, b_n) \in [\Phi_{|1}(x_0), \Phi_{|n}(x_0)] = [H_{\Phi(x_0)}]_+^{\Phi}$$

□

Twierdzenie 2.4.2. Jeżeli $\Phi, \Psi \in \mathcal{M}_H$, $a, y_0 \in W_{\Phi} \cap W_{\Psi}$, to *)

$$[H_{y_0}]_+^{\Phi} = [H_{y_0}]_+^{\Psi} \Leftrightarrow J_{\Psi^{-1} \circ \Phi} \Big|_{\Phi^{-1}(W_{\Psi})} (\Phi^{-1}(y_0)) > 0$$

*) Jeżeli $U \subset \mathbb{R}^n$ jest zbiorem otwartym, a $f: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ i f ma w punkcie $x_0 \in U$ wszystkie pochodne cząstkowe pierwszego rzędu to macierz $[f_{|1}(x_0), \dots, f_{|n}(x_0)]$ nazywamy **macierzą Jacobiego** funkcji f , a jej wyznacznik nazywamy **jakobianem** funkcji f i oznaczamy symbolem $J_f(x_0)$

$$J_f(x_0) = \text{Det}[f_{|1}(x_0), \dots, f_{|n}(x_0)]$$

Dowód.

1. $\chi := \Psi^{-1} \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(W_\Psi)}$
2. Według twierdzenia 1.14.5 χ jest dyfeomorfizmem.
3. $\Psi \circ \chi = \Phi|_{\Phi^{-1}(W_\Psi)}$
4. $\Psi'(\chi(\Phi^{-1}(y_0))) \circ \chi'(\Phi^{-1}(y_0)) = \Phi'(\Phi^{-1}(y_0))$
5. $a_k = \chi'(\Phi^{-1}(y_0))e_k$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$
6. $\Psi'(\Psi^{-1}(y_0))a_k = \Phi'(\Phi^{-1}(y_0))e_k = \Phi_{|k}(\Phi^{-1}(y_0))$ dla $k \in \{1, \dots, n\}$
7. $(a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^n]_+ \Leftrightarrow J_\chi(\Phi^{-1}(y_0)) > 0$
- 8.

$$\begin{aligned} J_\chi(\Phi^{-1}(y_0)) > 0 &\Leftrightarrow (a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^n]_+ \\ &\Leftrightarrow (\Psi'(\Psi^{-1}(y_0))a_1, \dots, \Psi'(\Psi^{-1}(y_0))a_n) \in [H_{y_0}]_+^\Psi \\ &\Leftrightarrow (\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)), \dots, \Phi_{|n}(\Phi^{-1}(y_0))) \in [H_{y_0}]_+^\Psi \\ &\Leftrightarrow [H_{y_0}]_+^\Phi = [H_{y_0}]_+^\Psi \end{aligned}$$

□

Wniosek 2.4.1. *Jeżeli $\Phi, \Psi \in \mathcal{M}_H$ i $W_\Phi \cap W_\Psi$ jest zbiorem spójnym, to*

$$\exists_{y \in W_\Phi \cap W_\Psi} ([H_y]_+^\Phi = [H_y]_+^\Psi) \Leftrightarrow \forall_{y \in W_\Phi \cap W_\Psi} ([H_y]_+^\Phi = [H_y]_+^\Psi)$$

Dowód.

1. Niech $[H_{y_0}]_+^\Phi = [H_{y_0}]_+^\Psi$ dla pewnego $y_0 \in H$ i ustalmy $y \in H$.
2. $\chi := \Psi^{-1} \circ \Phi|_{\Phi^{-1}(W_\Psi)}$ jest dyfeomorfizmem.
3. $J_\chi(\Phi^{-1}(y_0)) > 0$
4. Funkcja $y \mapsto J_\chi(\Phi^{-1}(y_0))$, $y \in W_\Phi \cap W_\Psi$ jest ciągła i określona na zbiorze spójnym, a zatem zbiór jej wszystkich wartości jest odcinkiem na prostej. Z faktu, że χ jest dyfeomorfizmem do zbioru wartości odwzorowania J_χ nie należy zero.
5. Ponieważ $J_\chi(\Phi^{-1}(y_0)) > 0$, więc tym samym

$$\forall_{y \in W_\Phi \cap W_\Psi} (J_\chi(\Phi^{-1}(y)) > 0)$$

i na mocy twierdzenia 2.4.2

$$\forall_{y \in W_\Phi \cap W_\Psi} ([H_y]_+^\Phi = [H_y]_+^\Psi)$$

□

Definicja 2.4.4. Funkcję σ (określoną na powierzchni H i przyjmującą wartości w zbiorze $\bigcup_{y \in H} B_{H_y}/R_{H_y}$) nazywamy **orientacją powierzchni H** wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje taki atlas regularny powierzchni H , że

$$\forall_{\Phi \in \mathcal{A}} \forall_{y \in W_\Phi} (\sigma(y) = [H_y]_+^\Phi)$$

Powierzchnię H nazywamy **orientowalną** wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje choć jedna orientacja powierzchni H .

Uwaga 2.4.3. Jeżeli $U \subset \mathbb{R}^n$ jest niepustym zbiorem otwartym, a $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest dyfeomorfizmem, to $\Phi(U)$ jest powierzchnią orientowalną, dokładniej funkcja

$$y \mapsto [H_y]_+^\Phi \text{ dla } y \in \Phi(U)$$

jest orientacją powierzchni $\Phi(U)$.

Twierdzenie 2.4.3. Powierzchnia H jest orientowalna wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje taki atlas regularny powierzchni H , że

$$\forall_{\Phi, \Psi \in \mathcal{A}} \forall_{y \in W_\Phi \cap W_\Psi} ([H_y]_+^\Phi = [H_y]_+^\Psi)$$

Twierdzenie 2.4.4. Jeżeli σ_1, σ_2 są takimi funkcjami, że

$$\forall_{y \in H} (B_{H_y}/R_{H_y} = \{\sigma_1(y), \sigma_2(y)\})$$

to σ_1 jest orientacją powierzchni H wtedy i tylko wtedy, gdy σ_2 jest orientacją powierzchni H .

Dowód.

1. (Założenie) σ_1 jest orientacją powierzchni H .
2. $\mathcal{A}_1 \subset \mathcal{M}_H$: atlas regularny $\forall_{\Phi \in \mathcal{A}_1} \forall_{y \in W_\Phi} (\sigma_1(y) = [H_y]_+^\Phi)$
3. $\Pi: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ dane wzorem $\Pi(x_1, \dots, x_n) = (-x_1, -x_2, \dots, -x_n)$
4. $\mathcal{A}_2 := \{\Phi \circ \Pi|_{\Pi^{-1}(W_\Phi)} : \Phi \in \mathcal{A}_1\} \subset \mathcal{M}_H$
5. $\bigcup_{\Phi \in \mathcal{A}_1} (\Phi \circ \Pi)(\Phi^{-1}(U_\Phi)) = \bigcup_{\Phi \in \mathcal{A}_1} \Phi(U_\Phi) = \bigcup_{\Phi \in \mathcal{A}_1} W_\Phi = H$
6. \mathcal{A}_2 jest atlasem regularnym.
7. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{A}_1$, to dla każdego $x \in \Pi^{-1}(U_\Phi)$

$$\sigma_{\Phi^{-1} \circ (\Phi \circ \Pi|_{\Pi^{-1}(U_\Phi)})}(x) = \sigma_{\Phi|_{\Pi^{-1}(U_\Phi)}}(x) = \sigma_\Pi(x) = -1$$

8. $\forall_{\Phi \in \mathcal{A}_1} \forall_{x \in \Pi^{-1}(U_\Phi)} ([H_{\Phi(x)}]_+^\Phi \neq [H_{\Phi(x)}]_+^{\Phi \circ \Pi|_{\Pi^{-1}(U_\Phi)}})$ - na mocy twierdzenia 2.4.2

9. $\forall_{\Psi \in \mathcal{A}_2} \forall_{y \in W_\Psi} (\sigma_2(y) = [H_y]_+^\Psi)$

10. σ_2 jest orientacją przestrzeni H .

□

Twierdzenie 2.4.5. *Jeżeli σ_1 i σ_2 są orientacjami powierzchni spójnej H , to*

$$\sigma_1 = \sigma_2 \Leftrightarrow \exists_{y \in H} (\sigma_1(y) = \sigma_2(y))$$

Dowód.

1. $\mathcal{A}_1, \mathcal{A}_2 \subset \mathcal{M}_H$ - atlasy regularne

$$\forall_{\Phi \in \mathcal{A}_1} \forall_{y \in W_\Phi} (\sigma_1(y) = [H_y]_+^\Phi)$$

$$\forall_{\Psi \in \mathcal{A}_2} \forall_{y \in W_\Psi} (\sigma_2(y) = [H_y]_+^\Psi)$$

2. Niech $\sigma_1(z_0) = \sigma_2(z_0)$ dla pewnego $z_0 \in W$

3. $W := \{y \in H : \sigma_1(y) = \sigma_2(y)\}$

4. Pokażemy (i to zakończy dowód), że zbiory W oraz $H \setminus W$ są otwarte w przestrzeni H .

5. Ustalmy $y_0 \in H$

6. $\Phi \in \mathcal{A}_1, \Psi \in \mathcal{A}_2 : y_0 \in W_\Phi \cap W_\Psi$

7. $\Phi^{-1}(W_\Psi)$ jest podzbiorem otwartym przestrzeni \mathbb{R}^n i $\Phi^{-1}(y_0) \in U \subset \Phi^{-1}(W_\Psi)$

8. $U \subset \mathbb{R}^n$ - zbiór wypukły (np. kula), $\Phi^{-1}(y_0) \in U \subset \Phi^{-1}(W_\Phi)$

9. $\Phi_0 := \Phi|_U, \Psi_0 := \Psi|_{\Psi^{-1}(\Phi(U))}$

10. $\Phi_0, \Psi_0 \in \mathcal{M}_H$

11. $W_\Phi \cap W_\Psi = \Phi(U)$, gdzie $\Phi(U)$ jest zbiorem spójnym (jako ciągły obraz zbioru spójnego)

12. $\exists_{y \in \Phi(U)} ([H_y]_+^{\Phi_0} = [H_y]_+^{\Psi_0}) \Leftrightarrow \forall_{y \in \Phi(U)} ([H_y]_+^{\Phi_0} = [H_y]_+^{\Psi_0})$

13. Jeżeli $y_0 \in W$, to $[H_{y_0}]_+^{\Phi_0} = [H_{y_0}]_+^{\Psi_0} = \sigma_1(y_0) = \sigma_2(y_0) = [H_{y_0}]_+^\Psi = [H_{y_0}]_+^{\Psi_0}$, a zatem

$$\forall_{y \in \Phi(U)} \underbrace{[H_y]_+^{\Phi_0}}_{\sigma_1(y)} \neq \underbrace{[H_y]_+^{\Psi_0}}_{\sigma_2(y)}$$

a stąd $\Phi(U) \subset H \setminus W$, tak więc $\Phi(U)$ jest zbiorem otwartym (w powierzchni H) zawartym w zbiorze $H \setminus W$ i $y_0 \in \Phi(U)$. Dowodzi to, że $H \setminus W$ jest zbiorem otwartym.

□

Wniosek 2.4.2. *Spójna powierzchnia orientowalna ma dokładnie dwie orientacje.*

Dowód.

1. Niech σ_1 będzie orientacją powierzchni spójnej H , a σ_2 niech będzie taką funkcją, że

$$B_{H_y}/R_{H_y} = \{\sigma_1(y), \sigma_2(y)\} \text{ dla } y \in H$$

2. Według twierdzenia 2.4.4 funkcja σ_2 jest orientacją.

3. $y_0 \in H$ oraz niech σ będzie orientacją

4. $\sigma(y_0) = \sigma_1(y_0)$ lub $\sigma(y_0) = \sigma_2(y_0)$

5. Jeżeli $\sigma(y_0) = \sigma_1(y_0)$, to na mocy twierdzenia 2.4.5 $\sigma = \sigma_1$, jeżeli jednak $\sigma(y_0) = \sigma_2(y_0)$, to $\sigma = \sigma_2$ na mocy twierdzenia 2.4.5, zatem mamy tylko dwie możliwe orientacje. □

Twierdzenie 2.4.6. Załóżmy, że powierzchnia H jest jednowymiarowa. Jeżeli $\sigma: H \rightarrow \bigcup_{y \in H} B_{H_y}/R_{H_y}$ i $s: H \rightarrow \mathbb{R}^N$ są takimi funkcjami, że

$$\forall_{y \in H} (\sigma(y) \in B_{H_y}/R_{H_y} \wedge s(y) \in \sigma(Y) \wedge |s(y)| = 1)$$

to σ jest orientacją powierzchni H wtedy i tylko wtedy, gdy s jest funkcją ciągłą.

Dowód.

I) 1. (Założenie) σ jest orientacją powierzchni H .

2. \mathcal{A} - atlas regularny : $\forall_{\Phi \in \mathcal{M}_H} \forall_{y \in W_\Phi} (\sigma(y) = [H_y]_+^\Phi)$

3. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{A}$ i $y \in W_\Phi$, to

$$s(y) \in \sigma(y) = [H_y]_+^\Phi = \{\Phi'(\Phi^{-1}(y))\alpha : \underbrace{\alpha}_{>0} \in [\mathbb{R}]_+\} = \{\alpha\Phi'(\Phi^{-1}(y))1 : \alpha \in (0, \infty)\}$$

$$s(y) = \frac{\Phi'(\Phi^{-1}(y))1}{|\Phi'(\Phi^{-1}(y))|}$$

Jeżeli $\phi \in \mathcal{A}$, to $s|_{W_\Phi}$ jest funkcją ciągłą (bo mamy atlas), zatem s jest ciągłą.

II) 1. (Założenie) s jest funkcją ciągłą

2. Ustalmy dowolne $y_0 \in H$

3. Ponieważ każde dwa odcinki postaci $(x_0 - \delta, x_0 + \delta)$ są dyfeomorficzne, więc istnieje taki dyfeomorfizm $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$, że $U = (-\delta, \delta)$, $\Phi(U) \subset H$, $\Phi(0) = y_0$, jest to możliwe, ponieważ każde dwie kule są dyfeomorficzne:

Weźmy $K(x_0, r_0)$ i $K(0, r)$

$$f(x) = \frac{r_0}{r}x + x_0$$

Wykażemy, że $f(K(0, r)) = K(x_0, r_0)$

” \subseteq ”

$$\|x\| < r$$

$$\|f(x) - x_0\| = \|\frac{r_0}{r}x\| = \frac{r_0}{r}\|x\| < r_0$$

” \supseteq ”

$$y \in K(x_0, r_0)$$

$$f\left(\left\|\frac{r}{r_0}(y-x_0)\right\|\right) = \frac{r}{r_0}\|y-x_0\| < \frac{r}{r_0}r_0 = r$$

$$f\left(\frac{r}{r_0}(y-x_0)\right) = x$$

Istnieje $\Phi: U_0 \rightarrow \mathbb{R}^N$

$$y_0 \in \Phi_0(U_0) \subset H$$

$$\Phi_0^{-1}(y_0) \in U_0$$

$$r_0 > 0 \quad (\Phi_0^{-1}(y_0) - r_0, \Phi_0^{-1}(y_0) + r_0) \subset U_0$$

$$\Phi_1: (-\delta, \delta) \rightarrow \mathbb{R} \quad \Phi((-\delta, \delta)) = (\Phi_0^{-1}(y_0) - r_0, \Phi_0^{-1}(y_0) + r_0)$$

$$\Phi_1(0) = \Phi_0^{-1}(y_0)$$

$$\Phi_0 \circ \Phi_1$$

4. $s(y_0) \in \sigma(y_0) \subset H_{y_0} = H_{\Phi(0)} \stackrel{*}{=} \Phi'(0)(\mathbb{R})$

*) Na mocy twierdzenia z powierzchni stycznych.

5. $s(y_0) = \Phi'(0)\alpha$ dla pewnego $\alpha \in \mathbb{R}$

6. $s(y_0) = \alpha\Phi'(0)1$

7. $s(y_0) = \frac{\Phi(0)1}{|\Phi(0)1|}$ lub $s(y_0) = -\frac{\Phi(0)1}{|\Phi(0)1|}$

8. Zastępując ewentualnie dyfeomorfizm Φ dyfeomorfizmem $x \mapsto \Phi(-x)$ dla $x \in U$ możemy założyć, że

$$s(y_0) = \frac{\Phi(0)1}{|\Phi(0)1|}$$

9. Jeżeli $x \in U$, to

$$s(\Phi(x)) \in \sigma(\Phi(x)) \subset H_{\Phi(x)} = \Phi'(x)(\mathbb{R})$$

$$s(y_0) = \alpha\Phi'(x)$$

10. Istnieje $\varepsilon: U \rightarrow \{-1, 1\}$, że

$$s(\sigma(x)) = \varepsilon(x) \frac{\Phi(x)1}{|\Phi(x)1|} \quad \text{dla } x \in U$$

11. ε jest funkcją ciągłą

1. $x \in U$

2. $\Phi_1, \dots, \Phi_N: U \rightarrow \mathbb{R}$, że $\Phi(x) = (\Phi_1(x), \dots, \Phi_N(x))$ dla $x \in U$

3. $|\Phi'(x)| = \underbrace{\sqrt{\sum_{j=1}^N (\Phi'_j(x))^2}}_{>0 \text{ bo to dyfeomorfizm}} \quad \text{dla } x \in U$

4. $j \in \{1, \dots, N\}: \Phi_j(x_0) \neq 0$

5. $U_0 = \{x \in U: \Phi'_j(x) \neq 0\}$ jest zbiorem otwartym i $x_0 \in U_0$

6. $\underbrace{s_j(\Phi(x))}_{j\text{-ta współrzędna}}$ $= \frac{\varepsilon(x)}{|\Phi'(x)1|} \underbrace{\Phi'_j(x)}_{\text{"stary sens"}}$

7. $\varepsilon = \frac{\overbrace{s_j(\Phi(x))}^{\text{ciągła}}}{\underbrace{\Phi'_j(x)}_{\text{ciągła, klasy } C^1}} |\Phi'(x)1| \quad \text{dla } x \in U_0$

8. $\varepsilon|_{U_0}$ jest funkcją ciągłą.
 9. ε jest ciągła w punkcie x_0
 12. Ponieważ $\varepsilon(0) = 1$, więc $\varepsilon(x) = 1$ dla $x \in U$ - zbioru spójnego
 13. $s(\Phi(x)) = \varepsilon(x) \frac{\Phi(x)1}{|\Phi(x)1|}$ dla $x \in U$
 14. Jeżeli $x \in U$, to

$$\Phi'(x)1 = |\Phi'(x)1|s(\Phi(x))$$

a zatem

$$[\Phi'(x)1] = [s(\Phi(x))] = \sigma(\Phi(x))$$

15. $[H_{\Phi(x)}]_+^\Phi = \sigma(\Phi(x))$ dla $x \in U$
 16. Dowiedliśmy tym samym, że istnieje taki atlas regularny $\mathcal{A} \in \mathcal{M}_H$, że

$$\forall_{\Phi \in \mathcal{A}} \forall_{y \in W_\Phi} ([H_y]_+^\Phi = \sigma(y))$$

17. σ jest orientacją powierzchni H

□

Wniosek 2.4.3. *Jednowymiarowa powierzchnia regularna H jest orientowalna wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje taka funkcja $s: H \rightarrow \mathbb{R}^N$, że*

- 1) (S) $s(y) \in H_y$ i $|s(y)| = 1$ dla każdego $y \in H$
 2) Jeżeli s jest funkcją ciągłą o własności (S), to funkcja $y \mapsto [s(y)]$, $y \in H$ jest orientacją powierzchni H .

Uwaga 2.4.4. *Jeżeli X jest n -wymiarową podprzestrzenią liniową przestrzeni \mathbb{R}^{n+1} , $y_0 \in \mathbb{R}^{n+1}$, $y_0 \perp X$, $|y_0| = 1$ oraz*

$$[X]_+ := \{(a_1, \dots, a_n) \in B_X : (y_0, a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]_+\}$$

$$[X]_- := \{(a_1, \dots, a_n) \in B_X : (-y_0, a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]_-\}$$

to $B_X/R_X = \{[X]_+, [X]_-\}$ oraz

$$\forall_{(a_1, \dots, a_n) \in B_X} \left((a_1, \dots, a_n) \in [X]_+ \Leftrightarrow y_0 = \frac{a_1 \wedge \dots \wedge a_n}{|a_1 \wedge \dots \wedge a_n|} \right)$$

Dowód.

- I) 1. Niech $(a_1, \dots, a_n) \in B_X$ będzie takim ciągiem, że *)

$$(y_0, a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]_+$$

- *) Jeżeli $(a_1, \dots, a_n) \in B_X$ i $(y_0, a_1, \dots, a_n) \notin [\mathbb{R}^{n+1}]_+$, to $(y_0, -a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]_+$

2. Jeżeli $(b_1, \dots, b_n) \in B_X$, to

$$\begin{aligned} (b_1, \dots, b_n)R_X(a_1, \dots, a_n) &\Leftrightarrow (y_0, b_1, \dots, b_n) \widehat{R}^{\mathbb{R}^{n+1}}(y_0, a_1, \dots, a_n) \text{ (takie same wyznaczniki)} \\ &\Leftrightarrow (y_0, b_1, \dots, b_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}] \\ &\Leftrightarrow (b_1, \dots, b_n) \in [X]_+ \end{aligned}$$

3. Pokazaliśmy, że $[X]_+ \in B_X/R_X$

4. Zastępując y_0 przez $-y_0$ stwierdzamy, że $[X]_- \in B_X/R_X$

5. $[X]_+ \neq [X]_-$

6. $B_X/R_x = \{[X]_+, [X]_-\}$

II) 1. \implies

Niech $(a_1, \dots, a_n) \in B_X, (a_1, \dots, a_n) \in [X]_+$

$$2. y := \frac{a_1 \wedge \dots \wedge a_n}{|a_1 \wedge \dots \wedge a_n|}$$

$$3. \text{Det}[y, a_1, \dots, a_n] = y \cdot (a_1 \wedge \dots \wedge a_n) = \frac{|a_1 \wedge \dots \wedge a_n|^2}{|a_1 \wedge \dots \wedge a_n|} = |a_1 \wedge \dots \wedge a_n| > 0$$

$$4. (y, a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]$$

$$5. y \perp a_j \text{ dla } j \in \{1, \dots, n\}$$

$$6. y \perp x \text{ dla } x \in X$$

$$7. y \perp X$$

$$8. |y| = 1$$

9. $y = y_0 \vee y = -y_0$ - drugi przypadek odpada, bo porównując z podpunktem 4 mielibyśmy $(-y_0, a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]_+$ a to przeczy temu, że $(a_1, \dots, a_n) \in [X]_+$

$$10. y = y_0$$

1. \longleftarrow

$$\text{Zakładamy } y_0 = \frac{a_1 \wedge \dots \wedge a_n}{|a_1 \wedge \dots \wedge a_n|}$$

$$2. \text{Det}[y_0, a_1, \dots, a_n] = y_0 \cdot (a_1 \wedge \dots \wedge a_n) = |a_1 \wedge \dots \wedge a_n| > 0$$

$$3. (y_0, a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^{n+1}]_+$$

$$4. (a_1, \dots, a_n) \in [X]_+$$

□

Twierdzenie 2.4.7. Załóżmy, że $H \subset \mathbb{R}^N$ jest powierzchnią $(N-1)$ -wymiarową dla $N > 1$. Jeżeli $\sigma: H \rightarrow \bigcup_{y \in H} B_{H_y}/R_{H_y}$ i $\mathfrak{m}: H \rightarrow \mathbb{R}^n$ są takimi funkcjami, że

- (N1) $\mathfrak{m}(y)$ jest wektorem normalnym do powierzchni H w punkcie y ,
- (N2) $|\mathfrak{M}(y)| = 1$ dla każdego $y \in H$ oraz
- (N3) $\sigma(y) = \{(a_1, \dots, a_n) \in B_{H_y} : (\mathfrak{m}(y), a_1, \dots, a_n) \in [\mathbb{R}^N]\}$ dla każdego $y \in H$

to σ jest orientacją powierzchni H wtedy i tylko wtedy, gdy \mathbf{m} jest funkcją ciągłą.

Dowód.

I) 1. Załóżmy, że σ jest orientacją powierzchni H

2. $\mathcal{A} \subset \mathcal{M}_H$: atlas regularny

$$\forall_{\Phi \in \mathcal{A}} \forall_{y \in W_\Phi} (\sigma(y) = [H_y]_+^\Phi)$$

3. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{A}$ i $y \in W_\Phi$, to

$$(\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y)), \dots, \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y))) \in [H_y]_+^\Phi = \sigma(y)$$

a zatem

$$(\mathbf{m}(y), \Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y)), \dots, \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y))) \in [\mathbb{R}^N]_+$$

4. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{A}$ i $y \in W_\Phi$ to według uwagi 2.4.4

$$\mathbf{m}(y) = \frac{\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y))}{|\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y))|}$$

5. Jeżeli $\Phi \in \mathcal{A}$, to funkcja $\mathbf{m}|_{W_\Phi}$ jest ciągła.

6. \mathbf{m} jest funkcją ciągłą.

II) 1. Zakładamy, że \mathbf{m} jest funkcją ciągłą.

2. $y_0 \in H$

3. $\Phi: U \rightarrow \mathbb{R}^N$ - dyfeomorfizm, $U = K(0, \delta)$, $\Phi(U) \subset H$, $y_0 \in \Phi(U)$

4.

$$\mathbf{m}(y_0) = \frac{\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y_0))}{|\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y_0))|}$$

lub

$$\mathbf{m}(y_0) = -\frac{\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y_0))}{|\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y_0))|}$$

5. Zastępując ewentualnie dyfeomorfizm Φ dyfeomorfizmem $(x_1, \dots, x_{N-1}) \mapsto \Phi(-x_1, x_2, \dots, x_{N-1})$ gdzie $(x_1, \dots, x_{N-1}) \in U$ możemy założyć, że

$$\mathbf{m}(y_0) = \frac{\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y_0))}{|\Phi_{|1}(\Phi^{-1}(y_0)) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(\Phi^{-1}(y_0))|}$$

6. Jeżeli $x \in U$, to

$$\mathbf{m}(\Phi(x)) = \varepsilon(x) \Phi_{|1}(x) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(x)$$

gdzie $\varepsilon \in \{-1, 1\}$

7. ε jest funkcją ciągłą.

1. $x_0 \in U$

2. $\omega(x) = \Phi_{|1}(x) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(x)$ dla $x \in U$

3. $\omega_1, \dots, \omega_n: U \rightarrow \mathbb{R}$

$$\omega(x) = (\omega_1(x), \dots, \omega_N(x)) \text{ dla } x \in U$$

4. $\mathbf{m}_1, \dots, \mathbf{m}_n: H \rightarrow \mathbb{R}^N$
 $\mathbf{m}(y) = (\mathbf{m}_1(y), \dots, \mathbf{m}_N(y))$ dla $y \in H$
5. $\mathbf{m}(\Phi(x)) = \varepsilon(x) \frac{\omega(x)}{|\omega(x)|}$ dla $x \in U$
6. Ponieważ $\omega(x_0) \neq 0$, więc $\omega_j(x_0) \neq 0$ dla pewnego $j \in \{1, \dots, N\}$
7. $U_0 = \{x \in U: \omega_j(x) \neq 0\}$ jest zbiorem otwartym i $x_0 \in U_0$
8. $\mathbf{m}_j = \varepsilon(x) \frac{\omega_j(x)}{|\omega(x)|}$ dla $x \in U$
9. $\varepsilon(x) = \frac{\mathbf{m}(\Phi(x))}{\omega_j(x)} |\omega(x)|$ dla $x \in U_0$
10. $\varepsilon|_{U_0}$ jest funkcją ciągłą.
11. ε jest funkcją ciągłą w punkcie x_0 .
12. ε jest funkcją ciągłą.
8. $\forall_{x \in U} (\varepsilon(x) = -1)$ lub $\forall_{x \in U} (\varepsilon(x) = 1)$
9. $\varepsilon(0) = 1$
10. $\forall_{x \in U} (\varepsilon(x) = 1)$
11. $\mathbf{m}(\Phi(x)) = \frac{\Phi_{|1}(x) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(x)}{|\Phi_{|1}(x) \wedge \dots \wedge \Phi_{|N-1}(x)|}$ dla $x \in U$
12. $(\Phi_{|1}(x), \dots, \Phi_{|N-1}(x)) \in [H_{\Phi(x)}]_+^\Phi$ dla $x \in U$
13. $(\mathbf{m}(\Phi(x)), \Phi_{|1}(x), \dots, \Phi_{|N-1}(x)) \in [\mathbb{R}^N]_+$ dla $x \in U$.
14. $(\Phi_{|1}(x), \dots, \Phi_{|N-1}(x)) \in \sigma(\Phi(x))$ dla $x \in U$
15. $[H_{\Phi(x)}]_+^\Phi = \sigma(\Phi(x))$ dla $x \in U$
16. Ponieważ punkt $y_0 \in H$ ustaliliśmy dowolnie, więc wykazaliśmy tym samym, że istnieje taki atlas regularny $\mathcal{A} \subset \mathcal{M}_H$, że

$$\forall_{\Phi \in \mathcal{A}} \forall_{y \in W_\Phi} (\sigma(y) = [H_y]_+^\Phi)$$

□

Wniosek 2.4.4. *Jeżeli $N > 1$, to $(N - 1)$ -wymiarowa powierzchnia gładka $H \subset \mathbb{R}^N$ jest orientowalna wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje funkcja ciągła $\mathbf{m}: H \rightarrow \mathbb{R}^N$ spełniająca dla każdego $y \in H$ warunki (N1) i (N2); jeżeli $\mathbf{m}: H \rightarrow \mathbb{R}^N$ jest funkcją ciągłą spełniającą dla każdego $y \in H$ warunki (N1) i (N2) to funkcja $\sigma: H \rightarrow \bigcup_{y \in H} B_{H_y}/R_{H_y}$ określona wzorem (N3) jest orientacją powierzchni H .*

Dowód.

1. Zakładamy, że H jest orientowalna i niech σ będzie orientacją tej powierzchni.
2. Według uwagi 2.4.4

$$B_{H_y}/R_{H_y} = \{[H_y]_-, [H_y]_+\} \text{ dla } y \in H$$

3. Istnieje taka funkcja $\mathbf{m}: H \rightarrow \mathbb{R}^N$, że dla każdego $y \in H$ spełnione są warunki (N1) – (N3).
4. Według twierdzenia 2.4.7 funkcja \mathbf{m} jest ciągła.

□

2.5 Wzory Gaussa-Ostrogradzkiego, Greena-Riemanna i klasyczny wzór Stokesa - krótka informacja

Zamieszone w skanach załączonych do wykładu nazwanych DD1.jpg i DD2.jpg

Podziękowanie

Serdecznie chce podziękować za udostępnianie notatek Paulinie Koniarek oraz Klaudii Koczwarze za rozwiewanie wątpliwości ☺.

Rozdział 3

Konwersatorium

Zad.1

Treść. Jeżeli funkcja $f: U \rightarrow Y$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$, to ma ona w tym punkcie pochodną kierunkową w kierunku każdego wektora $a \in X$ oraz $\nabla_a f(x_0) = f'(x_0)a$

Rozwiązanie. Rozpocznijmy od rozważenia postaci ilorazu z definicji pochodnej kierunkowej (Def. 1.4.1). Poprzez kilka prostych przekształceń wykażemy, że pochodna kierunkowa istnieje. Oczywiście skorzystamy z faktu, że funkcja jest różniczkowalna.

$$\begin{aligned} \frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0)}{\alpha} &= \frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0)}{\alpha} - \frac{f'(x_0)\alpha a}{\alpha} + \frac{f'(x_0)\alpha a}{\alpha} = \\ &= \frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0) - f'(x_0)\alpha a}{\alpha} + \frac{f'(x_0)\alpha a}{\alpha} = \\ &= \frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0) - f'(x_0)\alpha a}{\alpha} + f'(x_0)a = \\ &= \frac{(f(x_0 + \alpha a) - f(x_0) - f'(x_0)\alpha a) \cdot \|\alpha a\|}{\alpha \cdot \|\alpha a\|} + f'(x_0)a = \\ &= \frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0) - f'(x_0)\alpha a}{\|\alpha a\|} \cdot \frac{\|\alpha a\|}{\alpha} + f'(x_0)a = \\ &= \underbrace{\frac{f(x_0 + \alpha a) - f(x_0) - f'(x_0)\alpha a}{\|\alpha a\|}}_{\xrightarrow{\alpha \rightarrow 0} 0} \cdot \underbrace{\frac{\|\alpha a\|}{\alpha}}_{\text{stała}} + \underbrace{f'(x_0)a}_{\xrightarrow{\alpha \rightarrow 0} f'(x_0)a} = \\ &= f'(x_0)a \end{aligned}$$

Zatem pochodna kierunkowa istnieje i wyraża się wzorem $\nabla_a f(x_0) = f'(x_0)a$

Zad.2

Treść. Funkcje $f, g: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ określone wzorami

$$f(x, y) = \sqrt[3]{x^3 + y^3}, \quad g(x, y) = \begin{cases} \frac{xy^3}{x^2 + y^6} & \text{jeżeli } (x, y) \neq (0, 0) \\ 0 & \text{jeżeli } (x, y) = (0, 0) \end{cases}$$

mają w punkcie $(0, 0)$ pochodną kierunkową w kierunku każdego wektora przestrzeni \mathbb{R}^2 , funkcja f nie jest w punkcie $(0, 0)$ różniczkowalna, a funkcja g nie jest w punkcie $(0, 0)$ ciągła.

Rozwiązanie.

- Pochodna kierunkowa funkcji f w punkcie $(0, 0)$

Ustalmy wektor $[x, y] \in \mathbb{R}^2$

$$\begin{aligned} \nabla_{[x,y]}f(0, 0) &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{f((0, 0) + \alpha(x, y)) - f(0, 0)}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{f(\alpha x, \alpha y) - 0}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{\sqrt[3]{\alpha^3 x^3 + \alpha^3 y^3}}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{\sqrt[3]{\alpha^3(x^3 + y^3)}}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{\alpha \sqrt[3]{x^3 + y^3}}{\alpha} = \\ &= \sqrt[3]{x^3 + y^3} \end{aligned}$$

- Pochodna funkcji g w punkcie $(0, 0)$

Ustalmy wektor $[a, b] \in \mathbb{R}^2$

$$\begin{aligned} \nabla_{[a,b]}g(0, 0) &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{g((0, 0) + \alpha(a, b)) - g(0, 0)}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{g(\alpha a, \alpha b)}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{1}{\alpha} \cdot \frac{\alpha^4 ab^3}{\alpha^2 a^2 + \alpha^6 b^6} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{\alpha ab^3}{a^2 + \alpha^4 b^6} = 0 \end{aligned}$$

- Funkcja f nie jest różniczkowalna w punkcie $(0, 0)$

Założmy, że funkcja f jest różniczkowalna w punkcie $(0, 0)$.

Obliczmy wartość pochodnej kierunkowej w kierunku wektorów $[1, 0]$ i $[0, 1]$ w punkcie $(0, 0)$

$$\nabla_{[1,0]}f(0, 0) = \sqrt[3]{1^3 + 0^3} = 1 = \sqrt[3]{0^3 + 1^3} = \nabla_{[0,1]}f(0, 0)$$

Skorzystajmy z zadania 1, z niego wiemy, że

$$\forall_{a \in \mathbb{R}^2} \nabla_a f(x_0) = f'(x_0)a$$

$$\begin{aligned} 2 &= 1+1 = \nabla_{[1,0]}f(0, 0) + \nabla_{[0,1]}f(0, 0) = f'(0, 0)(1, 0) + f'(0, 0)(0, 1) = f'(0, 0)(1, 1) = \nabla_{[1,1]}f(0, 0) = \\ &= \sqrt[3]{1^3 + 1^3} = \sqrt[3]{2} \end{aligned}$$

Ale $2 \neq \sqrt[3]{2}$ - sprzeczność, stąd f nie jest różniczkowalna w punkcie $(0, 0)$.

- Funkcja g nie jest ciągła w punkcie $(0, 0)$

Skorzystamy z definicji ciągłości Heinego, pokażemy, że istnieje taki ciąg, którego argumenty zbiegają do $(0, 0)$ ale wartości nie zbiegają do $g(0, 0) = 0$.

Weźmy ciąg $(\frac{1}{n^3}, \frac{1}{n})$. Ciąg ten zmierza do zera, a co z granicą ciągu wartości?

$$\lim_{n \rightarrow \infty} g\left(\frac{1}{n^3}, \frac{1}{n}\right) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\frac{1}{n^3} \cdot \frac{1}{n^3}}{\frac{1}{n^6} + \frac{1}{n^6}} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\frac{1}{n^6}}{\frac{1}{n^6} + \frac{1}{n^6}} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\frac{1}{n^6}}{\frac{2}{n^6}} = \frac{1}{2}$$

Jak widać mamy zbieganie do wartości $\frac{1}{2}$, a nie do 0, zatem funkcja g nie jest ciągła w punkcie $(0, 0)$

Zad.3

Treść. Jeżeli rzeczywista funkcja f określona na podzbiórze otwartym zespolonej przestrzeni unormowanej jest różniczkowalna w punkcie x_0 , to $f'(x_0) = 0$.

Rozwiązanie. Ustalmy X - przestrzeń unormowaną, zespoloną oraz $U \subset X$ - zbiór otwarty. Niech ponadto $f: U \rightarrow \mathbb{C}$ będzie taką funkcją, że $f(U) \subset \mathbb{R}$ (zbiór wartości funkcji jest podzbiorem liczb rzeczywistych, zatem funkcja jest rzeczywista tak naprawdę). Załóżmy, że f jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in U$. Wtedy poprzez pochodną rozumiemy odwzorowanie $f'(x_0): X \rightarrow \mathbb{C}$. Jednak wartości pochodnej naprawdę również będą leżeć w \mathbb{R} , gdyż na mocy zadania 1

$$f'(x_0)h = \nabla_h f(x_0) = \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha} \in \mathbb{R}$$

Przyjmijmy teraz, że naszym pierwotnym kandydatem na pochodną jest odwzorowanie $\Lambda: X \rightarrow \mathbb{C}$ (liniowe nad \mathbb{C}). Pamiętajmy jednak, że wyżej pokazaliśmy, że $\Lambda(U) \subset \mathbb{R}$. Z liniowości nad \mathbb{C} wynika, że

$$\Lambda(\alpha x) = \alpha \Lambda(x) \quad \forall_{x \in U} \alpha \in \mathbb{C}$$

Gdy weźmiemy $\alpha = i$ mamy jednak

$$\Lambda(ix) = i\Lambda(x) \in \mathbb{R} \implies \Lambda(x) = 0$$

Zatem wartość pochodnej może wynosić tylko 0.

Zad.4

Treść. Funkcja $f: \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ określona wzorem $f(z) = |z|^2$ jest różniczkowalna tylko w zerze.

Rozwiązanie. Najpierw sprawdzimy różniczkowalność w punkcie $z = 0$. Możemy skorzystać z zadania 3, gdyż nasza funkcja mimo, że idzie w \mathbb{C} to tak naprawdę jest rzeczywista i przy tym określona na zespolonej przestrzeni unormowanej. Jeśli pochodna będzie istnieć w punkcie z to musi być ona równa 0. Rozpiszmy iloraz różnicowy.

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(0+h) - f(0) - 0}{|h|} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{|h|^2}{|h|} = \lim_{h \rightarrow 0} |h| = 0$$

Zatem w punkcie x_0 nasza funkcja jest różniczkowalna.

Teraz rozważmy sytuację, gdy $z \neq 0$ i założmy, że w takim punkcie nasza funkcja też jest różniczkowalna.

Oczywiście jak powyżej pochodna musi wynosić wtedy 0.

$$\begin{aligned}
 0 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(z+h) - f(z) - 0}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{|z+h|^2 - |z|^2}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{(z+h)(\overline{z+h}) - z\overline{z}}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{(z+h)(\overline{z} + \overline{h}) - z\overline{z}}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{z} + z\overline{h} + \overline{z}h + h\overline{h} - z\overline{z}}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} + \overline{z}h}{|h|} + \lim_{h \rightarrow 0} \frac{h\overline{h}}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} + \overline{z}h}{|h|} + \lim_{h \rightarrow 0} \frac{|h|^2}{|h|} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} + \overline{z}h}{|h|} + \underbrace{\lim_{h \rightarrow 0} |h|}_{\rightarrow 0} = \\
 &= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} + \overline{z}h}{|h|}
 \end{aligned}$$

Rozpiszmy teraz pewien szczególny przypadek (zmierzanie po osi rzeczywistej, wtedy $h = \overline{h} = |h|$).

$$0 = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} + \overline{z}h}{|h|} = z + \overline{z}$$

Wartości naszej funkcji są rzeczywiste, zatem $0 = z + \overline{z}$ co daje, że $\overline{z} = -z$.

Wtedy jednak

$$0 = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} + \overline{z}h}{|h|} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z\overline{h} - zh}{|h|} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{z(\overline{h} - h)}{|h|}$$

Punkt z był różny od 0, zatem wynika z tego, że poniższa równość ma być prawdziwa

$$0 = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\overline{h} - h}{|h|}$$

Lecz biorąc $h = ih$ i podchodząc do 0 z prawej strony zauważamy, że

$$0 = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{i\overline{h} - ih}{|ih|} = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{-ih - ih}{h} = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{-2ih}{h} = -2i$$

Doszliśmy zatem do sprzeczności, a stąd wnioskujemy, że nasza funkcja jest różniczkowalna tylko w zerze.

Zad.5

Treść. Jeżeli norma $\|\cdot\|$ jest różniczkowalna w punkcie x_0 to $x_0 \neq 0$, $\|\cdot\|'(x_0)x_0 = \|x_0\|$ i $\|\|\cdot\|'(x_0)\| = 1$.

Rozwiązanie.

Na początku przyjmijmy oznaczenie $f(x) = \|x\|$.

- $x_0 \neq 0$

Aby to pokazać znów posłużymy się faktem z zadania 1 dotyczącym pochodnej kierunkowej. Rozpoczniemy od jej policzenia w punkcie $x_0 = 0$.

$$\nabla_h f(x_0) = \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha} = \frac{\|0 + \alpha h\| - \|0\|}{\alpha} = \frac{\|\alpha h\|}{\alpha} = \frac{|\alpha| \cdot \|h\|}{\alpha} = \begin{cases} -\|h\| & \alpha \in (-\infty, 0) \\ \|h\| & \alpha \in (0, \infty) \end{cases}$$

Zatem dla $h \neq 0$ przy przejściu go granicy uzyskamy dwie granice, zatem w tym punkcie nie istnieje pochodna kierunkowa w kierunku wektora h , a zatem w punkcie $x_0 = 0$ nie istnieje pochodna i funkcja nie może być w tym punkcie różniczkowalna.

- $\|\cdot\|'(x_0) = x_0$

Załóżmy, że funkcja f jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \neq 0$ i rozpiszmy iloraz różnicowy w tym punkcie.

$$0 = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0) - f'(x_0)h}{\|h\|}$$

Podstawmy $h = \alpha x_0$ i zmierzajmy z α do 0 z prawej strony (możemy, bo założyliśmy, że granica istnieje, zatem musi być równa granicy prawostronnej)

$$\begin{aligned} 0 &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha x_0) - f(x_0) - f'(x_0)(\alpha x_0)}{\|\alpha x_0\|} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha x_0) - f(x_0) - \alpha f'(x_0)x_0}{\alpha \|x_0\|} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha x_0) - f(x_0)}{\alpha \|x_0\|} - \frac{f'(x_0)x_0}{\|x_0\|} \end{aligned}$$

Przenieśmy $\frac{f'(x_0)x_0}{\|x_0\|}$ na drugą stronę otrzymując w ten sposób

$$\begin{aligned} \frac{f'(x_0)x_0}{\|x_0\|} &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha x_0) - f(x_0)}{\alpha \|x_0\|} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\|x_0 + \alpha x_0\| - \|x_0\|}{\alpha \|x_0\|} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\|(1 + \alpha)x_0\| - \|x_0\|}{\alpha \|x_0\|} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{(1 + \alpha)\|x_0\| - \|x_0\|}{\alpha \|x_0\|} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{(1 + \alpha) - 1}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\alpha}{\alpha} = 1 \end{aligned}$$

Uzyskaliśmy w ten sposób

$$\frac{f'(x_0)x_0}{\|x_0\|} = \frac{\|x_0\|'x_0}{\|x_0\|} = 1$$

Przemnażając przez $\|x_0\|$ mamy to co chcieliśmy

$$\|x_0\|'x_0 = \|x_0\|$$

- $\left\| \left\| \cdot \right\|'(x_0) \right\| = 1$

Pokażemy, że $\|f'(x_0)\| \leq 1$ oraz $\|f'(x_0)\| \geq 1$ co w sumie da nam równość. Korzystając z punktu poprzedniego mamy

$$\|x_0\| = \|f'(x_0)x_0\| \leq \|f'(x_0)\| \cdot \|x_0\|$$

Dzieląc obustronnie przez $\|x_0\|$ dostajemy

$$1 \leq \|f'(x_0)\|$$

Drugą nierówność pokażemy stosując (kolejny już raz) pochodną kierunkową.

$$\begin{aligned} f'(x_0)h &= \nabla_h f(x_0) = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0} \frac{\|x_0 + \alpha h\| - \|x_0\|}{\alpha} \leq \\ &\leq \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\|x_0\| + \|\alpha h\| - \|x_0\|}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\|\alpha h\|}{\alpha} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\alpha \|h\|}{\alpha} = \|h\| \end{aligned}$$

Uzyskaliśmy zatem

$$f'(x_0)h \leq \|h\|$$

Zauważmy ponadto, że

$$-f'(x_0)h = \|(-h)\| = \|h\|$$

Co daje nam nierówność na moduł (czyli normę w przeciwdziedzinie)

$$|f'(x_0)h| \leq \|h\|$$

Przechodząc do kresu górnego i korzystając z postaci normy operatora uzyskujemy

$$\|f'(x_0)\| \leq 1$$

co kończy dowód.

Zad.6

Treść. Norma w przestrzeni zespolonej nie jest różniczkowalna w żadnym punkcie.

Rozwiązanie. Niech X jest przestrzenią unormowaną, a $\|\cdot\|$ jest normą w tej przestrzeni. Załóżmy, że $\|\cdot\|$ jest różniczkowalna w punkcie $x_0 \in X$. Wtedy z zadania 3 wiemy, że $\|\cdot\|'(x_0) = 0$, lecz na mocy zadania 5 wiemy z kolei, że $x_0 \neq 0$ oraz $\|\cdot\|'(x_0) = \|x_0\|$. Zatem łącząc $\|x_0\| = 0$ - sprzeczność, bo żeby tak było to $x_0 = 0$.

Zad.8

Treść. Norma w przestrzeni l^1 nie jest różniczkowalna w żadnym punkcie

Rozwiązanie. Naszą przestrzenią jest $(l_1, \|\cdot\|)$. Mamy do rozpatrzenia dwa przypadki, gdy nasze ciągi są określone nad ciałem liczb zespolonych \mathbb{C} i nad ciałem liczb rzeczywistych \mathbb{R} . Przypadek dla liczb zespolonych mamy załatwiony od razu na mocy zadania 6, które mówi nam, że norma w przestrzeni zespolonej nie jest różniczkowalna w żadnych punkcie, zatem pozostaje przypadek rzeczywisty.

$$(x_N)_{N \in \mathbb{N}} = x \in l_1 \Leftrightarrow x \in \mathbb{R}^{\mathbb{N}} \wedge \sum_{N=1}^{\infty} |x_N| < \infty$$

Przypuśćmy, że funkcja jest różniczkowalna, a kandydatem na pochodną jest funkcja $\varphi: l_1 \rightarrow \mathbb{K}$, gdzie $\mathbb{K} = \mathbb{C}$ (ale tak naprawdę \mathbb{R}), gdyż mamy doczynienia z normą. Zatem tak naprawdę poszukujemy funkcjonatu liniowego i ciągłego. Jedynym kandydatem na taki funkcjonal (na mocy odpowiedniego twierdzenia np. z książki Musielaka tw.18.2) jest odwzorowanie postaci

$$\varphi(h) = \sum_{n=1}^{\infty} a_n h_n$$

gdzie $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ jest ciągiem ograniczonym (wtedy mamy szereg zbieżny), a $(h_n)_{n \in \mathbb{N}} \in l_1$. Wtedy też powinniśmy mieć

$$0 = \frac{\|x+h\| - \|x\| - \varphi(h)}{\|h\|} = \frac{\sum_{n=1}^{\infty} |x_n + h_n| - \sum_{n=1}^{\infty} |x_n| - \sum_{n=1}^{\infty} a_n h_n}{\|h\|}$$

Na mocy ograniczoności ciągu $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ możemy wybrać ściśle rosnący podciąg $(m_n)_{n \in \mathbb{N}}$ liczb naturalnych, że ciąg a_{m_n} będzie zbieżny (powiedzmy, że do pewnego g). Następnie ustalmy liczbę $k \in \mathbb{N}$ i zdefiniujmy

$$h_n = \begin{cases} 0 & n \neq m_k \\ \alpha & n = m_k \end{cases}$$

Wtedy wracając do naszego wyrażenia mamy wstawiając postać h_n określoną wzorem powyżej

$$\begin{aligned} \frac{\sum_{n=1}^{\infty} |x_n + h_n| - \sum_{n=1}^{\infty} |x_n| - \sum_{n=1}^{\infty} a_n h_n}{\|h\|} &= \frac{\sum_{n \neq m_k} |x_n| + |x_{m_k} + \alpha| - \sum_{n=1}^{\infty} |x_n| - \alpha a_{m_k}}{|\alpha|} = \\ &= \frac{|x_{m_k} + \alpha| - |x_{m_k}| - \alpha a_{m_k}}{|\alpha|} \xrightarrow{\alpha \rightarrow 0} 0 \end{aligned}$$

Teraz skorzystamy z faktu, że założyliśmy, że przy $\alpha \rightarrow 0$ wyrażenie zmierza do 0. Zastosujemy definicję granicy.

Ustalmy $\varepsilon > 0$ i dobierzmy δ tak, że $\forall_{h \in l_1}$

$$0 \leq \|h\| \leq \delta \implies \left| \frac{\sum_{n=1}^{\infty} |x_n + h_n| - \sum_{n=1}^{\infty} |x_n| - \sum_{n=1}^{\infty} a_n h_n}{\|h\|} \right| \leq \varepsilon$$

Po zastosowaniu postaci h_n mamy

$$0 \leq \|\alpha\| \leq \delta \implies \forall_{k \in \mathbb{N}} \left| \frac{|x_{m_k} + \alpha| - |x_{m_k}| - \alpha a_{m_k}}{|\alpha|} \right| \leq \varepsilon$$

Ustalmy teraz $\alpha \in [-\delta, \delta] \setminus \{0\}$ (tak aby spełniony był poprzednik implikacji). Wtedy

$$\forall_{k \in \mathbb{N}} \left| \frac{|x_{m_k} + \alpha| - |x_{m_k}| - \alpha a_{m_k}}{|\alpha|} \right| \leq \varepsilon$$

Przejdźmy z $k \rightarrow \infty$ korzystając przy tym ze zbieżności ciągu a_{m_k} do g .

$$\left| \frac{|\alpha| - \alpha g}{\alpha} \right| \leq \varepsilon$$

$$\left| \frac{|\alpha|}{\alpha} - g \right| \leq \varepsilon$$

Rozważmy dwa przypadki

- $\alpha \in (0, \delta)$
 $|1 - g| \leq \varepsilon \implies g = 1$
- $\alpha \in (-\delta, 0)$
 $|-1 - g| \leq \varepsilon \implies g = -1$

Zachodzi to dla każdego ε , zatem mamy zbieżność do dwóch granic, sprzeczność. Stąd norma w l_1 nie jest różniczkowalna w żadnym punkcie.

Zad.9

Treść. Jeżeli $-\infty < a < b < +\infty$, a funkcja $\varphi: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła, to funkcja $f: C([a, b]) \rightarrow \mathbb{R}$ określona wzorem

$$f(x) = \int_a^b \varphi(t)x(t)^2 dt$$

jest różniczkowalna oraz

$$f'(x)h = 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt \quad \text{dla } x, h \in C([a, b])$$

Rozwiązanie. Na początku sprawdzimy czy funkcja, która jest kandydatem na pochodną spełnia jej założenia czyli wykażemy liniowość i ciągłość odwzorowania. W tym celu ustalmy $x \in C([a, b])$ i określmy funkcję

$$\Lambda: C([a, b]) \rightarrow \mathbb{R}$$

wzorem

$$\Lambda h = 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt$$

Dla tego odwzorowania sprawdzimy wspomnianą liniowość i ciągłość

- **Liniowość**

Ustalmy elementy $h, k \in C([a, b])$ oraz $\alpha \in \mathbb{C}$.

Addytywność:

$$\begin{aligned} \Lambda(h + k) &= 2 \int_a^b \varphi(t)x(t) (h(t) + k(t)) dt = \\ &= 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) + \varphi(t)x(t)k(t) dt = \\ &= 2 \left(\int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt + \int_a^b \varphi(t)x(t)k(t) dt \right) = \\ &= 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt + 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)k(t) dt \\ &= \Lambda(h) + \Lambda(k) \end{aligned}$$

Jednorodność:

$$\Lambda(\alpha h) = 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)\alpha h(t) dt = \alpha \cdot 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt = \alpha \Lambda(h)$$

- **Ciągłość**

Skorzystamy z tezy twierdzenia z zadania 19, które mówi, że jeśli norma operatora na argumentach jest szacowana przez iloczyn norm argumentów pomnożony przez stałą c to odwzorowanie jest ciągłe (normą operatora na argumentach h w naszym przypadku jest moduł, bo jesteśmy w \mathbb{R}). Ponadto warto wspomnieć, że $\|h\| = \sup_{t \in [a, b]} |h(t)|$ dla $h \in C([a, b])$.

$$\begin{aligned} |\Lambda h| &= 2 \left| \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt \right| \leq \\ &\leq 2 \int_a^b |\varphi(t)x(t)h(t)| dt = \\ &= 2 \int_a^b |\varphi(t)| \cdot |x(t)| \cdot |h(t)| dt \leq \\ &\leq \|h\| \underbrace{2 \int_a^b |\varphi(t)| \cdot |x(t)| dt}_{\text{stałe względem } h} \end{aligned}$$

Zatem obraliśmy dobrego kandydata na pochodną, teraz sprawdzimy czy iloraz różnicowy z tym kandyda-

tem zbiega do 0 przy $h \rightarrow 0$

$$\begin{aligned} \frac{|f(x+h) - f(x) - \Lambda h|}{\|h\|} &= \frac{\left| \int_a^b \varphi(t) \cdot (x(t) + h(t))^2 dt - \int_a^b \varphi(t)x(t)^2 dt - 2 \int_a^b \varphi(t)x(t)h(t) dt \right|}{\|h\|} = \\ &= \frac{\left| \int_a^b \varphi(t)x(t)^2 + 2\varphi(t)x(t)h(t) + \varphi(t)h(t)^2 - \varphi(t)x(t)^2 - 2\varphi(t)x(t)h(t) dt \right|}{\|h\|} = \\ &= \frac{\left| \int_a^b \varphi(t)h(t)^2 dt \right|}{\|h\|} \leq \frac{\int_a^b |\varphi(t)| \cdot |h(t)|^2 dt}{\|h\|} \leq \\ &\leq \frac{\|h\|^2 \int_a^b |\varphi(t)| dt}{\|h\|} = \|h\| \int_a^b |\varphi(t)| dt \xrightarrow{h \rightarrow 0} 0 \end{aligned}$$

Zatem odwzorowanie Λ jest pochodną.

Zad.15

Treść. Funkcja $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ określona wzorem

$$f(x, y) = \begin{cases} (x^2 + y^2) \sin \frac{1}{x^2 + y^2}, & \text{jeżeli } (x, y) \neq (0, 0) \\ 0, & \text{jeżeli } (x, y) = (0, 0) \end{cases}$$

jest różniczkowalna w punkcie $(0, 0)$, ale pochodne cząstkowe pierwszego rzędu tej funkcji nie są ciągłe w tym punkcie.

Rozwiązanie.

- Różniczkowalność w punkcie $(0, 0)$

Załóżmy, że kandydatem na pochodną w punkcie $(0, 0)$ jest 0, rozpiszmy iloraz różnicowy i sprawdźmy czy rzeczywiście wybraliśmy dobrego kandydata.

$$\frac{f((0, 0) + (h_1, h_2)) - f(0, 0) - 0}{\|(h_1, h_2)\|} = \frac{(h_1^2 + h_2^2) \cdot \sin \frac{1}{h_1^2 + h_2^2}}{\sqrt{h_1^2 + h_2^2}} = \underbrace{\sqrt{h_1^2 + h_2^2}}_{\xrightarrow{(h_1, h_2) \rightarrow (0, 0)} 0} \cdot \underbrace{\sin \frac{1}{h_1^2 + h_2^2}}_{\text{ograniczone}} \xrightarrow{(h_1, h_2) \rightarrow (0, 0)} 0$$

- Pochodne cząstkowe

Wystarczy, że policzymy pochodną cząstkową ze względu na zmienną x , pochodna ze względu na y będzie analogiczna ze względu na postać funkcji.

$$f_{|1}(x, y) = 2x \cdot \sin \frac{1}{x^2 + y^2} + (x^2 + y^2) \cdot \cos \frac{1}{x^2 + y^2} \cdot \frac{-2x}{(x^2 + y^2)^2} = 2x \cdot \sin \frac{1}{x^2 + y^2} - \frac{2x \cdot \cos \frac{1}{x^2 + y^2}}{x^2 + y^2}$$

Wykazaliśmy istnienie pochodnej cząstkowej dla punktów $(x, y) \neq (0, 0)$. Dla punktu $(x, y) = (0, 0)$ musimy wykazać istnienie z definicji.

$$f_{|1}(0, 0) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{f(x, 0) - f(0, 0)}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{x^2 \cdot \sin \frac{1}{x^2}}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \underbrace{x}_{\rightarrow 0} \cdot \underbrace{\sin \frac{1}{x^2}}_{\text{ograniczone}} = 0$$

- Ciągłość w punkcie $(0, 0)$

W celu zaprzeczenia ciągłości w punkcie zastosujemy definicję ciągłości Heinego. Ustalimy ciąg argumentów zbieżny do 0 i pokażemy, że ciąg wartości nie jest zbieżny do wartości pochodnej cząstkowej w punkcie $(0, 0)$ równej 0. Ciąg, który wybierzemy to $\left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}, \frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)$. Wstawmy go do postaci pochodnej cząstkowej i zobaczymy do czego dojdziemy przy $n \rightarrow \infty$.

$$\begin{aligned} f_{11} \left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}, \frac{1}{2\sqrt{\pi n}} \right) &= 2 \cdot \frac{1}{2\sqrt{\pi n}} \cdot \sin \frac{1}{\left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)^2 + \left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)^2} - \frac{2 \cdot \frac{1}{2\sqrt{\pi n}} \cdot \cos \frac{1}{\left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)^2 + \left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)^2}}{\left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)^2 + \left(\frac{1}{2\sqrt{\pi n}}\right)^2} = \\ &= \frac{1}{\sqrt{\pi n}} \cdot \underbrace{\sin 2\pi n}_0 - \frac{\frac{1}{\sqrt{\pi n}} \cdot \overbrace{\cos 2\pi n}^1}{\frac{1}{2\pi n}} = \\ &= -\frac{\frac{1}{\sqrt{\pi n}}}{\frac{1}{2\pi n}} = -2\sqrt{\pi n} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} -\infty \end{aligned}$$

Zatem ciąg wartości nie zbiega do wartości pochodnej cząstkowej w punkcie $(0, 0)$ i przeczy w ten sposób ciągłości w tym punkcie.

Zad.19

Treść. Odwzorowanie N -liniowe $\Lambda: \prod_{j=1}^N X_j \rightarrow Y$ jest ciągle wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje taka stała $c \in [0, \infty)$, że

$$\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq c \prod_{j=1}^N \|x_j\| \quad \text{dla } (x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j$$

Rozwiązanie. W celu udowodnienia tezy musimy udowodnić dwie implikacje.

(\Rightarrow)

Zakładamy, że Λ jest funkcją ciągłą. Rozpiszmy ciągłość z definicji Cauchy'ego (w zerze).

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall (x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j \quad \|(x_1, \dots, x_N)\| \leq \delta \Rightarrow \|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq \varepsilon$$

Ustalmy $\varepsilon = 1$ i dobierzmy $\delta > 0$, mamy wtedy

$$\forall (x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j \quad \|(x_1, \dots, x_N)\| \leq \delta \Rightarrow \|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq 1$$

Musimy znaleźć punkt spełniający poprzednik implikacji. Zatem założmy, że $(x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j$, gdzie $x_i \neq 0$ dla wszystkich $i \in \{1, \dots, N\}$ (gdyby choć jedna współrzędna była zerem to uzyskalibyśmy to chcemy z automatu). Niech naszym kandydatem będzie punkt postaci $\left(\frac{x_1}{\|x_1\|}, \dots, \frac{x_N}{\|x_N\|}\right) \frac{\delta}{\sqrt{N}}$. Sprawdźmy jego normę.

$$\left\| \left(\frac{x_1}{\|x_1\|}, \dots, \frac{x_N}{\|x_N\|} \right) \frac{\delta}{\sqrt{N}} \right\| = \frac{\delta}{\sqrt{N}} \cdot \sqrt{\left(\frac{\|x_1\|}{\|x_1\|}\right)^2 + \dots + \left(\frac{\|x_N\|}{\|x_N\|}\right)^2} = \frac{\delta}{\sqrt{N}} \cdot \sqrt{N} = \delta$$

Punkt spełnia poprzednik implikacji, wyliczmy zatem normę odwzorowania Λ na tym punkcie.

$$\left\| \Lambda \left(\frac{\delta}{\sqrt{N}} \left(\frac{x_1}{\|x_1\|}, \dots, \frac{x_N}{\|x_N\|} \right) \right) \right\| = \left\| \Lambda \left(\frac{\delta x_1}{\sqrt{N}\|x_1\|}, \dots, \frac{\delta x_N}{\sqrt{N}\|x_N\|} \right) \right\| = \frac{\delta^N \cdot \|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\|}{\sqrt{N}^n \cdot \|x_1\| \cdot \dots \cdot \|x_N\|} \leq 1$$

Przemnażając obie strony przez $\frac{\sqrt{N}^N}{\delta^N} \cdot \|x_1\| \cdot \dots \cdot \|x_N\|$ otrzymujemy

$$\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq \prod_{j=1}^N \|x_j\| \cdot \underbrace{\frac{\sqrt{N}^N}{\delta^N}}_c$$

Pora na dowód z prawej strony w lewą.

(\Leftarrow)

Ustalmy $c > 0$ takie, że $\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq c \prod_{j=1}^N \|x_j\|$.

Ponadto ustalmy $(x_1, \dots, x_N), (y_1, \dots, y_N) \in \prod_{j=1}^N X_j$. Oszacujemy normę różnicy funkcji Λ na tych punktach.

$$\begin{aligned} & \|\Lambda(x_1, \dots, x_N) - \Lambda(y_1, \dots, y_N)\| \leq \|\Lambda(x_1, \dots, x_N) - \Lambda(y_1, x_2, \dots, x_N)\| + \\ & + \|\Lambda(y_1, x_2, \dots, x_N) - \Lambda(y_1, y_2, x_3, \dots, x_N)\| + \dots + \|\Lambda(y_1, \dots, y_{N-1}, x_N) - \Lambda(y_1, \dots, y_N)\| = \\ & = \|\Lambda(x_1 - y_1, x_2, \dots, x_N)\| + \|\Lambda(y_1, x_2 - y_2, x_3, \dots, x_N)\| + \dots + \|\Lambda(y_1, \dots, y_{N-1}, x_N - y_N)\| \leq \\ & = c \cdot \|x_1 - y_1\| \cdot \|x_2\| \cdot \dots \cdot \|x_N\| + \dots + c \cdot \|y_1\| \cdot \dots \cdot \|y_{N-1}\| \cdot \|x_N - y_N\| \xrightarrow{(y_1, \dots, y_N) \rightarrow (x_1, \dots, x_N)} 0 \end{aligned}$$

Zad.20

Treść. Jeżeli $\Lambda: \prod_{j=1}^N X_j \rightarrow Y$ jest ciągłym odwzorowaniem N -liniowym, to

- $\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq \|\Lambda\| \prod_{j=1}^N \|x_j\|$ dla $(x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j$
- $\|\Lambda\| = \sup\{\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| : (x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j, \|x_j\| \leq 1 \text{ dla } j \in \{1, \dots, N\} \text{ oraz (jeżeli } X_1 \neq \{0\}, \dots, X_N \neq \{0\})\}$
- $\|\Lambda\| = \sup\{\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| : (x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j, \|x_j\| = 1 \text{ dla } j \in \{1, \dots, N\} \text{ oraz (jeżeli } X_1 \neq \{0\}, \dots, X_N \neq \{0\})\}$

Rozwiązanie.

Zad.21

Treść. Funkcja, która każdemu ciągłemu odwzorowaniu N -liniowemu $\Lambda: \prod_{j=1}^N X_j \rightarrow Y$ przyporządkowuje liczbę $\|\Lambda\|$ określoną wzorem

$$(*) \quad \|\Lambda\| = \inf\{c \in [0, \infty): \forall_{(x_1, \dots, x_N) \in \prod_{j=1}^N X_j} (\|\Lambda(x_1, \dots, x_N)\| \leq c \prod_{j=1}^N \|x_j\|)\}$$

jest normą w przestrzeni liniowej $L(X_1, \dots, X_N; Y)$. Jeżeli Y jest przestrzenią Banacha, to $L(X_1, \dots, X_N; Y)$ z normą określoną wzorem $(*)$ też jest przestrzenią Banacha.

Rozwiązanie.

Zad.22

Treść. Jeżeli X_1, \dots, X_N są przestrzeniami skończenie wymiarowymi, to każde odwzorowanie N -liniowe $\Lambda: \prod_{j=1}^N X_j \rightarrow Y$ jest ciągle.

Rozwiązanie.

Zad.25

Treść. W przestrzeni liniowej $C([0, 1])$ rozważamy normę całkową

$$\|x\| = \int_0^1 |x(t)| dt \quad \text{dla } x \in C([0, 1])$$

Odwzorowanie $\Lambda: C([0, 1]) \times C([0, 1]) \rightarrow \mathbb{R}$ dane wzorem

$$\Lambda(x, y) = \int_0^1 x(t)y(t) dt$$

jest dwuliniowe i ciągle względem każdej ze swoich zmiennych, ale nie jest ciągle.

Rozwiązanie. Na początku pokażemy, że Λ jest odwzorowaniem dwuliniowym. Musimy pokazać, że

$$\Lambda(x + \alpha z, y) = \Lambda(x, y) + \alpha \Lambda(z, y)$$

oraz

$$\Lambda(x, y + \alpha z) = \Lambda(x, y) + \alpha \Lambda(x, z)$$

dla $x, y, z \in C([0, 1])$ oraz $\alpha \in \mathbb{R}$.

Łatwo zauważyć patrząc na funkcję Λ , że wystarczy pokazać jeden z tych warunków, a drugi będzie symetryczny. Zajmijmy się pierwszym. Ustalmy $x, y, z \in C([0, 1])$ oraz $\alpha \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned} \Lambda(x + \alpha z, y) &= \int_0^1 (x + \alpha z)(t)y(t) dt = \\ &= \int_0^1 [x(t) + \alpha z(t)]y(t) dt = \\ &= \int_0^1 x(t)y(t) dt + \alpha \int_0^1 z(t)y(t) dt = \\ &= \int_0^1 x(t)y(t) dt + \alpha \int_0^1 z(t)y(t) dt = \\ &= \Lambda(x, y) + \alpha \Lambda(z, y) \end{aligned}$$

Wiemy zatem, że Λ jest odwzorowaniem dwuliniowym. Teraz korzystając z tego pokażemy, że Λ nie jest odwzorowaniem ciągłym. Przypuśćmy, że tak jest, wtedy na mocy odpowiedniego twierdzenia (zadanie 19) wiemy, że

$$\exists_{c>0} \forall_{x,y \in C([0,1])} |\Lambda(x,y)| \leq c \|x\| \cdot \|y\|$$

Musimy znaleźć takie ciągi funkcji ciągłych $x_n(t)$ i $y_n(t)$, które doprowadzą nas do sprzeczności. Weźmy $x_n(t) = t^n = y_n(t)$, wtedy

$$|\Lambda(x_n, y_n)| = |\Lambda(x_n, x_n)| = \int_0^1 t^{2n} dt = \frac{1}{2n+1}$$

oraz

$$\|x_n\| = \int_0^1 t^n dt = \frac{1}{n+1}$$

Zatem jeśli Λ jest ciągle zachodzi

$$\frac{1}{2n+1} \leq c \cdot \frac{1}{(n+1)^2}$$

i licząc dalej zauważamy, że

$$\frac{(n+1)^2}{2n+1} \leq c$$

Przy $n \rightarrow \infty$ widzimy, że lewa strona dąży do nieskończoności, a zatem c musi być nieskończone, sprzeczność.

Na koniec pozostało nam sprawdzenie, że Λ jest ciągle ze względu na każdą zmienną. Ustalmy w tym celu $y \in C([0,1])$, zauważmy że

$$\Lambda(\bullet, y): C([0,1]) \rightarrow \mathbb{R}$$

jest odwzorowanie liniowym. Podobnie jak przy zaprzeczaniu ciągłości tak i w tym zadaniu skorzystamy z twierdzenia z zadania 19.

$$|\Lambda(x, y)| = \left| \int_0^1 x(t)y(t) dt \right| \leq \int_0^1 |x(t)| \cdot |y(t)| dt \leq \int_0^1 |x(t)| \cdot M dt = M \int_0^1 |x(t)| dt = M \|x\|$$

gdzie $x \in C([0,1])$ oraz $M = \sup\{|y(t)|: t \in [0,1]\} < \infty$

Dla drugiej zmiennej wygląda to symetrycznie, stąd Λ jest ciągle ze względu na każdą ze swoich zmiennych.

Zad.28

Treść. Funkcja $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ określona wzorem

$$f(x, y) = \begin{cases} \frac{x^3 y - x y^3}{x^2 + y^2}, & \text{jeżeli } (x, y) \neq (0, 0) \\ 0, & \text{jeżeli } (x, y) = (0, 0) \end{cases}$$

ma w punkcie $(0, 0)$ wszystkie pochodne cząstkowe drugiego rzędu oraz $f_{12}(0, 0) \neq f_{21}(0, 0)$.

Rozwiązanie. Pochodne cząstkowe wyliczymy "tradycyjnie" czyli najpierw zrózniczkujemy wyrażenie ze względu na zmienną pierwszą (x) oraz drugą (y) uzyskując w ten sposób pochodne cząstkowe rzędu pierwszego.

$$\begin{aligned} f_{|1}(x, y) &= \frac{(3x^2y - y^3)(x^2 + y^2) - (x^3y - xy^3) \cdot 2x}{(x^2 + y^2)^2} = \\ &= \frac{3x^4y + 3x^2y^3 - x^2y^3 - y^5 - 2x^4y + 2x^2y^3}{(x^2 + y^2)^2} = \\ &= \frac{x^4y + 4x^2y^3 - y^5}{(x^2 + y^2)^2} \end{aligned}$$

Zatem pochodna cząstkowa pierwszego rzędu względem pierwszej zmiennej istnieje dla $(x, y) \neq (0, 0)$. Dla punktu $(x, y) = (0, 0)$ musimy zastosować definicję pochodnej cząstkowej.

$$f_{|1}(0, 0) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{f(x, 0) - f(0, 0)}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{0 - 0}{x^3} = 0$$

Analogicznie policzymy pochodną cząstkową ze względu na drugą zmienną.

$$\begin{aligned} f_{|2}(x, y) &= \frac{(x^3 - 3xy^2)(x^2 + y^2) - (x^3y - xy^3) \cdot 2y}{(x^2 + y^2)^2} = \\ &= \frac{x^5 + x^3y^2 - 3x^3y^2 - 3xy^4 - 2x^3y^2 + 2xy^4}{(x^2 + y^2)^2} = \\ &= \frac{x^5 - 4x^3y^2 - xy^4}{(x^2 + y^2)^2} \end{aligned}$$

Zatem pochodną mamy policzoną dla $(x, y) \neq (0, 0)$. Pochodną w $(x, y) = (0, 0)$ policzymy z definicji.

$$f_{|2}(0, 0) = \lim_{y \rightarrow 0} \frac{f(0, y) - f(0, 0)}{y} = \lim_{y \rightarrow 0} \frac{0 - 0}{y^3} = 0$$

Pochodne cząstkowe pierwszego rzędu mamy policzone, w identyczny sposób wyliczyć moglibyśmy pochodne drugiego rzędu czyli $f_{|11}, f_{|12}, f_{|21}, f_{|22}$. Funkcje te możemy policzyć różniczkując uzyskane pochodne pierwszego rzędu względem zmiennej x lub y (jednak w zadaniu nie jest to wymagane, widać jednak, że pochodne te dla punktów $(x, y) \neq (0, 0)$ będą istniały). Nas interesują pochodne rzędu drugiego w punkcie $(x, y) = (0, 0)$ i nimi się teraz zajmiemy.

$$f_{|11}(0, 0) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{f_{|1}(x, 0) - f_{|1}(0, 0)}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{0 - 0}{x^5} = 0$$

$$f_{|22}(0, 0) = \lim_{y \rightarrow 0} \frac{f_{|2}(0, y) - f_{|2}(0, 0)}{y} = \lim_{y \rightarrow 0} \frac{0 - 0}{y^5} = 0$$

$$f_{|12}(0, 0) = \lim_{y \rightarrow 0} \frac{f_{|1}(0, y) - f_{|1}(0, 0)}{y} = \lim_{y \rightarrow 0} \frac{-y^5}{y^4} = -1$$

$$f_{|21}(0, 0) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{f_{|2}(x, 0) - f_{|2}(0, 0)}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{x^5}{x^4} = 1$$

Stąd widzimy, że pochodne drugiego rzędu istnieją oraz $f_{|12}(0, 0) \neq f_{|21}(0, 0)$

Zad.36

Treść. Jeżeli kwadrat normy jest funkcją dwukrotnie różniczkowalną w zerze, to norma ta pochodzi od iloczynu skalarnego.

Szkic: Stosując wzór Taylora stwierdzamy, że dla funkcji f będącej kwadratem normy $\|\cdot\|$ w przestrzeni X mamy

$$\frac{1}{2}f^{(2)}(0)(x, x) = \|x\|^2 \text{ dla } x \in X$$

Rozwiązanie. Wskazówka mówi nam, że chcemy skorzystać z pewnego narzędzia z działu Wzór Taylora, a dokładnie z wniosku 1.11.1. W naszym zadaniu $n = 2$, $x_0 = 0$ oraz $f(x) = \|x\|^2$, na początek musimy pokazać, że spełniony jest warunek

$$\forall_{j \in \{1, \dots, n-1\}} f^{(j)}(x_0) = 0$$

czyli w naszym przypadku do wykazania mamy, że $(\|\cdot\|^2)^{(1)}(0) = 0$, zatem policzmy iloraz różnicowy przy założeniu, że kandydatem na pochodną jest odwzorowanie zerowe.

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{\|0 + h\|^2 - \|0\|^2 - 0}{\|h\|} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\|h\|^2}{\|h\|} = \lim_{h \rightarrow 0} \|h\| = 0$$

czyli założenie z wniosku jest spełnione - pierwsza pochodna w punkcie 0 jest równa 0. Stąd wiemy, że

$$\frac{1}{n!}f^{(n)}(x_0)(h, \dots, h) = \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + \alpha h) - f(x_0)}{\alpha^n}$$

co przy naszych danych oznacza, że

$$\begin{aligned} \frac{1}{2!}(\|\cdot\|^2)^{(2)}(0)(x, x) &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\|0 + \alpha x\|^2 - \|0\|^2}{\alpha^2} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\|\alpha x\|^2}{\alpha^2} = \\ &= \lim_{\alpha \rightarrow 0^+} \frac{\alpha^2 \|x\|^2}{\alpha^2} = \\ &= \|x\|^2 \end{aligned}$$

Oznaczmy $\Lambda := \frac{1}{2}(\|\cdot\|^2)^{(2)}(0)$ (czyli $\Lambda(x, x) = \frac{1}{2}(\|\cdot\|^2)^{(2)}(0)(x, x) = \|x\|^2$) Wykażemy teraz, że spełniona jest identyczność równoległoboku co świadczyć będzie, że norma pochodzi od iloczynu skalarnego.

$$\|x + y\|^2 + \|x - y\|^2 = 2(\|x\|^2 + \|y\|^2)$$

Ustalmy $x, y \in X$

$$\begin{aligned} \|x + y\|^2 + \|x - y\|^2 &= \Lambda(x + y, x + y) + \Lambda(x - y, x - y) = \\ &= \Lambda(x, x) + \Lambda(x, y) + \Lambda(y, x) + \Lambda(y, y) + \Lambda(x, x) - \Lambda(x, y) - \Lambda(y, x) + \Lambda(y, y) = \\ &= 2\Lambda(x, x) + 2\Lambda(y, y) = \\ &= 2\|x\|^2 + 2\|y\|^2 = \\ &= 2(\|x\|^2 + \|y\|^2) \end{aligned}$$

co kończy nasze zadanie i pokazuje, że rzeczywiście norma $\|\cdot\|$ pochodzi od iloczynu skalarnego.

Zad.38

Treść. Funkcja $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ określona wzorem

$$f(x, y) = 2x^3 - 3x^2 + 2y^3 + 3y^2$$

ma ekstremum lokalne tylko w punktach $(0, -1), (1, 0)$, przy czym w punkcie $(0, -1)$ ma ona właściwe maksimum lokalne, a w punkcie $(1, 0)$ właściwe minimum lokalne, ponadto $f(\mathbb{R}^2) = \mathbb{R}$.

Rozwiązanie. Zadanie rozwiążemy wykorzystując wniosek 1.12.3. Na początku musimy znaleźć takie punkty x_i , w których $f_{|1}(x_i) = 0$ oraz $f_{|2}(x_i) = 0$. W tym celu na początku policzmy pochodne cząstkowe funkcji f .

$$f_{|1}(x, y) = 6x^2 - 6x = 6x(x - 1)$$

$$f_{|2}(x, y) = 6y^2 + 6y = 6y(y + 1)$$

Przyrównajmy teraz obie pochodne cząstkowe do zera.

$$6x(x - 1) = 0$$

$$6y(y + 1) = 0$$

Stąd widzimy, że $x = 0 \vee x = 1$ oraz $y = 0 \vee y = -1$. Mamy zatem cztery możliwości, oznaczmy je $x_1 = (0, 0)$, $x_2 = (0, -1)$, $x_3 = (1, 0)$, $x_4 = (1, -1)$. Kolejnym krokiem jest obliczenie wyznacznika macierzy złożonej z pochodnych cząstkowych drugiego rzędu. Łatwo zauważyć, że $f_{|11}(x, y) = 12x - 6$, $f_{|22}(x, y) = 12y + 6$ oraz $f_{|12}(x, y) = f_{|21}(x, y) = 0$.

$$\Delta = \begin{vmatrix} 12x - 6 & 0 \\ 0 & 12y + 6 \end{vmatrix} = 144xy + 72x - 72y - 36$$

Zobaczmy teraz, w których punktach x_i dla $i \in \{1, 2, 3, 4\}$ wyznacznik ten jest ostro większy od 0.

$$x_1 = (0, 0) \quad \Delta = -36 < 0$$

$$x_2 = (0, -1) \quad \Delta = 72 - 36 = 36 > 0$$

$$x_3 = (1, 0) \quad \Delta = 72 - 36 = 36 > 0$$

$$x_4 = (1, -1) \quad \Delta = -144 + 72 + 72 - 36 = -36 < 0$$

Widzimy, że ekstrema występują w punktach $x_2 = (0, -1)$ oraz $x_3 = (1, 0)$. Sprawdźmy teraz czy występują tak maksima czy minima właściwe. W tym celu zobaczmy jaki znak ma $f_{|11}(x_i)$ dla $i \in \{2, 3\}$

$$f_{|11}(0, -1) = -6 < 0$$

zatem w punkcie $x_2 = (0, -1)$ występuje maksimum lokalne właściwe.

$$f_{|11}(1, 0) = 12 - 6 = 6 > 0$$

zatem w punkcie $x_3 = (1, 0)$ występuje minimum lokalne właściwe.

Zad.43

Treść. Funkcja $f: (0, \infty) \times (-\pi, \pi) \rightarrow \mathbb{R}^2$ określona wzorem

$$f(r, \alpha) = (r \cos \alpha, r \sin \alpha)$$

jest dyfeomorfizmem klasy C^∞ , $f((0, \infty) \times (-\pi, \pi)) = \mathbb{R}^2 \setminus ((-\infty, 0] \times \{0\})$ oraz

$$|f'(r, \alpha)| = r \text{ dla } (r, \alpha) \in (0, \infty) \times (-\pi, \pi).$$

Rozwiązanie. Zaczniemy od wyliczenia modułu pochodnej korzystając z definicji 1.14.1. Odwzorowanie f idzie z podzbioru płaszczyzny w płaszczyznę, zatem istnieje jeden możliwy ciąg $(j_1, j_2) = (1, 2)$ ze wspomnianej definicji. Zatem

$$|f'(r, \alpha)| = \sqrt{\begin{vmatrix} \cos \alpha & -r \sin \alpha \\ \sin \alpha & r \cos \alpha \end{vmatrix}^2} = \sqrt{(r \cos^2 \alpha + r \sin^2 \alpha)^2} = \sqrt{r^2} = r$$

gdyż $r \in (0, \infty)$

Korzystając z definicji 1.14.2 widzimy, że nasze odwzorowanie jest regularne, gdyż moduł pochodnej jest większy od zera oraz jest to odwzorowanie klasy C^∞ (składowe są klasy C^∞). Z twierdzenia 1.7.2 wiemy, że różnowartościowe odwzorowanie regularne między przestrzeniami o tym samym wymiarze jest dyfeomorfizmem, zatem do tego aby f było dyfeomorfizmem klasy C^∞ brakuje nam tylko sprawdzenia różnowartościowości.

Ustalmy zatem $(r_1, \alpha_1), (r_2, \alpha_2) \in (0, \infty) \times (-\pi, \pi)$ i założmy, że $f(r_1, \alpha_1) = f(r_2, \alpha_2)$ czyli

$$(r_1 \cos \alpha_1, r_1 \sin \alpha_1) = (r_2 \cos \alpha_2, r_2 \sin \alpha_2)$$

Składowe powinny być sobie równe, zatem

$$\begin{cases} r_1 \cos \alpha_1 = r_2 \cos \alpha_2 \\ r_1 \sin \alpha_1 = r_2 \sin \alpha_2 \end{cases}$$

Podnosząc obie równości do kwadratu i dodając do siebie oba równania otrzymujemy

$$r_1^2 \cos^2 \alpha_1 + r_1^2 \sin^2 \alpha_1 = r_2^2 \cos^2 \alpha_2 + r_2^2 \sin^2 \alpha_2$$

czyli

$$r_1^2 = r_2^2$$

a zatem

$$r_1 = r_2$$

ponieważ $r_1, r_2 \in (0, \infty)$, jednak wtedy kąty α_1 i α_2 są sobie równe, gdyż bierzemy je z przedziału $(-\pi, \pi)$. A zatem f jest dyfeomorfizmem klasy C^∞ .

Na koniec pokażemy, że $f((0, \infty) \times (-\pi, \pi)) = \mathbb{R}^2 \setminus ((-\infty, 0] \times \{0\})$. Rozpatrzmy zawieranie się w obie strony.

” \subseteq ”

Przypuśćmy, że istnieje $(r, \alpha) \in (0, \infty) \times (-\pi, \pi)$ takie, że

$$f(r, \alpha) \in (-\infty, 0] \times \{0\}$$

czyli

$$(r \cos \alpha, r \sin \alpha) \in (-\infty, 0] \times \{0\}$$

stąd

$$r \cos \alpha \leq 0 \wedge r \sin \alpha = 0$$

wiedząc, że $r > 0$ zauważamy, że

$$\cos \alpha \leq 0 \wedge \sin \alpha = 0$$

$\sin \alpha = 0$, zatem $\alpha = 0$, mamy więc sytuację

$$\cos 0 \leq 0$$

co jest sprzecznością, bo $\cos 0 = 1$.

” \supseteq ”

Ustalmy $(x, y) \in \mathbb{R}^2 \setminus ((-\infty, 0] \times \{0\})$, pytamy czy istnieje $(r, \alpha) \in (0, \infty) \times (-\pi, \pi)$ takie, że

$$f(r, \alpha) = (x, y)$$

czyli

$$(r \cos \alpha, r \sin \alpha) = (x, y)$$

z faktu, że mamy równość po współrzędnych

$$\begin{cases} r \cos \alpha = x \\ r \sin \alpha = y \end{cases}$$

Podnosimy obustronnie do kwadratu

$$\begin{cases} r^2 \cos^2 \alpha = x^2 \\ r^2 \sin^2 \alpha = y^2 \end{cases}$$

i dodając do siebie równości uzyskujemy

$$r^2 = x^2 + y^2$$

zatem

$$r = \sqrt{x^2 + y^2} > 0$$

Przekształcając wyjściowy układ równań (dzieląc przez r) otrzymujemy

$$\begin{cases} \cos \alpha = \frac{x}{r} \\ \sin \alpha = \frac{y}{r} \end{cases} \quad (*)$$

Zauważmy, że z jedynki trygonometrycznej

$$\left(\frac{x}{r}\right)^2 + \left(\frac{y}{r}\right)^2 = 1$$

stąd

$$\frac{x^2 + y^2}{r^2} = 1$$

i wstawiając wyżej wyliczone r mamy

$$\frac{x^2 + y^2}{x^2 + y^2} = 1$$

zatem

$$\exists_{\alpha \in (-\pi, \pi]}$$

takie, że spełniony jest układ (*).

Z przedziału $(-\pi, \pi]$ wykluczyć musimy π , zauważmy, że punkt postaci (r, π) nie należy do $\mathbb{R}^2 \setminus ((-\infty, 0] \times \{0\})$ (czyli należy do $((-\infty, 0] \times \{0\})$). Wiemy, to gdyż

$$\cos(\pi) = -1 \wedge \sin(\pi) = 0$$

zatem

$$r \cos(\pi) = -r \wedge r \sin(\pi) = 0$$

stąd

$$f(r, \pi) = (-r, 0) \in (-\infty, 0] \times \{0\}$$

Zad.46

Treść. Funkcja $f: (-1, 2\pi) \rightarrow \mathbb{R}^2$ określona wzorem

$$f(t) = \begin{cases} (1, t), & \text{jeżeli } t \in (-1, 0) \\ (\cos t, \sin t), & \text{jeżeli } t \in [0, 2\pi) \end{cases}$$

jest różnowartościowym odwzorowaniem regularnym, ale nie jest dyfeomorfizmem.

Rozwiązanie. Na początku pokażemy różnowartościowość. Musimy uwzględnić 3 przypadki, 2 gdy argumenty są z jednego przedziału i trzeci gdy są z mieszanych przedziałów

- Ustalmy $s, t \in (-1, 0)$ i załóżmy, że $f(s) = f(t)$. Rozpisując wzór od razu zauważamy równość argumentów

$$(1, s) = (1, t)$$

czyli $t = s$

- Ustalmy $s, t \in [0, 2\pi)$ i załóżmy, że $f(s) = f(t)$. Rozpisując wzór mamy

$$(\cos(s), \sin(s)) = (\cos(t), \sin(t))$$

Na przedziale $[0, 2\pi)$ funkcja sinus ma te same wartości dla dwóch różnych argumentów w przedziałach $[0, \pi)$ i $(\pi, 2\pi)$, jednak w tych przedziałach funkcja cosinus jest różnowartościowa, zatem $t = s$

- Ustalmy $s \in (-1, 0)$ i $t \in [0, 2\pi)$ i załóżmy, że $f(s) = f(t)$, rozpisując wzór mamy

$$(1, s) = (\cos(t), \sin(t))$$

czyli $1 = \cos(t)$, stąd $t = 0$, ale wtedy $s = \sin 0 = 0$, lecz $0 \notin (-1, 0)$ zatem ten przypadek odrzucamy.

Funkcja f jest różnowartościowa. Teraz zgodnie z definicją 1.14.2 musi być ona klasy C^1 , a zatem różniczkowalna i pochodna ma być ciągła oraz moduł pochodnej musi być większy od 0. Wpierw sprawdzimy różniczkowalność. Jedynym punktem, w którym funkcja mogłaby nie być różniczkowalna jest punkt $t = 0$. Wyliczmy zatem iloraz różnicowy podchodząc z lewej i z prawej strony do 0.

$$\lim_{h \rightarrow 0^-} \frac{f(h) - f(0)}{h} = \lim_{h \rightarrow 0^-} \frac{(1, h) - (1, 0)}{h} = \lim_{h \rightarrow 0^-} \frac{(0, h)}{h} = (0, 1)$$

$$\lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{f(h) - f(0)}{h} = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{(\cos(h), \sin(h)) - (1, 0)}{h} = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{(\cos(h) - 1, \sin(h))}{h} = (0, 1)$$

Widzimy, że są one takie same, zatem $f'(0) = (0, 1)$ i funkcja f jest różniczkowalna, pozostaje sprawdzić czy pochodna jest ciągła, aby mieć klasę C^1 . W tym celu będziemy zmierzać do 0 analogicznie jak powyżej z lewej i z prawej strony.

$$\lim_{h \rightarrow 0^-} f'(h) = \lim_{h \rightarrow 0^-} (0, 1) = (0, 1) = f'(0)$$

$$\lim_{h \rightarrow 0^+} f'(h) = \lim_{h \rightarrow 0^+} (-\sin(h), \cos(h)) = (0, 1) = f'(0)$$

Zatem f' jest ciągła i funkcja f jest klasy C^1

Pora na wyliczenie modułu pochodnej, funkcja f idzie z podzbioru prostej w płaszczyznę, mamy zatem dwa możliwe ciągi (1), (2) przez co suma będzie miała 2 składniki. Oczywiście musimy rozważać trzy przypadki

$$|f'(t)| = \sqrt{f'_1(t)^2 + f'_2(t)^2} = \begin{cases} \sqrt{0^2 + 1^2}, & t \in (-1, 0) \\ \sqrt{0^2 + 1^2}, & t = 0 \\ \sqrt{(-\sin(t))^2 + (\cos(t))^2}, & t \in (0, 2\pi) \end{cases} = 1 > 0$$

Moduł pochodnej jest zawsze większy od 0, a funkcja jest klasy C^1 , zatem f jest odwzorowaniem regularnym.

Ostatnią kwestią jest pokazanie, że f nie jest dyfeomorfizmem czyli odwrotna funkcja f^{-1} nie jest ciągła. W tym celu weźmy taki ciąg $((x_n, y_n))_{n \in \mathbb{N}}$, że

$$(x_n, y_n) \rightarrow (1, 0)$$

Ponadto weźmy ciąg $t_n \rightarrow 2\pi$ oraz niech $x_n = \cos(t_n)$ i $y_n = \sin(t_n)$ (ciągi te zbiegają odpowiednio do 1 i do 0, więc są dobrze wybrane). Ponadto zauważmy, że $f^{-1}((1, 0)) = 0$ Przypuśćmy, że funkcja f^{-1} jest ciągła, zachodzi wtedy

$$f^{-1}((x_n, y_n)) \rightarrow f^{-1}(1, 0)$$

Ale zauważmy, że

$$f^{-1}((x_n, y_n)) = f^{-1}((\cos(t_n), \sin(t_n))) = t_n \rightarrow 2\pi \neq 0 = f^{-1}((1, 0))$$

Zatem doszliśmy do sprzeczności, f nie jest dyfeomorfizmem.

Zad.52

Treść. Jeżeli $u, v \in \mathbb{R}^3 \setminus \{0\}$, to

$$\frac{u \circ v}{|u| \cdot |v|}$$

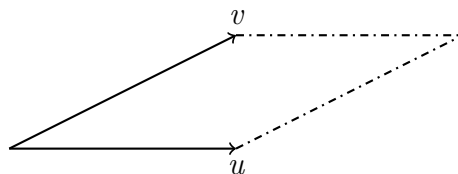
jest cosinusem kąta między tymi wektorami,

$$\frac{|u \wedge v|}{|u| \cdot |v|}$$

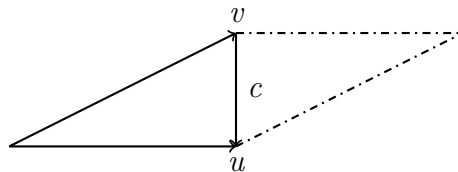
jest sinusem kąta między tymi wektorami, natomiast

$$|u \wedge v|$$

jest polem równoległoboku zbudowanego na tych wektorach.

Rozwiązanie. Na początku dorysujmy wektor będący różnicą wektora u i v

Przypomnijmy, że normą wektora (jego długością) na płaszczyźnie jest pierwiastek z iloczynu skalarnego wektora z sobą samym

$$|v| = \sqrt{v \circ v}$$

Na mocy poznanego w szkole średnie twierdzenia cosinusów wiemy, że

$$|c|^2 = |u|^2 + |v|^2 - 2 \cdot |u| \cdot |v| \cdot \cos \alpha$$

gdzie przez α oznaczmy kąt pomiędzy wektorami u i v .

Z drugiej jednak strony wiemy, że

$$|c|^2 = c \circ c = (u - v) \circ (u - v) = u \circ u - u \circ v - u \circ v + v \circ v = |u|^2 + |v|^2 - 2 \cdot u \circ v$$

Zatem przyrównując obie wartości mamy

$$|u|^2 + |v|^2 - 2 \cdot |u| \cdot |v| \cdot \cos \alpha = |u|^2 + |v|^2 - 2 \cdot u \circ v$$

a zatem

$$|u| \cdot |v| \cdot \cos \alpha = u \circ v$$

czyli

$$\frac{u \circ v}{|u| \cdot |v|} = \cos \alpha$$

Jeśli chodzi o sinus, to przydatny okaże się pewien związek pomiędzy iloczynem wektorowym, a iloczynem skalarnym (pochodzący z tzw. Tożsamości Lagrange'a)

$$|u \wedge v|^2 = |u|^2 \cdot |v|^2 - (u \circ v)^2 \quad (*)$$

Wiemy, że

$$u \circ v = \cos \alpha \cdot |u| \cdot |v|$$

Wstawiając to do (*) mamy

$$|u \wedge v|^2 = |u|^2 \cdot |v|^2 - |u|^2 \cdot |v|^2 \cdot \cos^2 \alpha$$

i przekształcając

$$|u \wedge v|^2 = |u|^2 \cdot |v|^2 (1 - \cos^2 \alpha)$$

czyli

$$|u \wedge v|^2 = |u|^2 \cdot |v|^2 \cdot \sin^2 \alpha$$

a zatem

$$\frac{|u \wedge v|^2}{|u|^2 \cdot |v|^2} = \sin^2 \alpha$$

i po spierwiastkowaniu

$$\frac{|u \wedge v|}{|u| \cdot |v|} = \sin \alpha$$

Ostatnią rzeczą jest policzenie widocznego na rysunku równoległoboku, zauważmy, że trójkąt o bokach u, v, c ma pole równe

$$P_{\Delta} = \frac{1}{2} |u| \cdot |v| \cdot \sin \alpha$$

A zatem równoległobok będzie miał dwa razy większe pole

$$P = |u| \cdot |v| \cdot \sin \alpha$$

Wstawiając wyliczone przed chwilą $\sin \alpha$ uzyskujemy

$$P = |u| \cdot |v| \cdot \frac{|u \wedge v|}{|u| \cdot |v|}$$

czyli

$$P = |u \wedge v|$$

Zad.56

Treść. Funkcja $\Phi: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^3$ dana wzorem

$$\Phi(t) = (\cos t, \sin t, t)$$

jest dyfeomorfizmem klasy C^∞ (a zatem $\Phi(\mathbb{R})$ jest jednowymiarową powierzchnią gładką klasy C^∞ - nazywamy ją linią śrubową),

$$|\Phi'(t)| = \sqrt{2} \text{ dla } t \in \mathbb{R},$$

a długość łuku $\Phi([\alpha, \beta])$ jest równa $\sqrt{2}(\beta - \alpha)$, gdzie $-\infty < \alpha < \beta < \infty$.

Rozwiązanie. Zaczniemy od policzenia modułu pochodnej korzystając z definicji 1.14.1. Odwzorowanie Φ idzie z \mathbb{R} w \mathbb{R}^3 , zatem istnieją 3 możliwe ciągi jednoelementowe ściśle rosnące ((1), (2), (3)), stąd w sumie będziemy mieli 3 składniki (pochodne składowych podniesione do kwadratu)

$$|\Phi'(t)| = \sqrt{(-\sin t)^2 + (\cos t)^2 + 1} = \sqrt{1+1} = \sqrt{2}$$

Wedle definicji 1.14.2 odwzorowanie Φ jest regularne ($\sqrt{2} > 0$), aby było ono dyfeomorfizmem musimy wykazać, że jest ono różnowartościowe oraz odwzorowanie odwrotne jest ciągle. Na początek wykażemy różnowartościowość Φ .

Ustalmy $t, s \in \mathbb{R}$ i założmy, że $\Phi(t) = \Phi(s)$, wtedy

$$(\cos t, \sin t, t) = (\cos s, \sin s, s)$$

Składowe muszą być równe, zatem

$$\begin{cases} \cos t = \cos s \\ \sin t = \sin s \\ t = s \end{cases}$$

Z równości trzecich składowych od razu otrzymujemy różnowartościowość Φ . Pozostaje sprawdzić nam czy odwzorowanie odwrotne Φ^{-1} jest ciągle. W tym celu ustalmy ciąg $((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}}$ oraz punkt $(x, y, z) \in \Phi(\mathbb{R}) \subset \mathbb{R}^3$ taki, że $\lim_{n \rightarrow \infty} (x_n, y_n, z_n) = (x, y, z)$. Φ^{-1} będzie ciągle gdy

$$\Phi^{-1}((x_n, y_n, z_n)) \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \Phi^{-1}((x, y, z))$$

Oznaczmy

$$t_n := \Phi^{-1}((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}}$$

Obkładając obie strony funkcją Φ otrzymujemy

$$(x_n, y_n, z_n) = \Phi(t_n) = (\cos(t_n), \sin(t_n), t_n)$$

Z równości trzecich składowych wynika, że

$$t_n = z_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} z$$

Teraz analogicznie oznaczmy

$$t := \Phi^{-1}((x, y, z))$$

Obkładając jak powyżej funkcją Φ obie strony uzyskujemy

$$(x, y, z) = \Phi(t) = (\cos t, \sin t, t)$$

Z nierówności trzecich składowych

$$t = z$$

Zatem

$$t_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} t$$

co należało pokazać. Widzimy stąd, że Φ jest dyfeomorfizmem (Φ^{-1} jest ciągle) klasy C^∞ (składowe są tej klasy). Korzystając ze wzoru z twierdzenia 2.3.2 wyliczmy teraz $\mu_{\Phi(\mathbb{R})}(\Phi([\alpha, \beta]))$

$$\mu_{\Phi(\mathbb{R})}(\Phi([\alpha, \beta])) = \int_{\Phi^{-1}(\Phi([\alpha, \beta]))} |\Phi'(t)| dt = \int_{[\alpha, \beta]} \sqrt{2} dt = \sqrt{2}(\beta - \alpha)$$

Zad.59

Treść. Pole powierzchni torusa z zadania 50 jest równe $4\pi^2 rR$

Rozwiązanie. W zadaniu 50 mamy funkcję $\Phi: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3$ daną wzorem

$$\Phi(\alpha, \beta) = ((R + r \cos \alpha) \cos \beta, (R + r \cos \alpha) \sin \beta, r \sin \alpha)$$

Moduł pochodnej funkcji Φ wynosi $r(R + r \cos \alpha)$. Łatwo zauważyć, że mimo iż α i β są z \mathbb{R} , to ograniczyć możemy się do przedziału $[0, 2\pi)$ (do stworzenia torusa wystarczy nam ten przedział), zatem korzystając ze wzoru z twierdzenia 2.3.2 mamy

$$\begin{aligned} \mu_{((0,2\pi)^2)}((0, 2\pi)^2) &= \int_{\Phi^{-1}(\Phi((0,2\pi)^2))} |\Phi'(\alpha, \beta)| \, dl_2(\alpha, \beta) = \\ &= \int_{\Phi^{-1}(\Phi((0,2\pi)^2))} |\Phi'(\alpha, \beta)| \, d(\alpha, \beta) = \\ &= \int_{((0,2\pi)^2)} r(R + r \cos \alpha) \, d(\alpha, \beta) = \\ &= \int_{(0,2\pi)} \left(\int_{(0,2\pi)} r(R + r \cos \alpha) \, d\alpha \right) d\beta = \\ &= 2\pi \int_{(0,2\pi)} r(R + r \cos \alpha) \, d\alpha = \\ &= 2\pi \left(rR \int_{(0,2\pi)} d\alpha + r^2 \underbrace{\int_{(0,2\pi)} \cos \alpha \, d\alpha}_0 \right) = \\ &= 2\pi \cdot 2\pi rR = 4\pi^2 rR \end{aligned}$$